

תְּפִלַּת הַמָּקוֹם

תְּפִלּוֹת וְשִׁירוֹת הַתַּנְ"ךְ

תַּפִּלַּת הַמָּקוֹם
תַּפִּלוֹת וְשִׁירוֹת הַתֵּנָךְ

יִגְאֵל בִּיטוֹן בֶּן רַחֵל וְאֵלִיָּהוּ

The Prayer of the Place

Bible Prayers & Poems

igal Biton, son of Rachel & Eliyahu

"תפלת המקום" – דברי-הימים ב', ו' 40.

© יגאל ביטון בן רחל ואלהו

כ"ט כסלו תשפ"ב, 3/12/2021 – א' אדר ב', 4/3/2022.

בעטיפה: שמורת אחילוף החורן, י"ח תשרי תשפ"ב, 24/9/2021.

צילום המחבר, וכן כל התמונות בספר.

התוכן

עמוד	תאונות	עמוד		עמוד	
7	מערת-המכפלה	61	הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה	5	קִין
10	מערת-המכפלה	66	הַמֶּלֶךְ אָסָא	5	לֶמֶךְ
14	מערת-המכפלה	66	הַמֶּלֶךְ יְהוֹשָׁפָט	5	נֹחַ
18	הכותל המערבי	67	מִלְכַּת שָׁבָא	6	אַבְרָהָם
33	בי"כ גמלא	67	אַחִימֶעֶץ	7	שָׂרָה
41	בי"כ כורזין	68	יֹאָב בֶּן-צְרוּיָה	8	מִלְכִּי-צֶדֶק
47	בי"כ חמת	68	בְּנִיָּהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע	8	לוֹט
56	בי"כ כפר-נחום	68	הַמֶּלֶךְ אַחָאב	8	אַבִּימֶלֶךְ
60	בי"כ אבוהב	69	אַלְיָהוּ הַנָּבִיא	9	אַלְיֶעֶזֶר
71	מערת אליהו	71	אַלְיָשָׁע הַנָּבִיא	10	יִצְחָק וְרַבֵּקָה
80	בי"כ מרון	73	הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ	11	יַעֲקֹב
92	בי"כ ברעם	75	הַמֶּלֶךְ מְנַשֶּׁה	14	יוֹסֵף
97	מגילת תהילים	76	חִלְדָּה הַנָּבִיאָה	15	בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
110	ר' מאיר בעל הנס	76	יִשְׁעִיָּהוּ הַנָּבִיא	20	מֹשֶׁה
115	ר' יונתן בן עוזיאל	86	יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא	34	אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
123	בי"כ ראש-פינה	91	יְחִזְקָאל הַנָּבִיא	35	יִתְרוֹ
127	שלטי זכרון הורי	92	עֲמוּסָה הַנָּבִיא	35	בָּלָעָם
		93	יוֹנָה הַנָּבִיא	38	יְהוֹשָׁעַ
		94	מִיכָה הַנָּבִיא	39	דָּבוּרָה הַנָּבִיאָה
		95	חִבְקוּק הַנָּבִיא	42	גִּדְעוֹן
124	ארכאיה שיריט	97	תְּהִלִּים	42	יוֹתָם בֶּן-גִּדְעוֹן
		98	אֶגְוִר בֶּן-יִקָּה	44	מְנוּחַ
		100	לְמוּאֵל מֶלֶךְ	44	שְׁמִשׁוֹן בֶּן-מְנוּחַ
		101	אִיּוֹב	45	חֲנָנִיָּה
		104	שִׁיר הַשִּׁירִים	46	שְׁמוּאֵל בֶּן-חֲנָנִיָּה
		104	נְעָמִי	46	עָלִי הַכֹּהֵן
		104	בַּעַז	47	הַמֶּלֶךְ שָׁאוּל
		105	מִגְלַת אֵיכָה	48	יְהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל
		109	קָהֳלֶת בֶּן-דָּוִד	48	אַבִּיגַיִל
		110	דָּנִיֵּאל הַנָּבִיא	49	הַמֶּלֶךְ דָּוִד
		112	עֲזָרָא	61	אַבְשָׁלוֹם בֶּן-דָּוִד
		114	נְחֻמְיָה		

~ קִין ~

בראשית ד' 13-15

וַיֹּאמֶר קִין אֶל יְהוָה: גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשֹׂא. הֵן גִּרְשִׁית אֶתִּי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי-הָאֲדָמָה, וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתֵּר, וְהָיִיתִי נֶע-וֹנָד בָּאָרֶץ. וְהָיָה כָּל מֹצְאִי, יִהְרָגֵנִי. וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה: לָכֵן כָּל הָרֹג קִין, שְׁבַע־עֲתִים יִקָּם. וַיֵּשֶׁם יְהוָה לְקִין אוֹת, לְבִלְתִּי הַכּוֹת אוֹתוֹ כָּל מֹצְאוֹ.

~ לֵמָדָה ~

בראשית ד' 23-24

וַיֹּאמֶר לֵמָדָה לְנָשָׁיו, עֲדָה וְצִלָּה:
שְׂמַעַן קוֹלִי, נָשִׁי לֵמָדָה,
הַאֲזִינָה אִמְרֹתַי.
כִּי אִישׁ הֲרָגְתִּי לִפְצָעִי,
וַיֵּלֶד לְחִבְרֹתַי.
כִּי שְׁבַע־עֲתִים יִקָּם קִין,
וּלְמָדָה שְׁבָעִים וְשִׁבְעָה.

~ נֶחֱ ~

בראשית ט' 26

בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי-שָׁם, וַיְהִי כִנְעַן עֶבֶד לְמוֹ.

~ אֲבִרָהָם ~

בראשית י"ח 23-33

וַיִּגַּשׁ אֲבִרָהָם, וַיֹּאמֶר: הֲאֵף תִּסְפָּה צָדִיק עִם רָשָׁע?
אוֹלֵי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צָדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר; הֲאֵף תִּסְפָּה וְלֹא תִשָּׂא לְמָקוֹם, לְמַעַן
חֲמִשִּׁים הַצָּדִיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ? חֲלָלָה לָךְ מַעֲשֵׂת כְּדָבָר הַזֶּה, לְהַמִּית צָדִיק
עִם רָשָׁע, וְהָיָה כְּצָדִיק כְּרָשָׁע. חֲלָלָה לָךְ. הִשְׁפֹּט כָּל-הָאָרֶץ, לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט?
וַיֹּאמֶר יְהוָה: אִם אֶמְצָא בְּסֹדֶם חֲמִשִּׁים צָדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר, וְנִשְׁאֲתִי
לְכָל הַמָּקוֹם בְּעִבּוֹרָם.

וַיַּעַן אֲבִרָהָם וַיֹּאמֶר: הֲנֵה-נָא הוֹאֲלֹתִי לְדָבָר אֵל אֲדֹנָי, וְאֲנֹכִי עֹפֶר-
וְנֶאֱפֶר. אוֹלֵי יַחֲסִרוּן חֲמִשִּׁים הַצָּדִיקִים, חֲמִשָּׁה? הַתְּשֻׁחִית בְּחֲמִשָּׁה אֶת כָּל
הָעִיר?

וַיֹּאמֶר: לֹא אֲשַׁחִית, אִם אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה.

וַיִּסֹּף עוֹד לְדָבָר אֵלָיו וַיֹּאמֶר: אוֹלֵי יִמָּצְאוּ שָׁם אַרְבָּעִים?

וַיֹּאמֶר: לֹא אַעֲשֶׂה בְּעִבּוֹר הָאֲרָבָעִים.

וַיֹּאמֶר: אֵל-נָא יַחַר לֹאדֹנָי, וְאִדְבָּרָה. אוֹלֵי יִמָּצְאוּ שָׁם שְׁלֹשִׁים?

וַיֹּאמֶר: לֹא אַעֲשֶׂה, אִם אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים.

וַיֹּאמֶר: הֲנֵה-נָא הוֹאֲלֹתִי לְדָבָר אֵל אֲדֹנָי, אוֹלֵי יִמָּצְאוּ שָׁם עֶשְׂרִים?

וַיֹּאמֶר: לֹא אֲשַׁחִית בְּעִבּוֹר הָעֶשְׂרִים.

וַיֹּאמֶר: אֵל-נָא יַחַר לֹאדֹנָי, וְאִדְבָּרָה אֲדָ-הַפֶּעַם. אוֹלֵי יִמָּצְאוּ שָׁם עֶשְׂרָה?

וַיֹּאמֶר: לֹא אֲשַׁחִית בְּעִבּוֹר הָעֶשְׂרָה.

וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְדָבָר אֵל אֲבִרָהָם, וְאֲבִרָהָם שָׁב לְמִקְמוֹ.

~ שָׁרָה ~

בראשית כ"א 6-7

ותאמר שָׂרָה:

צחק עֲשֵׂה לִי אֱלֹהִים,

כָּל הַשְּׂמֵעַ יִצְחַק לִי.

ותאמר:

מִי-מִלֵּל לְאַבְרָהָם, הִינִיקָה בָּנִים שָׂרָה,

כִּי יִלְדֹתִי בּוֹ לִזְקָנִי.

אתר מערת-המכפלה, י"ז ניסן תשפ"א, 30/3/2021

~ מַלְכִי-עֶדֶק ~

בראשית י"ד 18-20

וּמַלְכִי-עֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לָחֶם וַיֵּינוּ, וְהוּא כֹהֵן לֵאל־עֵלְיוֹן. וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר: בְּרוּךְ אַבְרָם לֵאל־עֵלְיוֹן, קֵנָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבְרוּךְ אֵל-עֵלְיוֹן אֲשֶׁר מִגֵּן צָרִיד בִּידָד.

~ לוֹט ~

בראשית י"ט 18-21

וַיֹּאמֶר לוֹט אֲלֵהֶם: אֵל-נָא אֲדֹנָי. הִנֵּה-נָא מֵצָא עֲבָדָד חֵן בְּעֵינֶיךָ, וַתִּגְדַּל חֲסִדָּד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי, לְהַחְיֹת אֶת נַפְשִׁי. וְאַנְכִי לֹא אוֹכַל לְהַמְלִיט הַהֶרָה, כִּי תִדְבָּקֵנִי הָרָעָה וּמָתִי. הִנֵּה-נָא הָעִיר הַזֹּאת קָרְבָּה לָנוֹס שָׁמָּה, וְהוּא מֵצָעַר. אֲמַלְטָה-נָא שָׁמָּה. הֲלֹא מֵצָעַר הוּא, וַתַּחֲי נַפְשִׁי. וַיֹּאמֶר אֵלָיו: הִנֵּה נִשְׁאֲתִי כְּנִיד גַּם לַדָּבָר הַזֶּה.

~ אַבְיִמֶלֶךְ ~

בראשית כ' 4-6

אֲדֹנָי, הֲגוֹי גַם-צָדִיק תַּהְרֹג? הֲלֹא הוּא אָמַר לִי: אַחֲתִי הוּא. וְהִיא – גַּם הוּא אֲמָרָה - אַחִי הוּא. בְּתָם-לִבִּבִי וּבִנְקִיין-כִּפִּי, עָשִׂיתִי זֹאת. וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּחֹלֶם: גַּם אֲנֹכִי יַדְעֹתִי כִּי בְתָם-לִבִּבְךָ עָשִׂיתָ זֹאת, וְאַחֲשֹׁד גַּם אֲנֹכִי אוֹתָדָ, מִחֲטוֹ לִי.

~ אֱלֹהֵינוּ ~

בראשית כ"ד 12-14, כ"ד 27, כ"ד 42-44, כ"ד 48

ויאמר: יהוה אלהי אדני אברהם, הקרה-נא לפני היום, ועשה חסד עם אדני אברהם. הנה אנכי נצב על עין-המים, ובנות אנשי-העיר יצאת לשאב מים. והיה הנער אשר אמר אליה: הטי-נא כדך ואשתה; ואמרה: שתה וגם גמליך אשקה - אתה הכחת לעבדך ליצחק. ובה אדע, כי עשית חסד עם אדני.

ויאמר: ברוך יהוה אלהי אדני אברהם, אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני. אנכי בדרך נחני יהוה, בית אחי אדני.

ואמר: יהוה אלהי אדני אברהם, אם ישך-נא מצליח דרכי, אשר אנכי הלך עליה. הנה אנכי נצב על עין-המים. והיה העלמה היצאת לשאב, ואמרתי אליה: השקיני-נא מעט מים מכדך. ואמרה אלי: גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב - הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני.

ואקד ואשתחוה ליהוה. ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם, אשר הנחני בדרך-אמת, לקחת את בת-אחי אדני, לבנו.

~ יִצְחָק וְרֵבְקָה ~

בראשית כ"ה 21-22

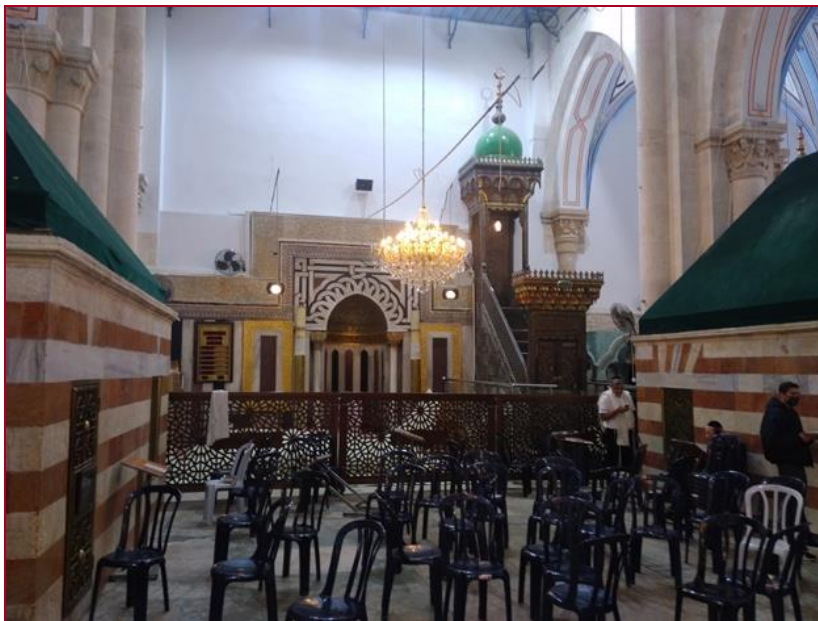
וַיַּעֲתֶר יִצְחָק לַיהוָה, לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָה הוּא. וַיַּעֲתֶר לוֹ יְהוָה, וַתַּהַר רֵבְקָה אִשְׁתּוֹ. וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקֶרְבָּהּ. וַתֹּאמֶר: אִם-כֵּן, לָמָּה זֶה אֲנֹכִי? וַתֵּלֶךְ לְדַרֵּשׁ אֶת יְהוָה.

בראשית כ"ז 27

וַיֵּרַח אֶת רֵיחַ בְּגָדָיו, וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר:
רֵאחַ רֵיחַ בְּנִי, כְּרֵיחַ-שָׂדֶה אֲשֶׁר בָּרְכוּ יְהוָה.

בראשית כ"ח 3-5

וְאֵל-שָׂדֵי יְבָרַךְ אֹתָהּ, וַיַּפְרֹד וַיַּרְבֶּד, וַהֲיִיתָ לְקַהֲל-עַמִּים. וַיָּתֵן לָהּ אֶת בְּרַכְתּוֹ אֲבָרָהָם. לָהּ וּלְזֶרְעָהּ אֹתָהּ, לְרֶשֶׁתָּהּ אֶת אֶרֶץ מִגְרִידָה, אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם. וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב.

אולם יצחק ורבקה במערת-המכפלה, י"ז ניסן תשפ"א, 30/3/2021

~ יַעֲקֹב ~

בראשית כ"ח 20

וַיָּדָר יַעֲקֹב נָדָר, לֵאמֹר: אִם יְהִי אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמְרֵנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר
אֲנֹכִי הוֹלֵךְ, וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד לְלַבֵּשׁ, וְשָׁבְתִי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית-אָבִי;
וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים. וְהָאֵבֶן הַזֶּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצֵּבָה, יְהִיָּה בֵּית-אֱלֹהִים.
וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי, עֲשֹׂר-אֶעֱשֶׂרְנֹו לָךְ.

בראשית ל"ב 10-13

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם, וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק. יְהוָה הָאֵלֵּךְ אֵלַי: שׁוּב
לְאֶרְצְךָ וּלְמוֹלְדֹתֶךָ, וְאִיטִיבָה עִמָּךְ. **קִטְנֹתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמָת,**
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ, כִּי בְּמִקְלִי עֲבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה. וְעַתָּה, הֵייתִי לְשָׁנִי
מִחֲנוּת. הַצִּילֵנִי-נָא! מִיַּד אָחִי מִיַּד עֲשׂוֹ. כִּי יֵרָא אֲנֹכִי אֹתוֹ, פֶּן יָבֹוא וְהַכְנִי
אִם-עַל-בָּנִים. וְאַתָּה אֲמַרְתָּ: הֵיטֵב אִיטִיב עִמָּךְ, וְשָׁמַתִּי אֶת זֶרְעֶךָ כְּחוֹל-הַיָּם,
אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר מֵרֹב.

בראשית מ"ג 14 (ראשי-תיבות: ישראל)

וְאֵל-שָׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים.

בראשית מ"ח 15-20

וַיִּבְרָךְ אֶת יוֹסֵף, וַיֹּאמֶר:
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְכוּ אֲבֹתַי לִפְנֵי, אַבְרָהָם וַיִּצְחָק.
הָאֱלֹהִים הִרְעָה אֹתִי, מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
הַמִּלְאָךְ הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל-רָע, וַיִּבְרָךְ אֶת הַנְּעָרִים,
וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתִי, אַבְרָהָם וַיִּצְחָק.
וַיִּדְּגוּ לָרֹב בְּקִרְבַּי הָאֶרֶץ ...
וַיִּבְרָכֶם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בָּךְ וּבְכָרְךָ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר:
יִשְׁמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה.

בראשית מ"ט 1-27

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בָּנָיו, וַיֹּאמֶר: הֲאִסְפוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם, אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם
בְּאַחֲרֵית-הַיָּמִים. הִקְבְּצוּ וְשִׁמְעוּ בְנֵי-יַעֲקֹב, וְשִׁמְעוּ אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם.

רְאוּבוֹן בְּכָרִי אֶתָּה,

כְּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי.

יִתֵּר-שְׂאֵת וַיִּתֵּר-עֹז, פָּחַז כַּמִּים אֶל תּוֹתֵר.

כִּי עָלִית מִשְׁכַּבִּי-אֲבִידָה, אֲזָ חֲלַלְתָּ יְצוּעֵי עֲלָה.

שְׁמַעוֹן וְלֹוִי אַחִים,

כְּלִי-חֶמֶס מִכְרַתִּיהֶם.

בְּסֹדֶם אֶל תִּבְא נַפְשִׁי, בְּקֹהֶלֶם אֶל תִּחַד כְּבֹדִי.

כִּי בְאַפִּים הָרְגוּ אִישׁ, וּבִרְצָנָם עָקְרוּ שׁוֹר.

אָרוּר אַפִּים כִּי עֹז, וְעִבְרַתָּם כִּי קִשְׁתָּה.

אֲחֻלָּקֶם בְּיַעֲקֹב, וְאַפִּיצֶם בְּיִשְׂרָאֵל.

יְהוּדָה - אֶתָּה יוֹדוּדָה אַחִידָה.

יָדָד בַּעֲרָף אִיבָדָה, יִשְׁתַּחֲוֶה לָךְ בְּנֵי-אֲבִידָה.

גּוֹר-אַרְיֵה יְהוּדָה, מִטָּרֶף בְּנֵי עָלִיתָ.

כָּרַע רֹבֵץ כְּאַרְיֵה, וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ.

לֹא יִסּוּר שִׁבְט מִיְּהוּדָה, וּמִחֻקֶּק מִבֵּין רִגְלָיו.

עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה, וְלוֹ יִקְהַת-עַמִּים.

אֲסָרִי לִגְפֹן עִירָה, וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹו.

כַּבֵּס בִּינֹן לְבָשׁוֹ, וּבִדָם-עֲנָבִים סוֹתָה.

חֲכָלִילִי-עֵינַיִם מִיָּוֶן, וּלְבָן-שִׁנַּיִם מִחֻלָּב.

זְבוּלֹן לְחוּף-יָמִים יִשְׁכֹּן,

וְהוּא לְחוּף-אַנִּית וַיִּרְכָּתוּ עַל צִידָן.

יששכר חמר גרם,

רביץ בין-המשפּתים.

וירא מנחה כי-טוב, ואת הארץ כי-נעמה,

ויט שכמו לסבל ויהי למס-עבד.

דן ודין עמו,

כאחד שבטי-ישראל.

יהי דן נחש עלי-דרך, שפיפן עלי-ארח

הנשף עקבי-סוס, ויפל רכבו אחור.

לישוּעַתָּךְ קוּיָּתִי יְהוָה.

גֹּד גְּדוּד גְּדוּדָנוּ,

והוא יגד עקב.

מאשר שִׁמְנָה לַחֲמוֹ,

והוא יתן מעדני-מֶלֶךְ.

נִפְתָּלִי אֵילָה-שְׁלָחָה,

הנתן אמרי-שֹׁפָר.

בן פֶּרֶת-יוֹסֵף,

בן פֶּרֶת עֲלִי-עֵין, בְּנוֹת צַעֲדָה עֲלִי-שׁוּר.

וַיִּמְרָרְהוּ וַרְבוּ, וַיִּשְׁטְמָהוּ בַעֲלֵי-חֲצִים.

וַתִּשָּׁב בְּאִיתָן קִשְׁתּוֹ, וַיִּפְּזוּ זְרָעֵי-יָדָיו.

מִיַּד אֲבִיר-יַעֲקֹב, מִשָּׁם רָעָה אָבֹן-יִשְׂרָאֵל.

מֵאֵל-אֲבִיד וַיַּעֲזֹרָךְ, וְאֵת-שְׂדֵי וַיְבַרְכֶךָ.

בְּרֶכֶת-שָׁמַיִם מַעַל, בְּרֶכֶת-תְּהוֹם רֶבֶצֶת תַּחַת, בְּרֶכֶת-שְׂדֵים וְרָחִם.

בְּרֶכֶת-אֲבִיד גָּבְרוּ עַל בְּרֶכֶת-הוֹרִי, עַד תִּאָּנוֹת גְּבַעַת-עוֹלָם.

תַּהֲיִין לְרֹאשׁ יוֹסֵף, וּלְקֶדֶד נְזִיר-אַחִיו.

בְּנֵימִין זָאב יִטְרֹף.

בְּבֹקֶר יֹאכֵל עֵד, וְלַעֲרֵב יַחֲלֵק שָׁלָל.

כָּל אֱלֹה שְׁבִטִי-יִשְׂרָאֵל, שְׁנִים-עָשָׂר. וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם, וַיִּבְרָךְ

אוֹתָם, אִישׁ אֲשֶׁר כָּבְרָכֶתוֹ, בִּרְךְ אֹתָם.

~ יוֹסֵף ~

בראשית מ"ג 29

וַיֹּאמֶר: אֱלֹהִים יַחֲנֹךְ בְּנִי.

ציון יעקב אבינו במערת-המכפלה, י"ז ניסן תשפ"א, 30/3/2021

~ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל ~

שמות ב' 23-25 (תפילה באמצעות הבעת הכאב)

וַיֹּאנְחוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה. וַיִּזְעְקוּ, וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה, וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם. וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ, אֶת אֲבֹרָהֶם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, וַיֵּדַע אֱלֹהִים.

שמות ט"ז 11-12

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: שְׁמַעְתִּי אֶת תְּלִינֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל.

במדבר כ"א 17-20

אֲזַ וַיִּשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת, עָלֶי בָּאָר עָנּוּ לָהּ.
בָּאָר חֲפְרוּיָה שָׁרִים, כְּרוּיָה נְדִיבֵי-הָעָם, בְּמַחֲקָק בְּמִשְׁעָנֹתָם.
וּמִמְדָּבָר - מִתְנָה, וּמִמִּתְנָה - נַחֲלִיאֵל.
וּמִנַּחֲלִיאֵל - בָּמוֹת,
וּמִבָּמוֹת-הַגִּיָּא אֲשֶׁר בְּשִׁדְה-מוֹאָב - רֹאשׁ-הַפְּסָגָה.
וְנִשְׁקָפָה עַל-פְּנֵי הַיְּשִׁימוֹן.

דברים ד' 29

וּבִקְשֶׁתָם מִשֵּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ, וּמִצָּאתָ.
כִּי תִדְרָשׁוּנוּ בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ .

דברים כ"א 6-8

וְכָל זִקְנֵי-הָעִיר הַהוּא הַקָּרִבִּים אֶל הַחֹלֶל, יִרְחֲצוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל הָעִגְלָה-הָעֲרוּפָה בְּנַחַל. וָעָנּוּ וָאָמְרוּ:
יְדִינוּ לֹא שַׁכַּח (שָׁפְכוּ) אֶת הַדָּם הַזֶּה, וָעִיֵּינוּ לֹא רָאוּ. כִּפֹּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
אֲשֶׁר פָּדִיתָ יְהוָה. וְאֵל תִּתֵּן דָּם-נָקִי, בְּקָרֵב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְנִכְפַּר לָהֶם הַדָּם.

דברים כ"ו 1-15

וְהָיָה כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה, וִירְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבְּתָהּ בָּהּ. וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרִי-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְיֵא מֵאֲרָצְךָ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ. וְשָׂמַתָּ בַטֶּנָּא, וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשָׁכֹן שָׁמוֹ שָׁם. וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יְהָיָה בַּיָּמִים הָהֵם, וְאָמַרְתָּ אֵלָיו:

הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לֵאמֹר: וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנָּא מִיָּדְךָ, וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

אַרְמִי אֲבָד אָבִי.

וַיֵּרֶד מִצְרִימָה, וַיָּגֶר שָׁם בְּמִתֵּי-מִעֵט, וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָדוֹל עָצוּם וָרַב.

וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ, וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה. וַנִּצְעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי-אֲבֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלָנוּ. וַיֵּרָא אֶת עֲנֵינוּ וְאֶת עֲמָלָנוּ, וְאֶת לַחֲצָנוּ.

וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד-חֲזָקָה וּבְזֹרֶעַ-נְטוּיָה, וּבִמְרָא-גָדֹל וּבְאֹתוֹת וּבִמִּפְתָּיִם.

וַיָּבֵאֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה, וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת, אֲרֶץ זָבֹת חֶלֶב וְדָבָשׁ. וְעַתָּה,

הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת רֵאשִׁית פְּרִי-הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי יְהוָה. וְהִנֵּחְתָּ לִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל הַטּוֹב, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ.

אֲתָהּ, וְהַלְוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ. כִּי תִכְלָה לַעֲשֹׂר אֶת כָּל מַעֲשֵׂר תְּבוּאַתְךָ, בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת-הַמַּעֲשֵׂר, וְנָתַתָּה לַלְוִי, לַגֵּר לִיתוֹם וּלְאֻלְמָנָה. וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיךָ וּשְׂבָעוּ. וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן הַבֵּית, וְגַם נָתַתִּיו לַלְוִי וְלַגֵּר לִיתוֹם וּלְאֻלְמָנָה, כְּכֹל מִצְוֹתֶךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי.

לא עברתי ממצותיך, ולא שכחתי.

לא אכלתי באני ממנו, ולא בערתי ממנו בטמא, ולא נתתי ממנו למת.

שמעתי בקול יהוה אלהי, עשיתי ככל אשר צויתני.

השקיפה ממעון-קדשך מן השמים, וברך את עמך את ישראל

ואת האדמה אשר נתת לנו; כאשר נשבעת לאבותינו,

ארץ זבת חלב ודבש.

דברים כ"ז 12-26

אלה יעמדו לברך את העם, על הר-גרזים, בעברכם את הירדן: שמעון ולוי ויהודה, ויששכר ויוסף ובנימן. ואלה יעמדו על הקללה, בחר-עיקל: ראובן גד ואשר, וזבולון דן ונפתלי. וענו הלויים, ואמרו אל כל איש-ישראל, קול-רם:

ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה,

מעשה ידי-חרש, ושם בסתר. וענו כל העם ואמרו: אמן!

ארור מקלה אביו ואמו. ואמר כל העם: אמן!

ארור מסיג גבול רעהו. ואמר כל העם: אמן!

ארור משגה עור בדרך. ואמר כל העם: אמן!

ארור מטה משפט, גר יתום ואלמנה. ואמר כל העם: אמן!

ארור שכב עם אשת-אביו, כי גלה כנף-אביו. ואמר כל העם: אמן!

ארור שכב עם כל בהמה. ואמר כל העם: אמן!

ארור שכב עם אחתו בת-אביו, או בת-אמו. ואמר כל העם: אמן!

ארור שכב עם חתנתו. ואמר כל העם: אמן!

ארור מכה רעהו בסתר. ואמר כל העם: אמן!

ארור לקח שחד, להכות נפש דם-נקי. ואמר כל העם: אמן!

ארור אשר לא יקים את דברי-התורה הזאת, לעשות אותם.

ואמר כל העם: אמן!

דברים ל"א 10-13

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר: מִקֶּחַ שִׁבְעַת שָׁנִים בְּמַעֲד שְׁנַת-הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסִּכּוֹת, בָּבוֹא כָּל יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת פְּנֵי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר, תִּקְרָא אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאַזְנֵיהֶם. הִקְהֵל אֶת הָעָם, הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלִמְעַן יִלְמְדוּ, וַיֵּרְאוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְשִׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי-הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וּבִגְיֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ, יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ לִירְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל הַיָּמִים, אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל הָאָדָמָה; אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ.

הכותל המערבי. פורים, אדר ב' תשע"א, 3/2011

יהושע כ"ב 22

וַיַּעֲנוּ בְנֵי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-גָד, וַחֲצִי שִׁבְט-הַמְנַשֶּׁה, וַיַּדְבֵּרוּ אֶת רָאשֵׁי אֶלְפֵי-יִשְׂרָאֵל:

אֶל-אֱלֹהִים יְהוָה! אֶל-אֱלֹהִים יְהוָה!

הוא יִדַּע, וַיִּשְׁרָאֵל - הוא יִדַּע.

אם בְּמֶרְד וְאִם בְּמַעַל בַּיהוָה – אֵל תוֹשִׁיעֵנו הַיּוֹם הַזֶּה.

שופטים י" 10-14

וַיִּזְעַקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה לֵאמֹר: חָטְאנוּ לָךְ, וְכִי עֲזַבְנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ וְנַעֲבֹד אֶת הַבָּעַלִּים. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל: הֲלֹא מִמְצְרִים, וּמִן הָאֱמֹרִי וּמִן בְּנֵי-עַמּוֹן וּמִן פְּלִשְׁתִּים. וְצִידוֹנִים וְעַמְלֵק וּמַעֲוֹן, לָחֲצוּ אֶתְכֶם. וַתַּצְעֲקוּ אֵלַי, וְאוֹשִׁיעָה אֶתְכֶם מִיָּדָם. וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם אוֹתִי וַתַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים. לָכֵן, לֹא אוֹסִיף לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם. לָכֵן וְזַעֲקוּ אֶל הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר בָּחַרְתֶּם בָּם. הֲמָה יוֹשִׁיעוּ לָכֶם, בַּעַת צָרַתְכֶם.

שופטים כ' 26-27

וַיַּעֲלוּ כָל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעָם, וַיָּבֹאוּ בֵּית-אֵל. וַיָּבֹכּוּ וַיִּשָּׁבוּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה, וַיַּצּוּמוּ בַּיּוֹם הַהוּא עַד הָעֶרֶב. וַיַּעֲלוּ עֲלוֹת וּשְׁלָמִים, לִפְנֵי יְהוָה. וַיִּשְׁאַלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בַּיהוָה. וְשָׁם אָרוֹן בְּרִית-הָאֱלֹהִים, בַּיָּמִים הָהֵם.

שופטים כ"א 1-3

וַאִישׁ-יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בַּמִּצֵּפָה לֵאמֹר: אִישׁ מִמֶּנּוּ, לֹא יֵתֵן בֵּיתוֹ לְבְנֵימִן לְאִשָּׁה. וַיָּבֹא הָעָם בֵּית-אֵל, וַיִּשָּׁבוּ שָׁם עַד הָעֶרֶב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיָּבֹכּוּ בְּכִי גָדוֹל. וַיֹּאמְרוּ: לָמָּה יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל, הֵיטֵה זֹאת בְּיִשְׂרָאֵל! לְהַפְקֹד הַיּוֹם מִיִּשְׂרָאֵל, שִׁבְט אֶחָד ?

~ מִשָּׁה ~

שמות ג' 11 – ד' 14

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים: מִי אֲנֹכִי כִּי אֵלֶּךָ אֶל פְּרַעֲה, וְכִי אוֹצִיא אֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם? וַיֹּאמֶר: כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ. וְזֶה לָּךְ הָאוֹת, כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ: בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת הָעָם מִמִּצְרָיִם, תַּעֲבֹדוּן אֶת הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים: הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא אֶל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתִּי לָהֶם: אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם. וְאָמְרוּ לִי: מָה שְּׁמוֹ? - מָה אֹמַר אֲלֵהֶם? וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה: אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה. וַיֹּאמֶר: כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל: אֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם. וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה: כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם, אֱלֹהֵי-אַבְרָהָם אֱלֹהֵי-יִצְחָק וְאֱלֹהֵי-יַעֲקֹב, שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם. זֶה שְּׁמִי לְעַלְמָס, וְזֶה זִכְרִי לְדֹר-דֹּר.

...

וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר: וְהֵן לֹא יֶאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקוֹלִי, כִּי יֹאמְרוּ: לֹא נִרְאָה אֱלֹהִים יְהוָה. וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה: מִזֶּה (מַה-זֶּה) בְּדַדְךָ? וַיֹּאמֶר: מִטָּה.

...

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה: בִּי-אֲדֹנָי! לֹא אִישׁ-דִּבְרִים אֲנֹכִי. גַּם מִתְמוּל גַּם מִשְׁלֹשָׁם, גַּם מֵאִז דִּבַּרְךָ אֶל עַבְדְּךָ. כִּי כָבֵד-פָּה וּכְבֹד-לָשׁוֹן אֲנֹכִי. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו: מִי שֵׁם פֶּה לֹאֲדָם? אוֹ מִי יָשׁוּם אֶלֶם, אוֹ חֲרַשׁ אוֹ פֶּקַח אוֹ עֹרֵר? הֲלֹא אֲנֹכִי יְהוָה. וְעַתָּה לֵךְ, וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ, וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וַיֹּאמֶר: בִּי-אֲדֹנָי! שְׁלַח-נָא בְיָד תִּשְׁלַח. וַיַּחַר אֶף-יְהוָה בְּמֹשֶׁה, וַיֹּאמֶר: הֲלֹא אֶהְרֹן אֲחִיךָ הַלֵּוִי, יַדְעִתִּי כִּי דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא.

שמות ה' 22 – ו' 1

אֲדֹנָי, לָמָּה הִרְעַתָּה לְעַם הַזֶּה? לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי? וּמֵאִז בָּאתִי אֶל פְּרַעֲה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ, הִרַע לְעַם הַזֶּה, וְהִצַּל לֹא הִצַּלְתָּ אֶת עַמָּךְ. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה: עַתָּה תִּרְאֶה, אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפְרַעֲה.

שמות ח' 26,8

וַיַּצַּעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה, עַל דְּבַר הַצִּפְרָדִּים אֲשֶׁר שָׁם לַפְּרָעָה. וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעָרָב.

שמות ט"ו 1-21

אֲזַי יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל, אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה, וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר:
 אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאֹה גָאֹה, סוּס וָרֶכֶב וָרָמָה בָּיָם.
 עֲזִי וְזִמְרַת-יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
 זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְוָהוּ, אֱלֹהֵי אֲבִי וְאַרְמְמָנָהוּ.
 יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה, יְהוָה שְׁמוֹ.
 מִרְכַּבַּת-פְּרָעָה וַחֲיִלּוֹ נָרָה בָּיָם, וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בָּיָם-סוּף.
 תַּהֲמֹת יְכַסִּימוּ, יָרְדּוּ בַּמִּצּוֹלֹת כָּמוֹ אֲבֹן.
 יְמִינֶךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי בַכֶּחַ, יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעָץ אוֹיֵב.
 וּבִרְבִּי גֵאוֹנֶךָ תִּהְרַס קִמְיֶךָ, תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ יֹאכְלֵמוֹ פֶּקֶשׁ.
 וּבְרוּחַ-אַפִּיֶךָ נֶעְרַמוּ מַיִם, נִצְבּוּ כָמוֹ נֹד-נְזִלִים, קָפְאוּ תַהֲמֹת בָּלָב-יָם.
 אָמַר אוֹיֵב: אֶרְדֹּף אֲשִׁיג, אַחֲלִיק שָׁלָל.
 תִּמְלֹאמוּ נַפְשִׁי, אָרִיק חֲרָבִי, תוֹרִישְׁמוֹ נָדִי.
 נִשְׁפָּת בְּרוּיָחַד - כֶּסֶם זָם. צָלְלוּ כַּעֲזוֹפֶרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים.
 מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים, יְהוָה? מִי כָמֹכָה? נֶאֱדָר בִּקְדָּשׁ.
 נוֹרָא תַהֲלֹת, עֲשֵׂה פֶלֶא. נָטִיתָ יְמִינֶךָ - תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ.
 נָחִיתָ בַּחֲסָדֶךָ - עַם זֶה גָּאֲלָתָ. נִהְלַתָּ בַּעֲזָךָ אֶל נוֹחַ-קִדְשֶׁךָ.
 שָׁמְעוּ עַמִּים, יִרְגָּזוּן. חִיל אֲחִיז יִשְׁבִּי-פִלְשֶׁת.
 אֲזַי נִבְהָלוּ אֱלֹפִי-אַדּוֹם, אֵילִי-מוֹאֵב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד.
 נִמְגּוּ כָל יִשְׁבִּי-כְנָעַן, תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וַפְּחָד.
 בַּגְּדֵל זְרוּעֶךָ, יִדְמוּ כָאֲבֹן.
 עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה, עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קָנִיתָ.
 תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר-נִחְלָתְךָ, מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלָתָהּ יְהוָה.

מִקְדָּשׁ-אֲדָנִי כֹונֵנוּ יְדִיד, יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד!
 כִּי בָא סוֹס-פָּרָעָה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם, וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת מִי-הָיִם.
 וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֻשָּׁה, בְּתוֹךְ הָיִם.
 וַתִּסָּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה, אַחוֹת אֶהֱרֹן, אֶת הַתֹּף בְּיָדָהּ.
 וַתִּצָּאֵן כָּל הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ, בְּתַפִּים וּבַמַּחֲלוֹת.
 וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם:
 שִׁירוּ לַיהוָה כִּי גָאֹה-גָאֹה, סוֹס וָרֶכָבֹוּ רָמָה בָּיִם.

שמות י"ז 4

וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר: מָה אֶעֱשֶׂה לָעָם הַזֶּה? עוֹד מַעַט וְסָקְלֵנִי.

שמות י"ז 11-16

וַהֲיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ, וְגִבֹר יִשְׂרָאֵל. וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ, וְגִבֹר עַמְלֶק ...
 וַיְהִי יָדָיו אֲמוֹנָה ... וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ, וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נָסִי. וַיֹּאמֶר: כִּי יָד עַל
 כֶּס-יָהּ, מִלְחָמָה לַיהוָה בַּעֲמָלֶק מִדֹּר-דֹּר.

שמות ל"ב 11-14

וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת פָּנָיו-יְהוָה אֱלֹהָיו, וַיֹּאמֶר:
 לָמָּה יְהוָה, יִסְרָה אֶפְדָּ בַעֲמָדָא אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ-מִצְרַיִם, בְּכַח-גָּדוֹל וּבְיָד-
 חֲזָקָה? לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר: בָּרָעָה הוֹצִיאָם, לַהֲרֹג אֹתָם בְּהָרִים
 וּלְכַלֵּתָם מֵעַל פְּנֵי-הָאָדָמָה?
 שׁוּב מִחֲרוֹן-אַפְּךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לַעֲמָדָא. זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל
 עֲבָדֶיךָ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ. וַתִּדְבֹר אֲלֵהֶם: אֲרַבָּה אֶת זֶרְעֶכֶם כְּכוֹכְבֵי-
 הַשָּׁמַיִם. וְכָל-הָאֶרֶץ הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי: אֶתֶן לְזֶרְעֶכֶם וְנָחֳלוּ לָעָלָם.
 וַיִּנָּחֵם יְהוָה עַל הָרָעָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לַעֲמָו.

שמות ל"ב 31-33

וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל יְהוָה, וַיֹּאמֶר: אָנָּה, חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה, וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהִי-זָהָב. וְעַתָּה, אִם תִּשָּׂא חַטָּאתָם; וְאִם אֵין – מִחֲנִי-נָא מִסִּפְרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה: מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי, אֶמְחֶנּוּ מִסִּפְרִי.

שמות ל"ג 12-17

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה: רָאָה, אַתָּה אָמַר אֵלַי: הֲעַל אֶת הָעָם הַזֶּה. וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי, אֵת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עִמִּי. וְאַתָּה אָמַרְתָּ: יִדְעִיתִיךָ בְּשֵׁם, וְגַם מִצְאֶת-חוֹן בְּעֵינִי. וְעַתָּה, אִם נָא מִצְאֶתִי-חוֹן בְּעֵינִיךָ, הוֹדַעֲנִי-נָא אֶת דְּרָכְךָ וְאַדְעֶךָ, לְמַעַן אֶמְצָא-חוֹן בְּעֵינִיךָ. וְרָאָה, כִּי עֲמִידָה גְדוּלָּה הִזָּה.

וַיֹּאמֶר: פָּנִי יֵלְכוּ, וְהִנַּחְתִּי לָךְ.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו: אִם אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים, אֵל תַּעֲלֶנּוּ מִזָּה. וּבִמָּה יוֹדַע אִפּוּא, כִּי מִצְאֶתִי-חוֹן בְּעֵינֶיךָ, אֲנִי וְעַמִּי? הֲלוֹא בְּלִכְתָּךְ עִמָּנוּ, וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעַמִּי, מִכָּל הָעָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי-הָאָדָמָה.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה: גַּם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, אֶעֱשֶׂה. כִּי מִצְאֶתִי-חוֹן בְּעֵינֶי וְאַדְעֶךָ בְּשֵׁם.

שמות ל"ד 6-10

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו, וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה! אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֶרֶךְ-אַפִּים וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֶת.
נֹצֵר חֶסֶד לְאֶלְפִים, נֹשֵׂא עוֹן וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקָּה לֹא יִנָּקֶה.
פֶּקֶד עוֹן-אֲבוֹת עַל בָּנִים וְעַל בְּנֵי-בָנִים, עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רִבְעִים.
וַיִּמָּהֵר מֹשֶׁה וַיִּקְדֹּ אַרְצָה, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה. וַיֹּאמֶר:

אִם-נָא מִצְאֶתִי-חוֹן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי, יִלְךְ-נָא אֲדֹנִי בְּקִרְבִּנוּ.
כִּי עִם קִשָּׁה-עֶרְף הוּא, וְסִלְחָתָהּ לַעֲוֹנָנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ, וַיִּנְחַלְתָּנוּ.
וַיֹּאמֶר: הִנֵּה אֲנֹכִי כֹרֵת בְּרִית, נֶגֶד כָּל עַמִּי אֶעֱשֶׂה נִפְלְאוֹת,
אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם.

במדבר י" 35-36

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרוֹן, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה:
 קוּמָה יְהוָה! וַיִּפְצוּ אִיבִיד וַיִּגְסוּ מִשְׁנָאִיד מִפְּנִיד.
 וּבִגְלוֹחַ יֹאמֶר: שׁוּבָה יְהוָה! רַבּוּת אֶלְפִי-יִשְׂרָאֵל.

במדבר י"א 2

וַיִּצְעַק הָעָם אֶל מֹשֶׁה. וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל יְהוָה, וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ.

במדבר י"א 11-15

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה: לָמָּה הִרְעַתָּ לַעֲבֹדָד, וְלָמָּה לֹא מָצִיתִי-חוֹ בְּעִינֶיךָ?
 לָשׁוּם אֶת מִשְׁאֵל כָּל הָעָם הַזֶּה עָלַי? הָאֲנֹכִי הִרִיתִי אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה? אִם אֲנֹכִי
 יִלְדָּתִיהוּ? כִּי תֹאמַר אֵלַי: שְׂאֵהוּ בְּחִיקָד, כְּאִשֶּׁר יִשָּׂא הָאֱמֹן אֶת הַיֶּנֶק, עַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתָיו.

מֵאִין לִי בִּשְׂר, לָתֵת לְכָל הָעָם הַזֶּה? כִּי יִבְכוּ עָלַי לֵאמֹר: תִּנָּה לָנוּ בִּשְׂר
 וְנֹאכְלָה. לֹא אוּכַל אֲנֹכִי לְבַדִּי, לְשִׂאת אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה, כִּי כָבֵד מְמֹנִי. וְאִם
 כָּכָה אֶת עֲשֵׂה לִי, הֲרֹגֵנִי נָא הָרֹג, אִם מִצֵּאתִי-חוֹ בְּעִינֶיךָ; וְאֵל אֶרְאֶה בְּרַעְתִּי.

במדבר י"ב 13

וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר: אֵל, נָא, רַפָּא-נָא לָהּ!

במדבר י"ד 13-20

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה: וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם, כִּי הִעֲלִיתָ בְּכַחַד אֶת הָעָם הַזֶּה
 מִקְרָבוֹ. וְאָמְרוּ אֶל יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת, שָׁמְעוּ כִּי אֶתָּה יְהוָה, בְּקִרְבֵּי הָעָם
 הַזֶּה. אֲשֶׁר עִין-בְּעִין נִרְאָה אֶתָּה יְהוָה, וַעֲנֵנְךָ עֹמֵד עֲלֵהֶם. וּבְעֶמֶד-עָנָן אֶתָּה
 הֵלַךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם, וּבְעַמּוּד-אֵשׁ לַיְלָה. וְהִמַּתָּה אֶת הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד,
 וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת שְׁמֶעָד, לֵאמֹר: מִבְּלָתִי-יִכְלָת יְהוָה, לְהַבִּיא אֶת
 הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם, וַיִּשְׁחָטֵם בַּמִּדְבָּר. וְעַתָּה, יִגְדַּל-נָא כֹחַ
 אֲדֹנִי, כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר.

יהוה ארך-אפים ורב-חסד. נשא עון ופשע, ונקה לא ינקה.
פקד עון-אבות על בנים, על שלשים ועל רבעים.
סלח-נא לעון העם הזה כגדל חסדך, וכאשר נשאתה לעם הזה,
ממצרים ועד הנה. ויאמר יהוה: סלחתי כדברך.

במדבר כ"א 7-8

ויבא העם אל משה, ויאמרו: חטאנו, כי דברנו ביהוה וברך. התפלל אל
יהוה, ויסר מעלינו את הנחש. ויתפלל משה בעד העם.
ויאמר יהוה אל משה: עשה לך שרף, ושים אתו על נס. והיה כל הנשוד,
וראה אתו וחי.

במדבר כ"ז 15-17

וידבר משה אל יהוה, לאמר:
יפקד יהוה אלהי-הרוחת לכל-בשר, איש על העדה. אשר יצא לפניכם
ואשר יבא לפניכם, ואשר יוציאם ואשר יביאם. ולא תהיה עדת-יהוה,
כצאן אשר אין להם רעה.

דברים א' 10-11

יהוה אלהיכם הרבה אתכם, והנכם היום ככוכבי-השמים לרב. יהוה אלהי-
אבותכם, יסר עליכם ככם אלף פעמים, ויברך אתכם כאשר דבר לכם.

דברים ג' 23-26

ואתחנן אל יהוה בעת ההוא, לאמר:
אדני יהוה, אתה החלפת להראות את עבדך, את גדלך ואת ידך החזקה.
אשר מי אל בשמים ובארץ, אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך? אעברה-נא
ואראה את הארץ הטובה, אשר בעבר-הינך. הקר-טוב הזה והלבנו.
ויתעבר יהוה בי למענכם, ולא שמע אלי.

דברים ח' 10 (ברכת המזון)

וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ, וּבֵרַכְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, עַל הָאָרֶץ-הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ.

דברים ט' 26-29

וְאֶתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה, וְאָמַר :

אֲדַנִּי יְהוָה, אֵל תְּשַׁחַת עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגָדְךָ. אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם, בְּיַד-חֲזָקָה. זָכֹר לַעֲבָדֶיךָ, לְאֲבֹרָהֶם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּתֵּן אֶל קְשֵׁי-הָעַם הַזֶּה, וְאֶל רָשָׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ.
פֶּן יֹאמְרוּ, הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם, מִבְּלִי-יִכָּלֶת יְהוָה לְהַבִּיאָם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם; וּמִשְׁנֵאתוֹ אוֹתָם, הוֹצִיאָם לְהַמְתֵּם בַּמִּדְבָּר. וְהֵם עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכַחֲךָ הַגָּדֹל, וּבְזֹרְעֶךָ הַנְּטוּיָה.

דברים כ"ח, ל'

וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ-תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָיו, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם. וְנִתְּנָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, עָלֶיךָ עַל כָּל גּוֹיֵי-הָאָרֶץ. וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגָךְ, כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר, וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה.

בָּרוּךְ פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי-אֲדָמָתְךָ, וּפְרִי-בְהֶמְתְּךָ, שֹׁגֵר-אֶלְפֶיךָ וְעֹשֵׂתֶרֶת-צֹאנְךָ.
בָּרוּךְ טִנְיָךְ וּמִשְׁאָרְךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ, וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ.

יִתֵּן יְהוָה אֶת אִיבֶיךָ הַקָּמִים עֲלֶיךָ, נִגְפִים לִפְנֶיךָ.

בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ, וּבִשְׂבָעָה דִּרְכִים יָנוּסוּ לִפְנֶיךָ.

יֵצֵאוּ יְהוָה אֶתְךָ אֶת הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיךָ, וּבְכָל מִשְׁלַח-יָדְךָ;

וּבִרְכָּךְ בָּאָרֶץ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ.

יְקִימְךָ יְהוָה לֹו לָעַם-קְדוֹשׁ, כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ;

כִּי תִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וְהִלַּכְתָּ בְּדִרְכָּיו.

וְרָאוּ כָּל עַמֵּי-הָאָרֶץ, כִּי שָׁם-יְהוָה נִקְרָא עֲלֶיךָ, וַיֵּרְאוּ מִמֶּךָ.

והותרך יהנה לטובה,

בפרי-בטנך ובפרי-בהמתך ובפרי-אדמתך ;

על האדמה, אשר נשבע יהנה לאבתך, לתת לך.

יפתח יהנה לך את אוצרו הטוב – את השמים -

לתת מטר-ארצך בעתו, ולברך את כל מעשה-ידך.

והלויית גוים רבים, ואתה לא תלנה.

ונתנך יהנה לראש ולא לזנב, והיית רק למעלה ולא תהיה למטה.

כי תשמע אל מצות יהנה אלהיך, אשר אנכי מצוך היום, לשמר ולעשות.

ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום,

ימין ושמאל, ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם.

והיה אם לא תשמע בקול יהנה אלהיך,

לשמר לעשות, את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ;

ובאו עליך כל הקללות האלה, והשיגוך.

...

תחת אשר לא עבדת את יהנה אלהיך, בשמחה ובטוב-לבב, מרב כל.

...

והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה, הברכה והקללה אשר נתתי לפניה.

והשבת אל לבבך, בכל הגוים אשר הדיחך יהנה אלהיך שמה.

ושבת עד יהנה אלהיך ושמעת בקלו, ככל אשר אנכי מצוך היום.

אתה ובניך, בכל-לבבך ובכל-נפשך.

ושב יהנה אלהיך את שבותך, ורחמך.

ועתה, כתבו לכם את השירה הזאת, ולמדה את בני-ישראל.
שימיה בפייהם, למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני-ישראל.
...

האזינו השמים ואדברה, ותשמע הארץ אמרי-פי.

יערף כמטר לקחי, תגל כטל אמרתי.
כשעירם עלי-דשא, וכרביבים עלי-עשב.
כי שם-יהוה אקרא - הבו גלגל לאלהינו!
הצור תמים פעלו, כי כל דרכיו משפט.
אל-אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא.
שחת לו לא בניו מומם, דור עקש ופתלתל.
הליתהו תגמלו זאת? עם נבל ולא חכם.
הלוא הוא אביד-קנך, הוא עשך ויכנך.
זכר ימות-עולם, בינו שנות דר-ודר.
שאל אביד ונגדך, זקניד ויאמרו לך.
בהנחל עליון גוים, בהפרידו בני אדם.
יצב גבלת-עמים, למספר בני-ישראל.
כי חלק יהוה עמו, יעקב חבל נחלתו.
מפצאיו בארץ מדבר, ובתהו ילל ישמון.
יסבבנהו יבוננהו, יצרנהו כאישון עינו.
כנשר יעיר קנו - על-גוזליו ירחף.
יפרש כנפיו יקחהו, ישאהו על אברתו.
יהוה בך ינחנו, ואין עמו אל-נכר.
ירכבהו על במותי (במתי) ארץ, ויאכל תנובת שדי.
וינקהו דבש מסלע, ושמן מחלמיש צור.
חמאת-בקר וחלב-צאן, עם חלב-כרים ואילים.

בְּנֵי-בָשָׁן וְעִתּוּדִים, עִם חֶלֶב כְּלִי־חֶטֶא,
 וְדָם-עֲנַב תִּשְׁתֶּה חֶמֶר.
 וַיִּשְׁמְנוּ יִשְׂרָאוֹל וַיִּבְעֲטוּ. שְׁמִנְתָּ עֲבִית כְּשִׁית.
 וַיִּטֹּשׁ אֱלֹהֶיךָ עֲשָׂהוּ, וַיִּגְבַּל צוּר יִשְׁעָתוֹ.
 וַקְּנֵאֵהוּ בְּזָרִים, בְּתוֹעֵבֹת וּכְעִיסָהוּ.
 יִזְבְּחוּ לִשְׂדִים לֹא אֱלֹהִים, אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם.
 חֲדָשִׁים מִקְרָב בָּאוּ, לֹא שְׁעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם.
 צוּר יִלְדָּה תִּשְׁי, וַתִּשְׁכַּח אֵל מַחֲלָהָ.
 וַיֵּרָא יְהוָה וַיִּנָּאֶץ, מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו.
 וַיֹּאמֶר: אֲסִתִּירָה פָנַי מֵהֶם, אֶרְאֶה מָה אַחֲרֵיתָם.
 כִּי דוֹר-תִּהְיֶה חֶמָה, בָּנִים לֹא-אֱמֹנוּ בָּם.
 הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא-אֵל, כְּעִסּוּנִי בְּהִבְלִיָּהֶם;
 וְאֲנִי אֶקְנִיאֵם בְּלֹא-עָם, בְּגוֹי-נִבָּל אֶכְעִיסֵם.
 כִּי אִשׁ קִדְּחָה בְּאַפִּי, וַתִּיקַד עַד שְׂאוֹל-תַּחֲתִית.
 וַתֹּאכַל אֶרֶץ וַיִּבְלָה, וַתִּלְהַט מוֹסְדֵי-הָרִים.
 אֲסַפָּה עֲלִימוֹ רְעוֹת, חֲצִי אֶכְלָה בָּם.
 מִזֵּי-רָעַב וּלְחָמִי-רָשָׁף וְקָטַב-מְרִירִי,
 וְשֹׁן-בְּהֵמָה אֲשַׁלַּח בָּם, עִם חֲמַת זֹחֲלֵי-עֶפֶר.
 מִחוּץ תִּשְׁכַּל חֶרֶב, וּמִחֲדָרִים אֵימָה.
 גַּם בָּחוּר גַּם בְּתוּלָה, יוֹנֵק עִם אִישׁ-שִׁיבָה.
 אֶמְרֵתִי: אֶפְאַיֵּהֶם. אֲשִׁבִּיתָהּ מֵאֲנוּשׁ זָכָרָם.
 לוֹלִי כַּעַס אוֹיֵב אֲגִיר, פֶּן יִנָּכְרוּ צָרִימוֹ.
 פֶּן יֹאמְרוּ: יָדְנוּ רָמָה, וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל זֹאת.
 כִּי גוֹי אֲבָד-עֲצוֹת הֶמָּה, וְאִין בָּהֶם תִּבּוּנָה.
 לוֹ חֶכְמוֹ - יִשְׁכִּילוּ זֹאת, יָבִינוּ לְאַחֲרֵיתָם.
 אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד – אֶלְפִי? וּשְׁנֵי – יִנִּיסוּ רִבְבָּהּ?

אם לא כי צורם מְכָרם, ויהנה הסגירם.
 כי לא כצורנו צורם, ואיבינו פְּלִילִים.
 כי מִגֶּפֶן-סֶדֶם גִּפְנָם, ומשדמת-עמרה.
 עֲנֵבְמוּ עֲנֵבֵי-רוּשׁ, אֲשֶׁכֶּלֶת מְרֹרֶת לָמוֹ.
 חֲמַת-תַּנְיָנִים יִינָם, וְרֹאשׁ-פְּתָנִים אֲכֹזֶר.
 הֲלֹא הוּא כִּמְס עֲמָדִי, חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתַי.
 לִי נֶקֶם וְשָׁלֵם, לַעֲת תִּמְוֹט רִגְלָם.
 כִּי קָרוֹב יוֹם אִידָם, וְחֹשׁ עֲתֹדֶת לָמוֹ.
 כִּי יָדִין יִהְיֶה עֲמוֹ, וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם.
 כִּי יִרְאֶה כִּי אֲזַל־תִּד, וְאָפֶס עֲצוֹר וְעִזּוֹב,
 וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ צוֹר חֲסִיו בּוֹ.
 אֲשֶׁר חִלֵּב זָבַחִימוֹ יֹאכֵלוּ, יִשְׁתּוּ יֵין-נְסִיכָם.
 יִקְוֹמוּ וְיַעֲזְרֻכֶם, יִהְיֶה עֲלֵיכֶם סִתְרָה!
 רְאוּ עֲתָה כִּי - אֲנִי אֲנִי הוּא - וְאֵין אֱלֹהִים עֲמָדִי.
 אֲנִי אֲמִית וְאֲחִיָּה, מְחַצְתִּי וְאֲנִי אֶרְפָּא,
 וְאֵין מִיָּדִי מִצִּיל.
 כִּי אֲשֶׁא אֶל שָׁמַיִם יָדִי, וְאָמַרְתִּי : **חֵי אֲנֹכִי לְעֵלָם !**
 אם שְׁנוֹתַי בְּרֶק-חֲרָבִי, וְתֹאחִז בְּמִשְׁפַּט יָדִי ;
 אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרִי, וְלִמְשֹׁנָאִי אֲשָׁלֵם.
 אֲשַׁכִּיר חֲצִי מַדָּם, וְחֲרָבִי תֹאכַל בָּשָׂר.
 מַדָּם חָלָל וְשִׁבְיָה, מֶרֶאשׁ פְּרָעוֹת-אוֹיֵב.
 הֲרַנִּינוּ גוֹיִם עֲמוֹ, כִּי דָם-עֲבָדָיו יִקְוֹם.
 וְנֶקֶם יִשְׁיב לְצָרִיו, וְכִפֹּר אֲדָמָתוֹ עֲמוֹ.

דברים ל"ג

וזאת הברכה אשר ברח משה איש-האלהים, את בני-ישראל, לפני מותו.
ויאמר :

יהנה מסיני בא וזרח משעיר למו, הופיע מהר פארן.

ואתה מרבבת-קדש מימינו, אשדת (אש דת) למו.

אף חבב-עמים, כל קדשיו בידך.

והם תכו לרגלך, ישא מדברתיד.

תזרה צנה לנו משה, מורשה קהלת-יעקב.

ויהי בישרון מלך, בהתאסף ראשי-עם, **יחד שבטי-ישראל.**

יחי ראובן ואל-גמת, ויהי מתיו מספר.

וזאת ליהודה. ויאמר :

שמע יהנה קול-יהודה, ואל עמו תביאנו.

ידיו רב-לו, ועזר מצריו תהיה.

וללוי אומר :

תמיה ואוריה לאיש חסידך, אשר נסיתו במסה.

תריבהו על מי-מריבה.

האמר לאביו ולאמו : לא ראיתיו. ואת אחיו לא הכיר, ואת בנו לא ידע.

כי שמרו אמרתך, ובריתך ינצרו.

יורו משפטיך ליעקב, ותורתך לישראל.

ישימו קטורה באפך, וכליל על מזבחתך.

ברך יהנה חילו, ופעל-ידיו תרצה.

מחץ מתנים קמיו, ומשנאיו מן-יקומו.

לבנימן אומר :

ידיד יהנה ישכן לבטח, עליו חפץ עליו

כל היום, ובין כתפיו שכן.

ולְיוֹסֵף אָמַר :

מִבְרַכַת יְהוָה אֲרָצוֹ.

מִמֶּמְגַד-שָׁמַיִם, מִטָּל, וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַת.

וּמִמֶּמְגַד תְּבוּאֹת-שָׁמֶשׁ, וּמִמֶּמְגַד גֶּרֶשׁ-יִרְחִים.

וּמִרֹאשׁ הַרְרֵי-קָדִם, וּמִמֶּמְגַד גְּבְעוֹת-עוֹלָם, וּמִמֶּמְגַד אֶרֶץ וּמִלְאָה.

וּרְצוֹן שְׂכְנֵי סָנָה, תְּבוּאֹתֶיהָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף, וּלְקִדְקֹד נְזִיר אֶחָיו.

בְּכוֹר שׁוּרוֹ הָדָר לוֹ, וְקַרְנֵי-רָאִם קַרְנָיו.

בָּהֶם עַמִּים יִנָּח, יִחָדּוּ אֶפְסֵי-אֶרֶץ.

וְהֵם רִבְבוֹת-אֶפְרַיִם, וְהֵם אֱלֹפֵי-מְנַשֶּׁה.

וּלְזִבּוּלֹן אָמַר :

שְׁמַח זִבּוּלֹן בְּצִאֲתָךְ ;

וַיִּשְׁשָׁכֶר בְּאֵהָלֶיךָ.

עַמִּים הֵר יִקְרְאוּ, שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי-צֶדֶק.

כִּי שָׁפַע יָמִים יִינָקוּ, וּשְׁפָנֵי טְמוּנֵי-חוּל.

וּלְגָד אָמַר :

בְּרוּךְ מִרְחִיב גָּד.

כְּלָבִיא שָׁכוֹ, וְטָרֵף זְרוּעַ אֵף קִדְקֹד.

וַיִּרְא רֹאשִׁית לוֹ, כִּי שָׁם חִלְקֶת-מַחֲקֶק סָפוּן.

וַיִּתֵּן רֹאשֵׁי-עַם, צִדְקֶת-יְהוָה עָשָׂה, וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל.

וּלְדָן אָמַר :

דָּן גִּיּוֹר אֲרִיָּה, יִזְנֹק מִן הַבָּשׂוּ.

וּלְנִפְתָּלִי אָמַר :

נִפְתָּלִי שְׁבַע-רָצוֹן, וּמִלֵּא בִרְכַת-יְהוָה.

יָם וְדָרוֹם יִרְשָׁה.

וּלְאִשֹּׁר אָמַר : בָּרוּךְ מִבְּנִים אֲשֶׁר!
 יְהִי רְצוֹי אַחִיו, וְטִבֵּל בְּשִׁמּוֹן רָגְלוֹ.
 בְּרָזַל וּנְחָשֶׁת מִנְעֶלָה, וּכְיָמִיד – דְּבָאָד.
 אִין כָּאל יִשְׁרוֹן, רַכֵּב שְׂמִים בְּעִזָּרָה, וּבְגָאוֹתוֹ שְׁחָקִים.
 מַעֲנָה אֱלֹהֵי-קָדֶם, וּמִתַּחַת זֹרַעַת-עוֹלָם.
 וַיִּגְרֹשׁ מִפְּנֵי אוֹיֵב, וַיֹּאמֶר : הִשְׁמַד!
 וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח, בְּדָד עֵין-יַעֲקֹב.
 אֶל אֶרֶץ דָּגוֹן וְתִירוֹשׁ, אֶף שְׁמִיו יַעֲרֹפוּ טַל.
 אֲשֶׁרִיד יִשְׂרָאֵל! מִי כִמוֹד ?
 עִם נוֹשַׁע בִּיהוָה, מָגוֹן עִזָּרָה.
 וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתָהּ, וַיִּכְחָשׁוּ אִיבֵיָהּ לָהּ, וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ.

בית-הכנסת בגמלא. כ"ב אלול תשע"ה, 6/9/2015

~ אֶהְרֹן הַכֹּהֵן ~

ויקרא ט"ז 21

וְסָמַךְ אֶהְרֹן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו, עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחִי. וְהִתְנוּדָה עָלָיו, אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם, לְכָל חַטָּאתָם.

במדבר ו' 22-27

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר. דַּבֵּר אֶל אֶהְרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר, כֹּה תִבְרְכוּ אֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל. אָמֹר לָהֶם :

		וַיִּשְׁמְרֶךָ			יְהוָה	יִבְרַכְךָ
		וַיַּחַנְךָ	אֱלֹהֶיךָ	פָּנָיו	יְהוָה	יָאֵר
שְׁלוֹם	לְךָ	וַיִּשֶׁם	אֱלֹהֶיךָ	פָּנָיו	יְהוָה	יִשָּׂא

וְשָׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם.

במדבר ט"ז 20-22

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהְרֹן, לֵאמֹר: הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת, וְאֶכְלָה אֹתָם כָּרְגֵעַ. וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ: אֵל אֱלֹהֵי-הָרוּחוֹת לְכָל-בָּשָׂר! הָאִישׁ אֶחָד יַחֲטֵא, וְעַל כָּל הָעֵדָה תִּקְצָף ?

דברים כ' 2-4 (ודאי כהן המיוחס לאהרן)

וְהָיָה כְּקִרְבְּכֶם אֶל הַמִּלְחָמָה, וְנָגַשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל הָעָם וַאֲמַר אֲלֵהֶם: שָׁמַע יִשְׂרָאֵל! אַתֶּם קִרְבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל אִיְבֵיכֶם. אֵל יִרְדָּ לְבַבְכֶם. אֵל תִּירָאוּ, וְאֵל תַּחֲפֹזוּ וְאֵל תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם. כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, הִחֲלֹךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אִיְבֵיכֶם, לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם.

~ יתרו ~

שמות י"ח 10

ויאמר יתרו: ברוך יהוה, אשר הציל אתכם מיד-מצרים ומיד-פרעה. אשר הציל את העם מתחת יד-מצרים. עתה ידעתי כי גדול יהוה, מכל האלהים.

~ בלעם ~

במדבר כ"ג 7-10

וישא משלו ויאמר:

מן ארם ינחני בלק, מלך מואב, מהררי-קדם.

לכה ארה לי יעקב, ולכה זעמה ישראל.

מה אקב? לא קבה אל. ומה אזעם? לא זעם יהוה.

כי מראש-צרים אראנו, ומגבעות אשורנו.

הן עם לבדד ישכן, ויבגוזים לא יתחשב.

מי מנה עפר יעקב? ומספר את רבע-ישראל?

תמות נפשי מות-ישרים, ויתהי אחרייתי כמהו.

במדבר כ"ג 18-24

וישׂא משׁלו ויאמר:

קוים בָּלֶק וּשְׁמַע, הַאֲזִינָה עָדִי בְּנוּ צַפֵּר.
 לֹא אִישׁ אֶל וִיכַזֵּב, וּבֶן-אָדָם וַיִּתְּנָחֵם.
 הֵהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה, וְדָבָר וְלֹא יְקִימֶנָה.
 הִנֵּה בָרָךְ לְקַחְתִּי, וּבָרָךְ וְלֹא אֲשִׁיבָנָה.
 לֹא הִבִּיט אָנוּ בִּיעֲקֹב, וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל.
 יִהְיוּ אֱלֹהֵיו עִמּוֹ, וַיִּתְּרוּעַת-מֶלֶךְ בּוֹ.
 אֶל מוֹצִיאָם מִמִּצְרַיִם, כְּתוּעַפֶּת-רָאִם לוֹ.
כִּי לֹא נָחַשׁ בִּיעֲקֹב, וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל.
 כָּעֵת יֹאמַר לִיעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל, מַה פָּעַל אֵל:
 הֵן עָם כָּלְבִּיא יָקוּם, וְכֹאֲרִי יִתְנַשֵּׂא.
 לֹא יִשְׁכַּב עַד יֹאכַל טָרֶף, וְדָם-חֲלָלִים יִשְׁתֶּה.

במדבר כ"ד 3-9

וישׂא משׁלו ויאמר:

נֹאֵם בָּלֶעָם בְּנוּ בָעַר, וּנֹאֵם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם-הָעֵין.
 נֹאֵם שְׁמַע אֲמָרִי-אֵל, אֲשֶׁר מַחֲזֶה-שְׂדֵי יַחֲזֶה, נִפְל וּגְלוּי-עֵינַיִם.
מַה טָּבוּ אֱהָלֶיךָ יַעֲקֹב, מִשְׁכְּנֶתֶיךָ יִשְׂרָאֵל.
 כְּנַחֲלִים נָטִיו, כְּגִנַּת עַלִי-נָהָר.
 כְּאֱהָלִים נָטַע יִהְיוּ, כְּאֲרָזִים עַלִי-מַיִם.
 יִזַּל מַיִם מִדִּלְיוֹ, וְזָרְעוּ בְּמַיִם רַבִּים.
 וַיִּרֶם מֵאֲגַג מִלְכּוֹ, וַתִּנְשֵׂא מִלְכָּתוֹ.
 אֵל מוֹצִיאֹ מִמִּצְרַיִם, כְּתוּעַפֶּת-רָאִם לוֹ.
 יֹאכַל גּוֹיִם צִרְיוֹ, וַעֲצַמְתֵּיהֶם יִגְרֶם וְחֻצְיוֹ יִמְחֹץ.
 כָּרַע שָׁכַב כְּאֲרִי, וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ.
 מִבְּרָכֶיךָ - בְּרִיךְ, וְאֲרִיךְ - אָרוּר.

במדבר כ"ד 15-24

וישׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר:

נָאִם בִּלְעָם בְּנוֹ בְּעַר, וַנֹּאֵם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם-הָעֵין.

נָאִם שְׁמַע אֲמָרִי-אֵל, וַיִּדַּע דַּעַת-עֲלִיוֹן.

מַחֲזֶה-שְׂדֵי יַחֲזֶה, נָפַל וּגְלוּי-עֵינָיִם.

אָרָאנוּ - וְלֹא עָתָה, אֲשׁוּרְנוּ - וְלֹא קָרֹב.

דָּרָד כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב, וְקָם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל,

וּמַחֲץ פְּאֲתֵי-מוֹאָב, וְקָרַקַר כָּל בְּנֵי-שֵׁת.

וְהָיָה אֲדוֹם יִרְשָׁה, וְהָיָה יִרְשָׁה שַׁעִיר אִיִּבִּיו,

וַיִּשְׂרָאֵל עָשָׂה חֵיל.

וַיִּרְדּוּ מִיַּעֲקֹב, וְהֶאֱבִיד שְׂרִיד מַעִיר.

וַיִּרָא אֶת עֲמֹלֶק, וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר:

רֹאשִׁית גּוֹיִם עֲמֹלֶק, וְאַחֲרֵיתוֹ עַד־אֲבָד.

וַיִּרָא אֶת הַקִּינִי, וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר:

אֵיתָן מוֹשֶׁבֶד, וְשִׁים בְּסָלַע קִנְדָּה.

כִּי אִם יִהְיֶה לְבָעַר קִינוֹ, עַד-מָה אֲשׁוּר תִּשְׁבֹּדָה.

וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר:

אוֹי מִי יַחֲזִיק מִשְׁמוֹ-אֵל, וְצִים מִיַּד-כְּתִים.

וְעַנּוּ אֲשׁוּר וְעַנּוּ עֶבֶר, וְגַם הוּא עַד־אֲבָד.

~ יהושע ~

יהושע ז' 6-9

וַיִּקְרַע יְהוֹשֻׁעַ שְׁמֹלְתָיו וַיַּפֵּל עַל-פָּנָיו אֶרְצָה, לִפְנֵי אֲרוֹן-יְהוָה, עַד הָעֶרֶב. הוּא
וְזִקְנֵי-יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲלוּ עֹפֶר עַל רֹאשָׁם. וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ:
אָהָה אֲדֹנָי יְהוִה, לָמָּה הִעֲבַרְתָּ הָעֵבֶרֶת הַזֶּה, אֶת הַיַּרְדֵּן? לְתֵת אֶתְנוּ
בְּיַד הָאֹמְרִי, לְהַאֲבִידֵנוּ? וְלוֹ הוֹאֲלֵנוּ, וְנָשֵׁב בְּעֶבֶר-הַיַּרְדֵּן. בִּי אֲדֹנָי, מָה אֹמַר
אֲחֵרִי אֲשֶׁר הִפְדָּ יִשְׂרָאֵל עֶרְף לִפְנֵי אִיבָיו? וַיִּשְׁמְעוּ הַכְּנַעֲנִי וְכָל יֹשְׁבֵי-הָאֶרֶץ,
וַיִּנְסְבוּ עֲלֵינוּ וַהֲכָרִיתוּ אֶת שְׁמֵנוּ מִן הָאֶרֶץ? וַיְמַה תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל?

יהושע י' 12-13

אֲזַי יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לַיהוָה, בַּיּוֹם תֵּת יְהוָה אֶת הָאֹמְרִי לִפְנֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל,
וַיֹּאמֶר לְעֵינֵי-יִשְׂרָאֵל:
שָׁמַשׁ בְּגִבְעוֹן דָּוִם, וַיִּרַח בְּעַמֶּק אֵילֹון.
וַיִּדָּם הַשָּׁמַשׁ וַיִּרַח עָמֶד, עַד יָקָם גֹּי אִיבָיו.
הֲלֹא הִיא כְּתוּבָה עַל סֵפֶר-הַיִּשָּׁר.
וַיַּעֲמֵד הַשָּׁמַשׁ בַּחֲצִי-הַשָּׁמַיִם,
וְלֹא אָץ לָבוֹא כִּיּוֹם תַּמִּים.

~ דְּבוּרָה הַנְּבִיאָה ~

שופטים ה'

וַתֵּשֶׁר דְּבוּרָה וּבָרַק בֶּן-אֲבִינֶעַם, בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר :
 בִּפְרָע פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל, בַּהֲתַנְדֵּב עָם, בָּרָכוּ יְהוָה.
 שָׁמְעוּ מְלָכִים, הֶאֱזִינוּ רוֹזְנִים.
 אֲנֹכִי לַיהוָה, אֲנֹכִי אֲשִׁירָה, אֶזְמַר לַיהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל.
 יְהוָה בָּצֹאֲתָךְ מִשְׁעִיר, בָּצַעְדָּךְ מִשְׁדֶּה-אָדָם ;
 אַרְץ רָעָשָׁה גַם שָׁמַיִם נִטְפוּ, גַּם עֲבִים נִטְפוּ מֵיָם.
 הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה.
 זֶה סִינִי, מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל.
 בִּימֵי שְׁמֹגֶר בֶּן-עֲנָת, בִּימֵי יַעַל
 חָדְלוּ אֶרְחוֹת, וְהִלְכִי-נְתִיבוֹת יִלְכוּ אֶרְחוֹת-עַקְלָקְלוֹת.
 חָדְלוּ פְּרוֹזוֹ בְּיִשְׂרָאֵל, חָדְלוּ.
 עַד שִׁקְמַתִּי דְּבוּרָה, שִׁקְמַתִּי אִם-בְּיִשְׂרָאֵל.
 יִבְחַר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים, אֲזִי לָחֶם-שְׁעָרִים.
 מִגּוֹ אִם יִרְאֶה וְרִמָּח, בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף בְּיִשְׂרָאֵל.
 לְבִי לְחוֹקְקֵי-יִשְׂרָאֵל, הַמִּתְנַדְּבִים בָּעָם – בָּרָכוּ יְהוָה !
 רִכְבִּי אֶתְנֹת-צָחָרוֹת, יִשְׁבִּי עַל-מִדִּין וְהִלְכִי עַל-דָּרֶךְ – שִׁיחוּ.
 מִקּוֹל מְחַצֵּצִים בֵּין-מִשְׁאֲבִים, שָׁם יִתְּנוּ צִדְקוֹת-יְהוָה,
 צִדְקַת פְּרוֹזוֹ בְּיִשְׂרָאֵל.
 אֲזִי יָרְדוּ לְשָׁעָרִים, עִם-יְהוָה.
עוֹרֵי-עוֹרֵי דְּבוּרָה ! עוֹרֵי-עוֹרֵי דְּבָרֵי שִׁיר !
 קוֹם בָּרַק וּשְׁבָה שְׁבִיד, בֶּן-אֲבִינֶעַם.
 אֲזִי יָרַד שָׁרִיד לְאֲדִירִים-עָם, יְהוָה יָרַד לִי בַּגְּבוּרִים.
 מִנִּי אֶפְרַיִם שָׁרָשׁ בַּעֲמֶלֶק, אַחֲרִיד בְּנִימִין בַּעֲמֻמִּיד.

מני מכיר ירדו מחקקים, ומזבולן משכים בשבט-ספר.
ושרי ביששכר עם דברה, ויששכר כן ברק, בעמק שלח ברגליו.
בפלגות-ראובן, גדלים חקקי-לב.
למה ישבת בין-המשפטים, לשמע שרקות-עדרים?
לפלגות-ראובן, גדולים חקרי-לב.
גלעד בעבר-הירדן שכן, ודן - למה גור אניות?
אשר ישב לחוף-ימים, ועל מפרציו ישכון.
זבלון, עם חרף נפשו למוות, ונפתלי על מרומי-שדה.
באו מלכים נלחמו, אז נלחמו מלכי-כנען;
בתענד על מי-מגדו, בצע-כסף לא לקחו.
מן-שמים נלחמו הכוכבים, ממסלותם נלחמו עם סיסרא.
נחל קישון גרפם, נחל-קדומים נחל קישון,
תדרכי נפשי עז.
אז הלמו עקבי-סוס, מדהרות-דהרות אביריו.
אורו מרוז, אמר מלאך יהנה. ארו ארור ישביה.
כי לא באו לעזרת יהנה, לעזרת יהנה בגבורים.
תברך מנשים יעל, אשת חבר-הקיני, מנשים באהל תברך.
מים שאל, חלב נתנה, בספל-אדירים הקריבה חמאה.
ידה ליתד תשלחנה, וימינה להלמות-עמלים.
והלמה סיסרא, מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו.
בין רגליה כרע, נפל-שקב בין רגליה.
כרע-נפל באשר כרע, שם נפל שדוד.
בעד החלון נשקפה ותניב, אם-סיסרא בעד האשנב.
מדוע בשש רכבו לבוא? מדוע אחרו פעמי-מרפבותיו?
חכמות שרותיה תענינה, אף היא תשיב אמריה לה.
הלא ימצאו יחלקו שכל, רחם-רחמתיים לראש-גבר.

שָׁלֵל-צָבָעִים לְסִיסְרָא, שָׁלֵל-צָבָעִים רִקְמָה.

צָבָע רִקְמָתִים לְצֹאֲרֵי-שָׁלֵל.

כֵּן יֵאבְדוּ כָּל אוֹיְבֶיךָ, יְהוָה.

וְאַהֲבִיו - כְּצֹאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתוֹ.

בית-הכנסת בכורזין, ל' סיון תשס"ג, 30/6/2003

~ גִּדְעוֹן ~

שופטים ו' 36-40

וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן: אֶל-הָאֱלֹהִים! אִם-יִשְׁפָּץ מוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת יִשְׂרָאֵל, כְּאִשֹּׁר דְּבַרְתָּ. הִנֵּה אֲנֹכִי מַצִּיג אֶת גִּזְת-הַצֹּמֶר בַּגֶּרֶן. אִם טַל יִהְיֶה עַל הַגִּזָּה לְבִדְהָ, וְעַל כָּל הָאָרֶץ חֹרֵב, וַיִּדְעַתִּי כִּי תוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת יִשְׂרָאֵל כְּאִשֹּׁר דְּבַרְתָּ. וַיְהִי-כֵן. וַיִּשְׁכֹּם מִמַּחֲרַת וַיְזַר אֶת הַגִּזָּה. וַיִּמָּץ טַל מִן הַגִּזָּה, מְלֹא-הַסֶּפֶל מִיָּם. וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן: אֶל-הָאֱלֹהִים! אֵל-יִחַר אַפָּךְ בִּי, וְאַדְבָּרָה אֶד-הַפָּעַם. אֲנִסָּה-נָּא רַק הַפָּעַם. בַּגִּזָּה יְהִי-נָּא חֹרֵב אֶל הַגִּזָּה לְבִדְהָ, וְעַל כָּל הָאָרֶץ יִהְיֶה טַל. וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים כֵּן, בַּלַּיְלָה הַהוּא. וַיְהִי חֹרֵב אֶל הַגִּזָּה לְבִדְהָ, וְעַל כָּל הָאָרֶץ הָיָה טַל.

~ יוֹתָם בֶּן-גִּדְעוֹן ~

שופטים ט' 21-7

וַיִּגְדּוּ לַיוֹתָם. וַיִּלָּךְ וַיַּעֲמֵד בְּרֹאשׁ הַר-גְּרִזִּים, וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא, וַיֹּאמֶר לָהֶם: שְׁמְעוּ אֵלַי בְּעַלִּי-שְׁכֶם, וַיִּשְׁמַע אֲלֵיכֶם אֱלֹהִים. הֲלוֹךְ הָלַכּוּ הָעַצִּים, לְמִשַּׁח עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ. וַיֹּאמְרוּ לַיּוֹתָם: מַלּוּכָה (מֶלֶכָה) עָלֵינוּ. וַיֹּאמֶר לָהֶם הַיּוֹתָם: הֲחִדַּלְתִּי אֶת דִּשְׁנִי, אֲשֶׁר בִּי יִכְבְּדוּ אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים, וְהִלַּכְתִּי לְנוּעַ עַל הָעַצִּים? וַיֹּאמְרוּ הָעַצִּים לַתֹּאנָה: לָכִי אַתָּה מֶלֶכִּי עָלֵינוּ. וַתֹּאמֶר לָהֶם הַתֹּאנָה: הֲחִדַּלְתִּי אֶת מִתְקִי וְאֶת תְּנוּבָתִי הַטּוֹבָה, וְהִלַּכְתִּי לְנוּעַ עַל הָעַצִּים?

ויאמרו העצים לגפן: לָכִי אֶת מְלוּכִי (מַלְכִּי) עָלֵינוּ.

ותאמר להם הגפן:

הַחֲדַלְתִּי אֶת תִּירוֹשֵׁי הַמִּשְׁמַח אֱלֹהִים וְאָנָשִׁים,

וְהִלַכְתִּי לְנוֹעַ עַל הָעֵצִים?

ויאמרו כָּל הָעֵצִים אֶל הָאֵטָד: לָךְ אֶתָּה מֶלֶךְ עָלֵינוּ.

ויאמר הָאֵטָד אֶל הָעֵצִים:

אִם בָּאֵמֶת אַתֶּם מְשַׁחִים אֹתִי לְמֶלֶךְ עָלֵיכֶם, בָּאוּ חֲסוּ בְּצִלִּי.

וְאִם אֵין -

תֵּצֵא אִשׁ מִן הָאֵטָד, וְתֹאכַל אֶת אֶרְזִי-הַלְבָּנוֹן.

וְעַתָּה, אִם בָּאֵמֶת וּבִתְמִים עֲשִׂיתֶם, וְתִמְלִיכוּ אֶת אַבִּימֶלֶךְ.

וְאִם טוֹבָה עֲשִׂיתֶם עִם יִרְבֵּעַל וְעִם בֵּיתוֹ? וְאִם כְּגִמּוּל-נָדִיו עֲשִׂיתֶם לוֹ?

אֲשֶׁר נָלַחַם אָבִי עָלֵיכֶם, וַיִּשְׁלַךְ אֶת נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד,

וַיֵּצֵל אֶתְכֶם מִיַּד מִדָּן.

וְאַתֶּם קִמַּתֶּם עַל בֵּית-אָבִי הַיּוֹם, וְתִהְרְגוּ אֶת בָּנָיו שְׂבָעִים אִישׁ,

עַל אָבִן אַחַת.

וְתִמְלִיכוּ אֶת אַבִּימֶלֶךְ בֶּן-אֲמָתוֹ, עַל בְּעָלִי-שָׁכֶם, כִּי אֲחִיכֶם הוּא.

וְאִם בָּאֵמֶת וּבִתְמִים עֲשִׂיתֶם, עִם יִרְבֵּעַל וְעִם-בֵּיתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה -

שְׁמַחוּ בְּאַבִּימֶלֶךְ, וַיִּשְׁמַח גַּם הוּא בָכֶם.

וְאִם אֵין -

תֵּצֵא אִשׁ מֵאַבִּימֶלֶךְ, וְתֹאכַל אֶת בְּעָלִי-שָׁכֶם וְאֶת בֵּית-מְלֹא.

וְתֵצֵא אִשׁ מִבְּעָלִי-שָׁכֶם וּמִבֵּית-מְלֹא, וְתֹאכַל אֶת אַבִּימֶלֶךְ.

וַיָּנֶס יוֹתָם וַיִּבְרַח וַיֵּלֶךְ בְּאֶרֶץ, וַיֵּשֶׁב שָׁם מִפְּנֵי אַבִּימֶלֶךְ אָחִיו.

~ מְנוּחַ ~

שופטים י"ג 8-9

וַיַּעֲתֵר מְנוּחַ אֶל יְהוָה, וַיֹּאמֶר: בִּי-אֲדוֹנָי! אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ, יְבוֹא-נָא עוֹד אֵלַינִי, וַיֹּרְנוּ מֶה נַּעֲשֶׂה לְנַעַר הַיּוֹלֵד. וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל מְנוּחַ.

~ שְׁמִשׁוֹן בֶּן-מְנוּחַ ~

שופטים ט"ו 18-19

וַיֵּצֵא מֶמֶד, וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר: אֶתָּה נָתַתָּ בְּיַד עַבְדְּךָ אֶת הַתְּשׁוּעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת. וְעַתָּה אָמוּת בְּצָמָא, וְנִפְלְתִי בְּיַד הָעַרְלִים? וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת הַמִּכְתָּשׁ אֲשֶׁר בַּלְחִי, וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מִים. וַיִּשְׁתְּ, וַתִּשָּׁב רֹחוֹ וַיָּחִי.

שופטים ט"ז 28

וַיִּקְרָא שְׁמִשׁוֹן אֶל יְהוָה, וַיֹּאמֶר: אֲדָנִי יְהוָה! זָכַרְנִי-נָא וְחִזְקֵנִי-נָא אַךְ-הַפַּעַם הַזֶּה, הָאֱלֹהִים. וְאַנְקָמָה נָקִם-אֶחָת מִשְׁתִּי עֵינִי, מִפְּלִשְׁתִּים.

~ חֲנָה ~

שמואל א' א' 11-12

ותדַר נָדָר וּתֹאמַר: יְהוָה צְבָאוֹת! אִם רָאָה תִרְאֶה בְּעֵינִי אֶמְתֵּד, וְזָכַרְתִּנִּי וְלֹא תִשְׁכַּח אֶת אֶמְתְּדִי, וְנִתְּנָה לְאֶמְתְּדִי זֶרַע-אֲנָשִׁים; וְנִתְּנִיו לַיהוָה כָּל יְמֵי חַיָּיו, וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עַל רֹאשׁוֹ.

וְהָיָה כִּי הִרְבֵּתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה, וְעָלִי שָׁמַר אֶת פִּיהָ. וְחֲנָה, הִיא מְדַבֶּרֶת עַל-לִבָּהּ, רַק שְׁפָתֶיהָ נִעוּת וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמָע.

שמואל א' ב' 1-10

וּתִתְפַּלֵּל חֲנָה וּתֹאמַר: עֲלֹץ לִבִּי בִיהוָה, רַמָּה קִרְנִי בִיהוָה. רַחֲב-פִי עַל אוֹיְבֵי, כִּי שָׁמַחְתִּי בִישׁוּעָתְדִי.

אִין קָדוֹשׁ בִּיהוָה כִּי אִין בִּלְתֵּד, וְאִין צוּר כְּאַלְהֵינוּ.

אַל תִּרְבּוּ תִדְבָּרוּ גְבוּהָה-גְבוּהָה, יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם.

כִּי אֶל-דַּעוֹת יְהוָה, וְלֹא (וְלֹא) נִתְּכֵנוּ עֲלִלוֹת.

קִשֶׁת-גִּבּוֹרִים חֲתִים, וְנִכְשָׁלִים אֲזוּרוֹ חֵיל.

שְׂבָעִים בִּלְחָם נִשְׁכְּרוּ, וְרַעֲבִים חִדְלוּ.

עַד עֲקָרָה יִלְדָה שְׂבָעָה, וְרַבַּת-בָּנִים אֲמַלְלָה.

יְהוָה מְמִית וּמַחְיֶה, מוֹרִיד שָׁאוֹל וְיָעַל.

יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר, מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמִם.

מִקֵּים מַעְפָּר דָּל, מֵאַשְׁפַּת יָרִים אֶבְיוֹן.

לְהוֹשִׁיב עִם נְדִיבִים, וְכֶסֶף-כְּבוֹד יִנְחָלִם.

כִּי לַיהוָה מִצְקֵי-אָרֶץ, וַיִּשֶׁת עָלֵיהֶם תִּבְל.

רְגֵלִי-חֲסִידוֹ יִשְׁמַר, וְרַשָּׁעִים בַּחֲשָׁד יִדְמוּ, כִּי לֹא בָכַח יִגְבֵּר אִישׁ.

יְהוָה יַחֲתוּ מְרִיבֹ עָלוּ, בְּשָׁמַיִם יִרְעֵם יְהוָה, יִדּוּ אֶפְסֵי-אָרֶץ.

וַיִּתֵּן עֹז לְמַלְכוֹ, וַיִּרַם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ.

~ שְׁמוּאֵל בֶּן-חֲנָה ~

שמואל א' ז' 5-10

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל: קִבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה, וְאֶתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם אֶל יְהוָה. וַיִּקְבְּצוּ הַמִּצְפָּתָה, וַיִּשְׁאַבוּ מִים וַיִּשְׁפְּכוּ לִפְנֵי יְהוָה. וַיְצוּמוּ בַּיּוֹם הַהוּא, וַיֹּאמְרוּ שָׁם: חֲטֵאנוּ לַיהוָה ...

וַיִּזְעַק שְׁמוּאֵל אֶל יְהוָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲנֵהוּ יְהוָה. וַיְהִי שְׁמוּאֵל מַעֲלָה הַעוֹלָה, וּפְלִשְׁתִּים נִגְשׁוּ לְמַלְחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל. וַיִּרְעַם יְהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל בַּיּוֹם הַהוּא עַל פְּלִשְׁתִּים, וַיַּהַמּוּ וַיִּנָּגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל.

שמואל א' י"ב 18-23

וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל יְהוָה, וַיִּתֵּן יְהוָה קֹלָת וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא. וַיִּירָא כָּל הָעָם מְאֹד, אֶת יְהוָה וְאֶת שְׁמוּאֵל. וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֶל שְׁמוּאֵל: הִתְפַּלֵּל בְּעַד עֲבָדֶיךָ אֶל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וְאַל נָמוּת. כִּי יִסְפְּנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ רָעָה, לְשָׂאֵל לָנוּ מֶלֶךְ. וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם: אֵל תִּירָאוּ. אַתֶּם עֲשִׂיתֶם אֶת כָּל הַרְעָה הַזֹּאת, אֲדָּה אֵל תִּסּוּרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה, וַעֲבַדְתֶּם אֶת יְהוָה בְּכָל לְבַבְכֶּם. וְלֹא תִסּוּרוּ, כִּי אַחֲרֵי הַתְּהוּ אֲשֶׁר לֹא יוֹעִילוּ וְלֹא יַצִּילוּ, כִּי תִהְיוּ הֵמָּה. כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת עַמּוֹ, בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם לוֹ לָעַם. גַּם אֲנֹכִי, חֲלִילָה-לִי מִחֲטֵא לַיהוָה, מִחֲדַל לְהִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם. וְהוֹרִיתִי אִתְּכֶם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהַיִּשְׁרָה.

~ עֲלֵי הַכֶּהֵן ~

שמואל א' ב' 20

וַיִּבְרַךְ עָלָי אֶת אֱלֹקֵנָה וְאֶת אִשְׁתּוֹ, וַאֲמַר: יֵשֶׁם יְהוָה לְךָ, זָרַע מִן הָאִשָּׁה הַזֹּאת, תַּחַת הַשְּׂאֵלָה אֲשֶׁר שָׂאֵל לַיהוָה.

~ הַמִּלָּךְ שְׂאוֹל ~

שמואל א' י"ד 41

וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל יְהוָה: אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל! הֲבָה תָּמִים.

שמואל א' כ"ג 21

וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה.

שמואל א' כ"ח 6

וַיִּשְׂאֵל שְׂאוֹל בַּיהוָה, וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה. גַּם בַּחֲלָמוֹת, גַּם בְּאוּרִים, גַּם בַּנְּבִיאִים.

פסיפס בית-הכנסת בחמת, לחוף הכנרת. ז' סיון תשע"ג, 16/5/2013

~ יהונתן בן-שאוּל ~

שמואל א' כ' 42

ויאמר יהונתן לדוד: לך לשלום. אשר נשבענו שנינו אנחנו, בשם יהוה לאמר: יהוה יהיה ביני ובינך, וביני זרעי ובין זרעך, עד-עולם.

~ אביגיל ~

שמואל א' כ"ה 26-32

ועתה אדני, חי יהוה וחי-נפשי, אשר מנעך יהוה מבוא בדמים, והושע ידך לך.

ועתה, יהיו כנבל איביך, והמבקשים אל אדני רעה.

ועתה, הברכה הזאת אשר הביא שפחתך לאדני,

ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי-אדני.

שא-נא לפשע אמתך!

כי עשה-נעשה יהוה לאדני בית נאמן, כי מלחמות יהוה אדני נלחם.

ורעה לא תמצא בך, מימיך.

ויקם אדם לרדףך ולבקש את-נפשיך,

והיתה נפש-אדני צרורה בצרור-החיים, את יהוה אלהיך.

ואת נפש-איביך, יקלענה בתוך כף-הקלע.

והיה כי נעשה יהוה לאדני, ככל אשר דבר את הטובה עליך,

וצוה לנגיד על ישראל.

ולא תהיה זאת לך, לפוקה ולמכשול-לב לאדני, ולשפך דם-חנם.

ולהושיע אדני לו. והיטב יהוה לאדני, וזכרת את אמתך.

ויאמר דוד לאביגל: ברוך יהוה אלהי-ישראל, אשר שלחך היום הנה

לקראתי. וברוך טעמך, וברוכה את!

~ המולך דוד ~

שמואל א' י"ז 37-50

ויאמר דוד: יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב, הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ...

ויאמר דוד אל הפלשתי: אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון, ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות, אלהי מערכות-ישראל, אשר חרפת. היום הזה יסגרך יהוה בידי והפיתך, והסרתי את ראשך מעליך. ונתתי פגר מחנה-פלשתים היום הזה, לעוף-השמים ולחית-הארץ. וידעו כל הארץ, כי יש אלהים לישראל. וידעו כל הקהל הזה, כי לא בחרב ובחנית יהושיע יהוה. כי ליהוה המלחמה, ונתן אתכם בידו.

והיה כי קם הפלשתי, וילך ויקרב לקראת דוד. וימהר דוד, וירץ המערכה לקראת הפלשתי. וישלח דוד את ידו אל הפלי, ויקח משם אבן - ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו. ותטבע האבן במצחו, ויפל על פניו ארצה. ויחזק דוד מן הפלשתי, בקלע ובאבן, ויך את הפלשתי וימתהו.

שמואל א' כ"ה 39

ויאמר: ברוך יהוה אשר רב את ריב-חרפתי, מיד נבל. ואת עבדו חשך מרעה, ואת רעת-נבל השיב יהוה בראשו.

שמואל א' כ"ו 22-24

ויען דוד ויאמר: הנה החנית (חנית) המלך, ויעבר אחד מהנערים ויקחה. ויהוה ישיב לאיש, את צדקתו ואת אמתו. אשר נתנך יהוה היום בידי, ולא אביתי לשלח ידי במשיח-יהוה. והנה, כאשר גדלה נפשו היום הזה בעיני, כן תגדל נפשי בעיני יהוה, ויצלני מכל צרה.

שמואל ב' א' 17-27

וַיִּקְנֶן דָּוִד אֶת הַקִּינָה הַזֹּאת, עַל שְׁאוּל וְעַל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ. וַיֹּאמֶר:
 לְלַמֵּד בְּנֵי-יְהוּדָה קִשֶׁת, הִנֵּה כְּתוּבָה עַל סֵפֶר-הַיֶּשֶׁר.
 הַצָּבִי יִשְׂרָאֵל עַל בְּמוֹתֶיךָ חָלָל, אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים.
 אַל תִּגִּידוּ בְּגַת, אֶל תִּבְשְׁרוּ בַּחוּצַת-אַשְׁקְלוֹן.
 פֶּן תִּשְׁמַחַנָּה בְּנוֹת-פְּלִשְׁתִּים, פֶּן תַּעֲלֹזָנָה בְּנוֹת-הָעַרְלִים.
 הָרִי בְּגִלְבָּעַ –
 אַל-טַל וְאַל-מָטָר עֲלֵיכֶם, וּשְׂדֵי-תֵרוֹמַת.
 כִּי שֵׁם נִגְעַל מִגֶּן-גִּבּוֹרִים. מִגֶּן-שְׁאוּל בְּלִי מְשִׁיחַ בַּשָּׁמֶן;
 מִדָּם-חֲלָלִים, מִחֶלֶב-גִּבּוֹרִים.
 קִשֶׁת-יְהוֹנָתָן לֹא נָשׁוּג אַחֹר, וְחֶרֶב-שְׁאוּל לֹא תָשׁוּב רִיקָם.
 שְׁאוּל וַיְהוֹנָתָן הִנָּאֵהָבִים וְהִנְעִימָם, בַּחֲיִיָּהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדּוּ.
 מִנְּשָׁרִים קָלוּ, מֵאֲרִיּוֹת גָּבְרוּ.
 בְּנוֹת-יִשְׂרָאֵל – אֵל שְׁאוּל בְּכִינָה.
 הַמִּלֻּבְּשָׁכֶם שָׁנִי עִם עֲדָנִים, הַמַּעֲלָה עֲדִי-זָהָב עַל לְבוּשְׁכֶן.
 אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים, בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה ...
 יְהוֹנָתָן, עַל בְּמוֹתֶיךָ חָלָל.
 צַר לִי עֲלֶיךָ, אַחִי יְהוֹנָתָן, נַעֲמֶתָ לִי מְאֹד!
 נִפְלְאַתָּה אֶהְבֶּתְךָ לִי, מֵאֲהַבַת-נָשִׁים.
 אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים, וַיֹּאבְדּוּ כָּלִי-מִלְחָמָה.

שמואל ב' ג' 33-34

וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל אֲבִנֵּר, וַיֹּאמֶר:
הַכְמוֹת נָבֵל, יָמוֹת אֲבִנֵּר?
יָדָד לֹא אֶסְרוֹת,
וְרִגְלִיד לֹא לִנְחָשֵׁתִים הִגָּשׁוּ.
כִּנְפוֹל לִפְנֵי בְנֵי-עוֹלָה, נָפְלָתָּ.

שמואל ב' ז' 18-29 (וכן דברי-הימים א', י"ז 16-27)

וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד, וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה, וַיֹּאמֶר:
מִי אֲנֹכִי, אֲדֹנִי יְהוָה, וּמִי בֵיתִי כִּי הִבֵּאתָנִי עַד-הַלֵּם? וַתִּקְטֹן עוֹד זֹאת
בְּעֵינַי, אֲדֹנִי יְהוָה, וַתִּדְּבַר גַּם אֶל בֵּית-עֲבֹדָד לְמַרְחוֹק. וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם,
אֲדֹנִי יְהוָה. וּמֵה יוֹסִיף דָּוִד עוֹד לְדַבֵּר אֵלַיִךְ? וְאַתָּה יַדְעָתָ אֶת עֲבֹדָד, אֲדֹנִי
יְהוָה. בַּעֲבוּר דְּבָרְךָ וּכְלָבְךָ, עָשִׂיתָ אֶת כָּל הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת, לְהוֹדִיעַ אֶת
עֲבֹדָד. עַל-כֵּן גִּדַּלְתָּ יְהוָה אֱלֹהִים. כִּי אִין כְּמוֹד וְאִין אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ, בְּכָל אֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנוֹנוּ. וּמִי כַעֲמֹד כִּי־יִשְׂרָאֵל, גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ? אֲשֶׁר הִלְכוּ אֱלֹהִים
לִפְדוֹת לוֹ לָעַם וְלָשׁוּם לוֹ שָׁם? וְלַעֲשׂוֹת לָכֶם הַגְּדוּלָּה וְנִרְאוֹת לְאֶרֶץ, מִפְּנֵי
עֲמֹד אֲשֶׁר פָּדִיתָ לָךְ, מִמַּצְרַיִם-גּוֹיִם וְאֱלֹהֵיוּ. וַתַּכּוֹנוּ לָךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל,
לָךְ לָעַם עַד-עוֹלָם. וְאַתָּה יְהוָה, הָיִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים.
וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים, הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל עֲבֹדָד וְעַל בֵּיתוֹ, הִקֵּם עַד-עוֹלָם!
וַעֲשֵׂה כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וַיִּגְדַּל שִׁמְךָ עַד-עוֹלָם, לֵאמֹר: יְהוָה צְבָאוֹת, אֱלֹהִים עַל
יִשְׂרָאֵל. וּבֵית-עֲבֹדָד דָּוִד, יִהְיֶה נָכוֹן לִפְנֶיךָ. כִּי אַתָּה יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי-
יִשְׂרָאֵל, גָּלִיתָה אֶת אֲזֹן עֲבֹדָד לֵאמֹר: בֵּית אֲבִנֵּה לָךְ.
עַל-כֵּן, מָצָא עֲבֹדָד אֶת לְבוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֵלַיִךְ, אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת. וְעַתָּה אֲדֹנִי
יְהוָה, אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים. וּדְבַרְיָךְ יִהְיֶה אֱמֶת, וַתִּדְּבַר אֶל עֲבֹדָד אֶת הַטּוֹבָה
הַזֹּאת. וְעַתָּה, הוֹאֵל וּבָרֵךְ אֶת בֵּית-עֲבֹדָד, לְהִיּוֹת לְעוֹלָם לִפְנֶיךָ. כִּי אַתָּה אֲדֹנִי
יְהוָה דִּבַּרְתָּ, וּמִבְרַכְתָּךְ יִבְרַךְ בֵּית-עֲבֹדָד לְעוֹלָם.

שמואל ב' ט"ו 25-31

אם אִמְצֵא-חַן בְּעֵינֵי יְהוָה, וְהִשְׁבֵּנִי וְהִרְאֵנִי אֶתוֹ וְאֶת נֹוֹחוֹ.
וְאִם כֹּה יֵאמֶר, לֹא חִפְצָתִי בָּךְ – הִנְנִי. יַעֲשֵׂה לִי כְּאֲשֶׁר טוֹב בְּעֵינָיו ...
וַיֹּאמֶר דָּוִד : סֶכֶל-נָא אֶת עֲצַת אַחִיתֹפֶל, יְהוָה.

שמואל ב' ט"ז 11-12

הִנָּחוּ לוֹ וַיִּקְלָל, כִּי אָמַר לוֹ יְהוָה. אוּלִי יִרְאֶה יְהוָה בַּעֲוֹנִי (בְּעֵינִי),
וְהָשִׁיב יְהוָה לִי טוֹבָה, תַּחַת קִלְלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה.

שמואל ב' י"ט 1-5

וַיִּבֶךְ, וְכֹה אָמַר בְּלִכְתּוֹ :
בְּנֵי אַבְשָׁלוֹם ... בְּנֵי-בָנִי אַבְשָׁלוֹם ...
מִי יִתֵּן מוֹתִי אֲנִי תַחְתִּידָה,
אַבְשָׁלוֹם בְּנֵי-בָנִי ...
וְהַמֶּלֶךְ לֹאט אֶת פָּנָיו, וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל גָּדוֹל :
בְּנֵי ! אַבְשָׁלוֹם ! אַבְשָׁלוֹם !!!
בְּנֵי-בָנִי ...

שמואל ב' כ"ב (ראו תהילים י"ח)

וַיִּדְבֹּר דָּוִד לַיהוָה אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, בַּיּוֹם הַצֵּיל יְהוָה אֶתוֹ מִכַּף כָּל
אֹיְבָיו, וּמִכַּף שָׂאוֹל. וַיֹּאמֶר :
יְהוָה סִלְעִי וּמַצִּדָּתִי, וּמַפְלְטִי לִי.
אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחֲסֵה בּוֹ, מְגִנִּי וְקָרוֹן-יִשְׁעִי.
מִשְׁגָּבִי וּמְנוּסִי, מִשְׁעִי מִחֲמַס תִּשְׁעֵנִי.
מִהָלָל אֶקְרָא יְהוָה, וּמֵאִיְבֵי אֲנִישֵׁעַ.
כִּי אֶפְגְּנִי מִשְׁבָּרֵי-מָוֶת, נְחָלִי-בְלִיעַל יִבְעַתְנִי.
חֲבִלִי-שָׂאוֹל סִבְנִי, קִדְמֹנִי מִקְשֵׁי-מָוֶת.

בצר לי אַקרא יְהוָה, וְאֵל אֱלֹהֵי אַקרא.
 וישמע מהיכלו קולי, וְשׁוּעָתִי בְּאֲזִינוּ.
 ותגעש (וַיִּתְגַּעַשׁ) ותרעש האָרֶץ, מוֹסְדוֹת-הַשָּׁמַיִם יִרְגְּזוּ וַיִּתְגַּעְשׁוּ.
 כי תָּרָה לוֹ, עֲלָה עֲשֹׂן בָּאָפוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכַל, גְּחָלִים בָּעֵרוּ מִמֶּנּוּ.
 וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרֶד, וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו.
 וַיִּרְכַּב עַל כְּרוֹב וַיַּעֲף, וַיֵּרָא [וַיֵּדָא – תהילים י"ח 11] עַל כְּנָפֵי-רוּחַ.
 וַיֵּשֶׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבֹתָיו סִכּוֹת, חֲשֹׁרֶת-מַיִם עֲבִי-שְׁחָקִים,
 מִנְּגִה נִגְדּוּ בָּעֵרוּ גְחָלֵי-אֵשׁ.
 יִרְעַם מִן שָׁמַיִם יְהוָה, וְעֲלִיזוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ.
 וַיִּשְׁלַח חֲצִיצִים וַיִּפְּצֵם, בָּרֶק וַיהֲמֹם (וַיִּהֲמֹם).
 וַיֵּרָאוּ אֲפָקִי-יָם, יִגְלוּ מוֹסְדוֹת תִּבְלִי
 בַּגְּעֵרֶת יְהוָה, מִנְּשִׁמַּת רוּחַ-אָפוֹ.
 יִשְׁלַח מִמְּרוֹם יִקְחֵנִי, יִמְשְׁנֵי מַמִּים רַבִּים.
 יַצִּילֵנִי מֵאִי־בִי-עוֹ, מִשְׁנָאִי כִּי אֲמַצּוּ מִמֶּנִּי, יִקְדָּמֵנִי בְּיוֹם אִידִי.
 וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעָן לִי, וַיֵּצֵא לִמְרֹחֶב אֹתִי.
 יַחֲלֹצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי, יִגְמָלֵנִי יְהוָה כְּצַדִּיקָתִי.
 כְּבֹר-יָדֶי יֵשִׁיב לִי, כִּי שִׁמְרָתִי דָּרְכֵי-יְהוָה וְלֹא רָשָׁעִתִּי מֵאַלְהֵי.
 כִּי כָל מִשְׁפָּטוֹ לִנְגִידִי, וְחֻקֹּתָיו לֹא אֲסוּר מִמֶּנָּה.
 וְאַהֲבָה תַּמִּים לוֹ, וְאַשְׁתַּמְרָה מֵעוֹנִי.
 וַיֵּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצַדִּיקָתִי, כְּבָרִי לִנְגִיד עֵינָיו.
 עִם חֲסִיד – תִּתְחַסֵּד, עִם גִּבּוֹר תַּמִּים – תִּתְחַמֵּם.
 עִם נָבֵר – תִּתְבָּר, וְעִם עֲקוֹשׁ – תִּתְפָּל.
 וְאֵת עַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ, וְעֵינֶיךָ עַל רַמִּים תִּשְׁפִּיל.
 כִּי אַתָּה יִירִי יְהוָה, וַיְהִי וַיִּגִּיה חֲשָׁכִי.
 כִּי בָכָה אֲרוּץ גָּדוֹד, בְּאַלְהֵי אֲדֹלָג שׁוֹר.
 הָאֵל תַּמִּים דָּרְכּוֹ.

אִמְרַת-יְהוָה צְרוּפָה, מָגֵן הוּא לְכָל הַחַסִּים בּוֹ.
 כִּי מִי אֵל מִבִּלְעָדֵי יְהוָה? וּמִי צוּר מִבִּלְעָדֵי אֱלֹהֵינוּ?
 הָאֵל מְעוּזֵי-חַיִּל, וַיִּתֵּר תָּמִים דְּרָכּוֹ (דָּרְכָּי).
 מְשׁוּנֵה רַגְלָיו (רַגְלֵי) כְּאֵילוֹת, וְעַל בָּמֹתַי יַעֲמִדֵנִי.
 מִלְּמִיד יָדִי לַמִּלְחָמָה, וְנִחַת קִשְׁת-נְחוּשָׁה זָרַעְתִּי.
 וַתִּתֵּן לִי מָגֶן-יִשְׁעָךָ, וַעֲנִתָּךְ תַּרְבִּנִי.
 תַּרְחִיב צַעְדֵי תַחְתָּנִי, וְלֹא מַעְדּוֹ קִרְסָלִי.
 אֲרֹדְפָה אִיבֵי וְאַשְׁמִידֵם, וְלֹא אָשׁוּב עַד כְּלוֹתָם.
 וְאַכְלֵם וְאַמְחָצֵם וְלֹא יִקּוּמוּן, וַיִּפְּלוּ תַחַת רַגְלִי.
 וַתִּזְרְנִי [וַתִּאֲזָרֵנִי – תהילים י"ח 40] חַיִּל לַמִּלְחָמָה, תַּכְרִיעַ קַמִּי תַחְתָּנִי.
 וְאִיבֵי תַתָּה-לִּי עָרְף, מִשְׁנָאִי וְאַצְמִיתָם.
 יִשְׁעוּ וְאִין מִשְׁיַע, אֵל יְהוָה וְלֹא עֵנָם.
 וְאַשְׁחָקֵם כַּעֲפֶר-אֶרֶץ, כְּטִיט-חוּצוֹת אֲדָקֵם אֶרְקָעֵם.
 וַתִּפְּלִטֵנִי מִרִּיבֵי-עַמִּי, תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ-גּוֹיִם.
 עַם לֹא יָדַעְתִּי יַעֲבֹדֵנִי, בְּנֵי-נֶכֶד יִתְכַּחֲשׁוּ-לִי לְשִׁמוּעַ אֲזֹן, יִשְׁמְעוּ לִי.
 בְּנֵי-נֶכֶד יִפְּלוּ, וַיִּחַגְּרוּ מִמֶּסְגְּרוֹתָם.
 חֵי יְהוָה וּבְרוּךְ צוּרִי, וַיִּרֶם אֱלֹהֵי צוּר-יִשְׁעִי.
 הָאֵל הַנִּתָּן נִקְמַת לִי, וּמִרִיד עַמִּים תַּחְתָּנִי.
 וּמוֹצִיאִי מֵאִיבֵי וּמִקָּמִי תִרְוַמְמֵנִי, מֵאִישׁ-חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי.
 עַל-כֵּן אוֹדֶךָ יְהוָה בְּגוֹיִם, וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּר.
 מַגְדִּיל (מַגְדֹּל) יְשׁוּעוֹת מַלְכוֹ, וְעֹשֶׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ,
 לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד-עוֹלָם.

שמואל ב' כ"ג 1-7

נאם דוד בן-ישי, ונאם הגבר
הקם על משיח אלהי-יעקב, ונעים זמרות-ישראל.
רוח יהוה דבר בי, ומלתו על לשוני.
אמר אלהי-ישראל, לי דבר צור-ישראל.
מושל באדם צדיק, מושל יראת-אלהים.
וכאור-בקר יזרח שמש.
בקר לא עבות מנחה, ממטר דשא מארץ,
כי לא-כן ביתי עם אל.
כי ברית-עולם שם לי, ערוכה בכל ושמרה.
כי כל ישעי וכל-חפץ, כי לא יצמיח,
ובליעל כקוץ מגד כלהם, כי לא ביד יקחו.
ואיש יגע בהם, ימלא ברזל וצ-חנית,
ובאש שרוף ישרפו בשבת.

שמואל ב' כ"ד 10-17

ויאמר דוד אל יהוה: חטאתי מאד
אשר עשיתי. ועתה יהוה, העבר-נא את עון-עבדך, כי נספלתי מאד.
ויקם דוד בבקר. וידבר יהוה היה אל גד הנביא, חזה-דוד, לאמר: הלוח
ודברת אל דוד. כה אמר יהוה: שלש אנכי נוטל עליך, בחר לך אחת מהם
ואעשה לך. ויבא גד אל דוד, ויגד לו ויאמר לו: התבוא לך שבע שנים רעב
בארץך, אם שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדףך, ואם היות שלשת
ימים דבר בארץך. עתה דע ויראה, מה אשיב שלחי דבר.
ויאמר דוד אל גד: צר-לי מאד. נפלה-נא ביד יהוה כי רבים רחמו, וביד
אדם אל אפלה.
ויתן יהוה דבר בישראל, מהבקר ועד עת-מועד. וימת מן העם, מן ועד
באר-שבע, שבעים אלף איש. וישלח ידו המלאך: ירושלם לשחתה, וינחם

יהוה אל הרעה, ויאמר למלאך המשחית בעם: רב עתה, הרף ידך!
 ומלאך יהוה היה עם גרן האורנה (הארונה) היבסי. ויאמר דוד אל יהוה,
 בראתו את המלאך המכה בעם, ויאמר:
 הנה אנכי חטאתי ואנכי העיית, ואלה הצאן - מה עשוי? תהי-נא ידך בי
 ובבית אבי.

מלכים א' 29

חי יהוה, אשר פדה את נפשי מכל צרה.

מלכים א' 48

ברוך יהוה אלהי-ישראל, אשר נתן היום יושב על כסאי, ועיני ראות.

מגן-דוד ומגן-שלמה, בשרידי בית-הכנסת בכפר-נחום. לי סיון תשס"ג, 30/6/2003

דברי-הימים א', כ"א 16-17

וַיֵּשֶׁא דָּוִיד אֶת עֵינָיו, וַיֵּרָא אֶת מַלְאָךְ יְהוָה עֹמֵד בֵּין הָאֲרָצַ וּבֵין הַשָּׁמַיִם,
וַחֲרָבוֹ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ, נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַם. וַיִּפֹּל דָּוִיד וַהֲזָקְנִים מִכִּסִּים בְּשָׁקִים,
עַל-פְּנֵיהֶם. וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל הָאֱלֹהִים:

הֲלֹא אָנִי אֲמַרְתִּי לְמַנּוֹת בָּעָם, וְאָנִי הוּא אֲשֶׁר חָטָאתִי וְהִרַע הִרְעוֹתִי.
וְאֵלֶּה הַצָּאן - מָה עָשׂוּ ? יְהוָה אֱלֹהֵי, תְהִי-נָא יָדְךָ בִּי וּבְבֵית-אָבִי,
וּבְעַמֶּךָ לֹא לְמַגֵּפָה.

דברי-הימים א', כ"ט 10-20

וַיִּבְרָךְ דָּוִיד אֶת יְהוָה, לְעֵינֵי כָל הַקָּהָל, וַיֹּאמֶר דָּוִיד:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם!
לָךְ יְהוָה, הַגְדָּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנְצַח וְהַהוֹד,
כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ [לָךְ].

לָךְ יְהוָה הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרָאשׁ;
וְהַעֲשֶׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל.
וּבְיָדְךָ כֹּחַ וְגִבּוּרָה, וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל.
וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהֻלָּלִים לְשֵׁם-תְפָאֶרְתְּךָ.
וְכִי מִי אָנִי וּמִי עַמִּי, כִּי נַעֲצֹר כֹּחַ לְהַתְנַדֵּב כְּזֹאת ?
כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל - וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ לָךְ.

כִּי גֵרִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ, וְתוֹשָׁבִים כָּכָל אֲבֹתֵינוּ.
כָּצֵל יָמֵינוּ עַל הָאָרֶץ, וְאִין מִקְוָה. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
כָּל הַהֶמּוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר הִכִּינוּ, לְבָנוֹת לָךְ בַּיִת לְשֵׁם-קֹדֶשְׁךָ –
מִיָּדְךָ הִיא (הוּא), וּלְךָ הַכֹּל.
וַיַּדְעֵתִי אֱלֹהֵי כִּי אַתָּה בָּחוּן לִבָּב, וּמִיִּשְׁרִים תִּתְּרָה.
אָנִי בַּיִשָּׁר-לִבְבִי, הַתְּנַדְּבֵתִי כָל אֵלֶּה.
וְעַתָּה, עֲמֹךְ הַנִּמְצָאוּ פֹה, רְאִיתִי בְּשִׂמְחָה לְהַתְנַדֵּב לָךְ.
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ,

שְׁמֶרָה זֹאת לְעוֹלָם, לִיצֹר מַחְשְׁבוֹת לִב־עַמָּךְ, וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ.
 וּלְשַׁלְמָה בְּנִי תֵן לִב־שָׁלֵם, לְשִׁמּוֹר מִצֻּרְתֶּיךָ עֲדוּתֶיךָ וְחֻקֶּיךָ,
 וְלַעֲשׂוֹת הַכֹּל וּלְבָנוֹת הַבִּירָה אֲשֶׁר הִכִּינוֹתִי.
 וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְכֹל הַקֹּהֵל: בָּרְכוּ-נָא אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם!
 וַיְבָרְכוּ כָל הַקֹּהֵל לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם, וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה וּלְמִלְכּוֹ.

דברי-הימים א', ט"ז 1-36 (וכן תהילים ק"ה, ישעיהו י"ב)

אֲזַנְתִּי דָוִיד בָּרֹאשׁ לְהַדוֹת לַיהוָה, בְּיַד **אַסָּף** וְאָחִיו:
 הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשִׁמּוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתִיו.
 שִׁירוּ-לוֹ זָמְרוּ-לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו.
 הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם-קִדְשׁוֹ, יִשְׁמַח לֵב מִבִּקְשֵׁי-יְהוָה.
 דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעֲזֹ, בִקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד.
 זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִכְּתִיו וּמִשְׁפָּטָיו-פִּיהוּ.
 זֶרַע-יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ, בְּגִי-עֶקֶב בַּחֲרִיו.
 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו.
 זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צָוָה לְאֶלֶף דּוֹר.
 אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וַשְׁבּוּעָתוֹ לְיִצְחָק.
 וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית-עוֹלָם.
 לֵאמֹר: לָךְ אֶתֵּן אֶרֶץ-כְּנָעַן, חֲבֹל נַחֲלָתְכֶם.
 בְּהִיּוֹתְכֶם מְתֵי-מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ.
 וַיִּתְּהֻלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר.
 לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם, וַיִּזְכֹּכְהוּ עַל־יְהוָה מְלָכִים.
 אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיחִי, וּבִגְבִיאי אֵל תִּרְעוּ.
 שִׁירוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ, בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם-אֵל-יּוֹם יִשׁוּעָתוֹ.
 סִפְּרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו.
 כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים.

כי כָּל אֱלֹהֵי-הָעַמִּים אֱלִילִים, וַיְהִי שָׁמַיִם עָשָׂה.
 הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו, עַז וְחֻדָּה בְּמִקְמוֹ.
 הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת-עַמִּים, הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז.
 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד-שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו,
 הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בַּהֲדַר-קֹדֶשׁ.
 חִילוּ מִלִּפְנֵי כָּל הָאָרֶץ, אֵף תִּכּוֹן תִּבֵּל בֵּל-תִּמּוֹט.
 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ.
 יָרַעַם הָיִם וּמִלּוֹאוֹ, יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ.
 אֲזִי וַרְנָנִי עֲצִי-הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְהוָה, כִּי בָּא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ.
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִידוֹ.
 וַאֲמָרוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם.
 לַהֲדוֹת לְשֵׁם-קֹדֶשְׁךָ, לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ.
 בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם!
 וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן, וְהִלֵּל לַיהוָה.

בית-הכנסת ע"ש אבוהב בצפת. י' סיון תשע"א, 12/6/2011

~ אֲבִשְׁלֹם בֶּן-דָּוִד ~

שמואל ב' ט"ו 8

אם ישיב (ישוב) ישיבני יהוה ירושלים, ועבדתי את יהוה.

~ המלך שלמה ~

מלכים א' ג' 15-5 (וכן דברי-הימים ב', א' 12-8)

ויאמר אלהים: שאל מה אתן לך. ויאמר שלמה: אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול, כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת-לבב עמך. ותשמר לו את החסד הגדול הזה, ותתן לו בן יושב על כסאו, כיום הזה. ועתה יהוה אלהי, אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי. ואנכי נער קטן, לא אדע צאת-ובא. ועבדך בתוך עמך אשר בחרת, עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב. ונתת לעבדך לב-שמע לשפט את עמך, להבין בין טוב לרע. כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה?

וייטב הדבר בעיני אדני, כי שאל שלמה את הדבר הזה. ויאמר אלהים אליו: יען אשר שאלת את הדבר הזה, ולא שאלת לך ימים רבים, ולא שאלת לך עשר, ולא שאלת נפש איביך - ושאלת לך הבין לשמע משפט - הנה עשיתי כדברך. הנה נתתי לך לב חכם ונבון, אשר כמוך לא היה לפניך, ואחריו לא יקום כמוך. וגם אשר לא שאלת נתתי לך. גם עשר גם כבוד, אשר לא היה כמוך איש במלכים, כל ימיו. ואם תלך בדרך, לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך, והארכת את ימיו. ויקח שלמה והנה חלום. ויבוא ירושלים ויעמד לפני ארון ברית-אדני, ויעל עלות ויעש שלמים, ויעש משתה לכל עבדיו.

מלכים א' ח' (וכן דברי-הימים ב', ה' 11 – ז' 11)

ויקהלו אל המֶלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל אִישׁ-יִשְׂרָאֵל, בִּנְיָח-הָאֲתָנִים בָּחַג - הוּא
הַחֲדָשׁ הַשְּׂבִיעִי ...

אִז אָמַר שְׁלֹמֹה: יְהוָה אָמַר לְשָׁכֵן בְּעֶרְפֶּל - בָּנָה בְּנִיתִי בֵּית-זָבֵל לָךְ, מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים. וַיֹּסֵב הַמֶּלֶךְ אֶת פָּנָיו, וַיִּבְרָךְ אֶת כָּל קָהֵל-יִשְׂרָאֵל, וְכָל
קָהֵל-יִשְׂרָאֵל עִמָּד. וַיֹּאמֶר:

בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶת דְּוֹד אָבִי, וַיְבִידוּ מִלֵּא לֵאמֹר:
מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לֹא בָחַרְתִּי בְעִיר מִכָּל
שְׂבִטֵי-יִשְׂרָאֵל, לְבָנוֹת בֵּית לַהֲיוֹת שְׁמִי שָׁם. וְאַבְחַר בְּדוֹד לַהֲיוֹת עַל עַמִּי
יִשְׂרָאֵל. וַיְהִי עִם לִבִּי דְוֹד אָבִי, לְבָנוֹת בֵּית לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל. וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל דְּוֹד אָבִי: יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם לְבָבְךָ לְבָנוֹת בֵּית לְשְׁמִי, הִטִּיבְתָּ, כִּי
הָיָה עִם לְבָבְךָ. רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת, כִּי אִם בְּנֶךָ הֵיכָל מִחֻלָּצִיד, הוּא
יִבְנֶה הַבַּיִת לְשְׁמִי. וַיִּקֶּם יְהוָה אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר, וְאַקֵּם תַּחַת דְּוֹד אָבִי,
וַאֲשֵׁב עַל כִּסֵּא-יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה. וְאַבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי-
יִשְׂרָאֵל. וְאַשְׁם שָׁם מְקוֹם לְאֶרֶוֹן, אֲשֶׁר שָׁם בְּרִית-יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם
אַבְתִּינִי, בְּהוֹצִיאֹו אֶתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וַיַּעֲמֵד שְׁלֹמֹה לִפְנֵי מִזְבֵּחַ-יְהוָה, נֹגֵד
כָּל קָהֵל-יִשְׂרָאֵל, וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר:

יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל!

אִין כְּמוֹד אֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת.

שְׁמֹר הַבְּרִית וְהַחֲסֹד לְעַבְדֶּיךָ, הַהֹלְכִים לִפְנֶיךָ בְּכָל לְבָם.

אֲשֶׁר שְׁמַרְתָּ לְעַבְדֶּךָ דְּוֹד אָבִי, אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ,

וּתְדַבֵּר בְּפִיד וַיְבִידְךָ מִלֵּאֲתָ, כִּיּוֹם הַזֶּה.

וַעֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל,

שְׁמֹר לְעַבְדֶּךָ דְּוֹד אָבִי, אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ לֵאמֹר:

לֹא יִכָּרֵת לָךְ אִישׁ מִלִּפְנֵי, יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא-יִשְׂרָאֵל.

רַק אִם יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ אֶת דִּרְכָם, לִלְכֹּת לִפְנֵי כְּאֲשֶׁר הִלַּכְתָּ לִפְנֵי.

וַעֲתָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל, יֵאָמֶן-נָא דְבָרִיד (דְּבָרִיד) אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי.
 כִּי הֵאֱמָנָם, יֵשֵׁב אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ ?
 הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְהַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּךָ, אֵף כִּי הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי.
 וּפָנִיתָ אֶל תִּפְלַת-עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנוּתוֹ, יְהוָה אֱלֹהֵי.
 לְשֹׁמֵעַ אֶל הָרִנָּה וְאֶל הַתַּפְלָה, אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם.
 לְהִיּוֹת עֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל הַבַּיִת הַזֶּה - לֵילָה וַיּוֹם.
 אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ, יְהִיָּה שְׁמִי שָׁם,
 לְשֹׁמֵעַ אֶל הַתַּפְלָה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ, אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה.
 וְשֹׁמֵעַתָּ אֶל תַּחֲנוּת-עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה.
 וְאַתָּה תִּשְׁמַע אֶל מְקוֹם שְׁבִתְךָ, אֶל הַשָּׁמַיִם, וְשֹׁמֵעַתָּ וְסֹלַחְתָּ.
 אֵת אֲשֶׁר יַחְטֹא אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וְנִשְׂאָ בּוֹ אֶלָּה לְהַאֲלֹתוֹ,
 וּבָא אֶלָּה לְפָנֶי מִזְבִּיחְךָ בַּבַּיִת הַזֶּה.
 וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְעֲשִׂיתָ וְשִׁפְטָתָּ אֵת עַבְדְּךָ.
 לְהַרְשִׁיעַ רָשָׁע לָתֵת דָּרְכּוֹ בְּרָאשׁוֹ, וּלְהַצְדִּיק צַדִּיק לָתֵת לוֹ כְּצַדִּיקוֹ.
 בְּהִנָּגְךָ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְפָנֶי אוֹיֵב, אֲשֶׁר יַחְטֹאוּ לָךְ.
 וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ וְהוֹדוּ אֵת שְׁמֶךָ, וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בַּבַּיִת הַזֶּה.
 וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְסֹלַחְתָּ לַחַטָּאת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל,
 וְהִשְׁבַּתְתָּם אֶל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָאֲבוֹתָם.
 בְּהַעֲצֹר שְׁמִים וְלֹא יְהִיָּה מָטָר, כִּי יַחְטֹאוּ לָךְ.
 וְהִתְפַּלְלוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהוֹדוּ אֵת שְׁמֶךָ, וּמִחַטָּאתָם יִשׁוּבוּן כִּי תַעֲנֶם.
 וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְסֹלַחְתָּ לַחַטָּאת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
 כִּי תוֹרֵם אֵת הַדָּרֶךְ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ.
 וְנִתְּתָה מָטָר עַל אֶרֶץ, אֲשֶׁר נָתַתָּה לְעַמְּךָ לְנַחֲלָה.
 רָעַב כִּי יְהִיָּה בָּאָרֶץ, דָּבָר כִּי יְהִיָּה.
 שִׁדְפוֹן, יִרְקוֹן, אֶרְבָּה, חֲסִיל כִּי יְהִיָּה, כִּי יֵצֵר לוֹ אִיבוֹ בָּאָרֶץ שְׁעָרָיו,
 כָּל נֹגַע כָּל מַחֲלָה.

כָּל תַּפְלָה כָּל תַּחֲנֻנָּה, אֲשֶׁר תַּהֲיֶיהָ לְכָל הָאָדָם לְכָל עַמּוּד יִשְׂרָאֵל.
 אֲשֶׁר יִדְעוּן אִישׁ נֶגַע-לִבּוֹ, וּפְרֵשׁ כַּפּוֹ אֶל הַבַּיִת הַזֶּה.
 וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתְךָ, וְסַלַּחְתָּ וְעָשִׂיתָ.
 וְנָתַתָּ לְאִישׁ כָּכָל דְּרָכָיו, אֲשֶׁר תִּדְעַתָּ אֶת לִבּוֹ,
 כִּי אַתָּה יִדְעָתָּ לְבַדְּךָ, אֶת לִבּוֹ כָּל בְּנֵי-הָאָדָם.
 לְמַעַן יִרְאוּךָ כָּל הַיָּמִים, אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל פְּנֵי-הָאָדָמָה,
 אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבְתִּינוּ.

וְגַם אֶל הַנֶּכְרִי, אֲשֶׁר לֹא מַעֲמִיד יִשְׂרָאֵל הוּא.
 וּבֹא מֵאֲרָץ רְחוֹקָה לְמַעַן שְׁמָךְ, כִּי יִשְׁמְעוּן אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל,
 וְאֵת יָדְךָ הַחֲזָקָה וְזֹרְעָה הַנְּטוּיָה. וּבֹא וְהִתְפַּלֵּל אֶל הַבַּיִת הַזֶּה.
 אַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, מִכּוֹן שְׁבִתְךָ, וְעָשִׂיתָ כָּכָל אֲשֶׁר יִקְרָא אֱלֹהֵי הַנֶּכְרִי.
 לְמַעַן יִדְעוּן כָּל עַמֵּי-הָאֲרָץ אֶת שְׁמֶךָ, לִירְאָה אֶתְּךָ כַּעֲמִיד יִשְׂרָאֵל.
 וְלִדְעוּת, כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי.

כִּי יֵצֵא עַמּוּד לְמַלְחָמָה עַל-אֹיְבּוֹ, בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֲם.
 וְהִתְפַּלְלוּ אֶל יְהוָה, דֶּרֶךְ הָעִיר אֲשֶׁר בְּחֶרֶת בָּהּ, וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנִיתִי לְשִׁמְךָ.
 וְשִׁמְעָתָּ הַשָּׁמַיִם, אֶת תַּפְלָתָם וְאֶת תַּחֲנֻנָּתָם, וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם.
 כִּי יַחְטְאוּ לָךְ - כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא יַחְטֵא -

וְאֶנְפַּת בָּם וְנִתְּתָם לִפְנֵי אוֹיֵב, וְשָׁבוּם שְׁבִיָּהֶם אֶל אֲרָץ הָאוֹיֵב,
 רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה. וְהָשִׁיבוּ אֶל לִבָּם, בְּאֲרָץ אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ שָׁם.
 וְשָׁבוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ, בְּאֲרָץ שְׁבִיָּהֶם לֵאמֹר: חָטְאוּנוּ וְהִעֲוִינוּ, רָשָׁעֵנוּ.
 וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ בְּכָל לִבָּבָם וּבְכָל נַפְשָׁם, בְּאֲרָץ אִיְבֵיהֶם אֲשֶׁר שָׁבוּ אֹתָם.
 וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ אֲרָצָם אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבוֹתָם, הָעִיר אֲשֶׁר בְּחֶרֶת,
 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנִיתָ (בְּנִיתִי) לְשִׁמְךָ.

וְשִׁמְעָתָּ הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתְךָ, אֶת תַּפְלָתָם וְאֶת תַּחֲנֻנָּתָם, וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם.
 וְסַלַּחְתָּ לְעַמּוּד אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ, וּלְכָל פֹּשְׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בְּךָ,
 וְנִתְּתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי שְׁבִיָּהֶם וְרַחֲמוּם.

כי עמך ונחלתך הם, אשר הוצאת ממצרים מתוך כור-הברזל.
 להיות עיניך פתוחות, אל תחנות עבדך ואל תחנות עמך ישראל,
 לשמע אליהם בכל קראם אליך.
 כי אתה הבדלתם לך לנחלה, מכל עמי-הארץ.
 כאשר דברת ביד משה עבדך, בהוציאת את אבותינו ממצרים, אדני יהוה.
 ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה, את כל התפלה והתחנה הזאת; קם
 מלפני מזבח-יהוה, מכרע על ברקיו וכפיו פְּרָשׁוֹת הַשָּׁמַיִם. ויעמד ויברך את
 כל קהל-ישראל, קול גדול לאמר:
 ברוך יהוה, אשר נתן מנוחה לעמו ישראל, ככל אשר דבר.
 לא נפל דבר אחד, מכל דברו הטוב אשר דבר, ביד משה עבדו.
 יהי יהוה אלהינו עמנו, כאשר היה עם אבותינו, אל יעזבנו ואל יטשנו.
 להטות לבבנו אליו, ללכת בכל דרכיו,
 ולשמר מצותיו וחקיו ומשפּטיו, אשר צוה את אבותינו.
 ויהיו דברי אלה, אשר התחננתי לפני יהוה,
 קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה.
 לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל, דבר יום-ביום.
 למען דעת כל עמי-הארץ - כי יהוה הוא האלהים - אין עוד!
 והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו,
 ללכת בחקיו ולשמר מצותיו, כיום הזה.

~ המלך אָסָא ~ (נין המלך שלמה)

דברי-הימים ב', ט"ו 10-15

וַיִּקְבְּצוּ יְרוּשָׁלַם, בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לַשָּׁנָה חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה לְמַלְכוּת אָסָא ...
וַיָּבֹאוּ בְּבִרְיָת לְדָרוֹשׁ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם, בְּכָל לִבָּבָם וּבְכָל נַפְשָׁם. וְכָל
אֲשֶׁר לֹא יָדָרַשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל, יוֹמֶת. לָמֹן קָטָן וְעַד גָּדוֹל, לְמֵאִישׁ וְעַד
אִשָּׁה. וַיִּשָּׁבְעוּ לַיהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל, וּבִתְרוּעָה וּבַחֲצֹצְרוֹת וּבִשְׁׁוֹפָרוֹת. וַיִּשְׁמְחוּ כָּל
יְהוּדָה עַל הַשְּׁבוּעָה. כִּי בְּכָל לִבָּבָם נִשְׁבָּעוּ, וּבְכָל רְצוֹנָם בִּקְשָׁהוּ, וַיִּמָּצֵא לָהֶם.
וַיֵּנֶחַ יְהוָה לָהֶם מִסָּבִיב.

~ המלך יהושפט ~ (בן המלך אסא)

דברי-הימים ב', כ'

וַיָּבֹאוּ וַיִּגִּידוּ לַיהוֹשָׁפָט לֵאמֹר: בָּא עָלֵינוּ הַמּוֹן רַב מֵעַבְרָ לָנִים, מֵאֲרָם, וְהָנִים
בַּחֲצוֹן-תִּמְרָה, הִיא עֵין-גִּדִּי. וַיֵּרָא, וַיִּתֵּן יְהוֹשָׁפָט אֶת פָּנָיו לְדָרוֹשׁ לַיהוָה.
וַיִּקְרָא צוּם עַל כָּל יְהוּדָה. וַיִּקְבְּצוּ יְהוּדָה לְבַקֵּשׁ מִיְּהוָה, גַּם מִכָּל עַרִי-יְהוּדָה,
בָּאוּ לְבַקֵּשׁ אֶת יְהוָה. וַיַּעֲמֵד יְהוֹשָׁפָט בַּקֹּהֶל-יְהוּדָה וַיְרוּשָׁלַם בְּבֵית-יְהוָה,
לִפְנֵי הַחֲצֹר הַחֲדָשָׁה, וַיֹּאמֶר:

יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! הֲלֹא אַתָּה הוּא אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם. וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל
מַמְלָכוֹת-הַגּוֹיִם, וּבִגְדָךְ כָּח וּגְבוּרָה, וְאֵין עִמָּךְ לְהַתִּיּוֹב. הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהֵינוּ,
הוֹרֶשֶׁת אֶת יִשְׂרָאֵל-הָאֶרֶץ הַזֹּאת מִלִּפְנֵי עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, וַתִּתֵּנָה לְזֶרַע-אֲבֹרָהֶם
אֲהַבָּךְ לְעוֹלָם. וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ וַיִּבְנוּ לָךְ בָּהּ מִקְדָּשׁ, לְשִׁמְךָ לֵאמֹר: אִם תָּבוֹא עָלֵינוּ
רָעָה, חָרֵב שְׁפוּט וְדָבָר וָרָעַב, נַעֲמֶדָה לִפְנֵי הַבַּיִת הַזֶּה וּלְפָנֶיךָ, כִּי שִׁמְךָ בְּבֵית
הַזֶּה. וְנִזְעַק אֵלֶיךָ מִצָּרֵתָנוּ, וְתִשְׁמַע וְתוֹשִׁיעַ.

וַעֲתָה, הִנֵּה בְנֵי-עַמּוֹן וּמוֹאָב וְהֶרֶם-שְׁעִיר, אֲשֶׁר לֹא נָתַתָּה לְיִשְׂרָאֵל לְבוֹא בָּהֶם,
בְּבָאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם. כִּי סָרוּ מֵעֲלִיָּהֶם וְלֹא הִשְׁמִידוּם. וְהִנֵּה הֵם גִּמְלִים

עלינו, לבוא לגרשנו מירשתך, אשר הורשתנו. אלהינו, הלא תשפט בם? כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה, הבא עלינו. ואנחנו, לא נדע מה נעשה, כי עליך עינינו. וכל יהודה עמדים לפני יהוה, גם טפם נשיהם ובניהם ... מן בני-הקהתים ומן בני- הקנחנים, להלל ליהוה אלהי-ישראל, בקול גדול למעלה.

וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע. ובצאתם עמד יהושפט, ויאמר: שמעוני יהודה וישבי-ירושלם: האמינו ביהוה אלהיכם – ותאמינו. האמינו בנביאיו – והצלחנו. וינעץ אל העם. ויעמד משחרים ליהוה ומהללים להדרת-קדש, בצאת לפני החלוצ, ואמרים: הודו ליהוה כי לעולם חסדו ... וישבו כל איש-יהודה וירושלם, ויהושפט בראשם, לשוב אל ירושלם בשמחה. כי שמחם יהוה, מאויביהם. ויבאו ירושלם, בנבלים ובכנרות ובחצצרות, אל בית-יהוה. ויהי פחד אלהים על כל ממלכות-הארצות, בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי-ישראל.

~ מַלְכֵּת שְׁבָא ~

מלכים א' י' 9 (וכן דברי-הימים ב', ט' 8)

יהי יהוה אלהיך ברוך! אשר חפץ בך, לתתך על כסא-ישראל, באהבת יהוה את ישראל לעלם. וישימך למלך, לעשות משפט וצדקה.

~ אַחִימֶעַץ ~

שמואל ב' י"ח 28

ויקרא אחימעץ, ויאמר: אל המלך שלום! וישתחו למלך, לאפיו ארצה. ויאמר: ברוך יהוה אלהיך, אשר סגר את האנשים, אשר נשאו את ידם באדני המלך.

~ יואב בן-צרויה ~

שמואל ב' י' 11-14 ("צרויה" שם אימו - שמואל ב' י"ז 25)

ויאמר: אם תחזק ארם ממני, והיתה לי לישועה.
ואם בני-עמון יחזקו ממך, והלכתי להושיע לך.
חזק ונתחזק בעד עמנו, ובעד ערי-אלהינו!
ויהוה יעשה הטוב בעיניו.
ויגש יואב והעם אשר עמו, למלחמה בארם, וינסו מפניו.

שמואל ב' י"ד 17 (האשה התקעית דוברת, ויואב שם הדברים בפיה)

ותאמר שפחתך: יהיה-נא דבר אדני המלך, למנחה. כי כמלאך-האלהים,
כן אדני המלך, לשמע הטוב והרע. ויהוה אלהיך יהי עמך!

~ בניהו בן-יהוידע ~

מלכים א' א' 36-37

ויען בניהו בן יהוידע את-המלך, ויאמר: אמן! כן יאמר יהוה, אלהי-אדני
המלך. באשר היה יהוה עם אדני המלך, כן יהי (יהיה) עם שלמה, ויגדל את
כסאו מכסא אדני המלך דוד.

~ המלך אחאב ~

מלכים א' כ"א 27-28 (תפילה באמצעות חשבון-נפש)

ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה, ויקרע בגדיו, וישם שק על בשרו,
ויצום. וישכב בשק, ויהלך אט.
ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי, לאמר: הראית כי נכנע אחאב מלפני?
יען כי נכנע מפני, לא אבי הרעה בזמיו.

~ אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא ~

מלכים א' י"ז 20-22

וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי!
הֲגַם עַל הָאֱלֹמָנָה, אֲשֶׁר אָנִי מִתְגֹּדֵר עִמָּהּ, הֲרַעוֹת לְהַמִּית אֶת בְּנָהּ?
וַיִּתְמַדַּד עַל הַיֶּלֶד שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים. וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר:
יְהוָה אֱלֹהֵי! תִּשָּׁב-נָא נַפְשׁ הַיֶּלֶד הַזֶּה, עַל קִרְבּוֹ.
וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל אֱלֹהֵינוּ, וַתִּשָּׁב נַפְשׁ הַיֶּלֶד עַל קִרְבּוֹ, וַיְחִי.

מלכים א' י"ח 36-39

וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה, וַיִּגַּשׁ אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר:
יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל, הַיּוֹם יוֹדַע כִּי אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל!
וְאָנִי עֲבָדְךָ, וּבַדְּבָרֶיךָ (וּבַדְּבָרְךָ) עָשִׂיתִי אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.
עֲנֵנִי יְהוָה! עֲנֵנִי!
וַיִּדְעוּ הָעָם הַזֶּה, כִּי אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים, וְאַתָּה הַסֹּבֶת אֶת לִבָּם אַחֲרֵינִית.
וַתִּפֹּל אִשׁ-יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת הָעֵלֶה, וְאֶת הָעֵצִים וְאֶת הָאֲבָנִים וְאֶת הָעֶפֶר,
וְאֶת הַמִּיִּם אֲשֶׁר בַּתְּעֵלֶה לַחֲכָה.
וַיִּרְא כָּל הָעָם, וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ:
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים! יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים!

מלכים א' י"ח 42-45

וְאֱלֹהֵינוּ עָלָה אֶל רֹאשׁ-הַכַּרְמֶל, וַיִּגְהַר אֶרְצָהּ, וַיִּשָּׂם פָּנָיו בֵּין בָּרְכוֹ. וַיֹּאמֶר אֶל
נַעֲרוֹ: עֲלֶה-נָא הִבֵּט דָּרָךְ-יָם. וַיַּעַל וַיִּבֵּט, וַיֹּאמֶר: אֵין מְאוֹמָה. וַיֹּאמֶר: שֶׁב
שָׁבַע פַּעַמִּים. וַיְהִי בַשְּׁבַעִית, וַיֹּאמֶר: הִנֵּה עַב-קִטְנָה כֹכַף-אִישׁ, עָלָה מִיָּם.
וַיֹּאמֶר: עֲלֶה אָמֵר אֶל אַחֲאָב: אֲסֹר וְרַד, וְלֹא יַעֲצֹרְכָה הַגֶּשֶׁם. וַיְהִי עַד-כֹּה
וְעַד-כֹּה, וַהֲשִׁמִּים הַתִּקְדְּרוּ עֲבִים וְרוּחַ, וַיְהִי גֶשֶׁם גָּדוֹל.

מלכים א' י"ט 4

והוא הלך במדבר דרך יום, ויבא וישב תחת רתם אחת (אחד). וישאל את נפשו למות. ויאמר: רב עתה יהוה. קח נפשי, כי לא טוב אנכי מאבתני.

מלכים א' י"ט 8-18

ויילך בכלח האכילה החיא, ארבעים יום וארבעים לילה, עד הר-האֱלֹהִים חרב. ויבא שם אל המערה, ויגלו שם. והנה דבר-יהוה אליו. ויאמר לו: מה-לך פה אליהו?

ויאמר: קנא-קנאתי ליהוה אֱלֹהֵי-צִבְאוֹת, כי עזבו בריתי בני-ישראל. את מזבחתִיךָ הרסו, ואת נביאיִיךָ הרגו בחרב. ואותר אני לבדי, ויבקשו את נפשי לקחתה.

ויאמר: צא ועמדת בְּהָרַ לִפְנֵי יְהוָה, והנה יהוה עבר. ורוח גדולה וחזק, מפַּרֶק-הָרִים ומשַׁבֵּר-סִלְעִים לִפְנֵי יְהוָה - לא ברוח יהוה.

ואחר הרוח רעש - לא ברעש יהוה.

ואחר הרעש אש - לא באש יהוה.

ואחר האש - קול דממה דקה.

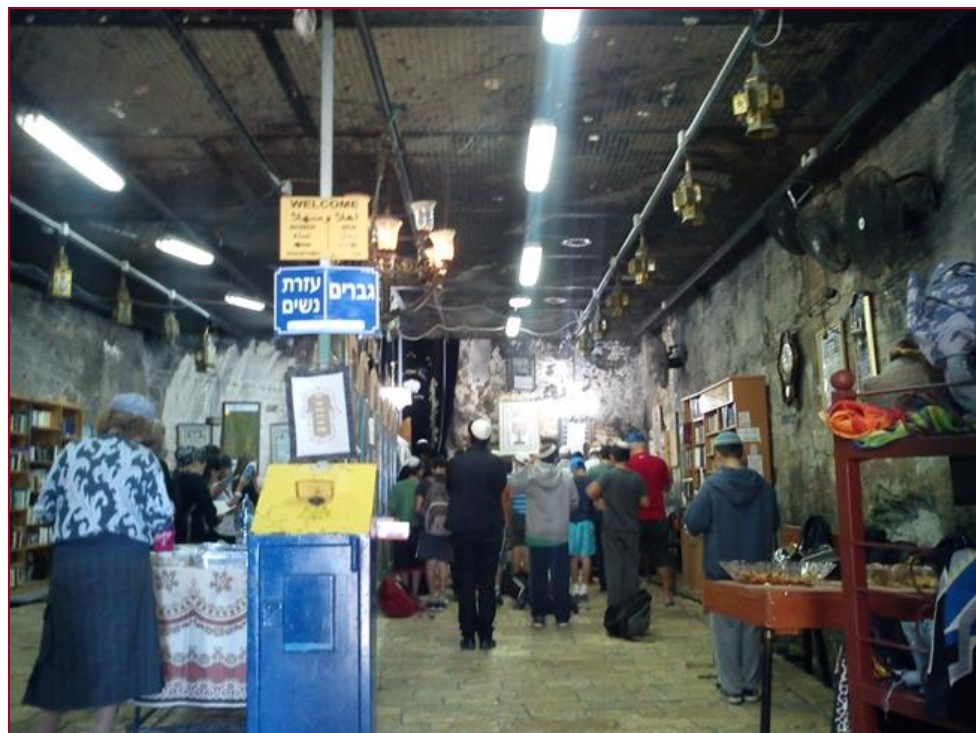
ויהי כשמע אליהו, ויגלו פָּנָיו בַּאֲדָרְתּוֹ, ויצא ויעמד פֶּתַח-הַמַּעְרָה.

והנה אליו קול, ויאמר:

מה-לך פה אליהו?

ויאמר: קנא-קנאתי ליהוה אֱלֹהֵי-צִבְאוֹת, כי עזבו בריתי בני-ישראל. את מזבחתִיךָ הרסו, ואת נביאיִיךָ הרגו בחרב. ואותר אני לבדי, ויבקשו את נפשי לקחתה. ויאמר יהוה אליו:

לך שוב לדרכך מדבֶּרֶה דְּמָשֶׁק, ובאת ומשחת את חֲזָאֵל לְמֹלֵךְ עַל אֲרָם. ואת יהוא בן-נְמָשִׁי, תַּמְשִׁח לְמֹלֵךְ עַל יִשְׂרָאֵל. ואת אֱלִישָׁע בן-שֹׁפָט מֵאֲבֵל מְחוּלָה, תַּמְשִׁח לְנָבִיא תַּחְתֶּיךָ. והנה הנמלט מחרב חֲזָאֵל, יָמִית יְהוּא. והנמלט מחרב יְהוּא, יָמִית אֱלִישָׁע. והשֹׁאֲרֵתִי בְיִשְׂרָאֵל שְׁבַעַת אֲלָפִים, כָּל הַבְּרָכִים אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לַבַּעַל, וְכָל הַפָּה אֲשֶׁר לֹא נָשַׁק לוֹ.

מערת אליהו הנביא בהר-הכרמל, ל' ניסן תשע"ג, 10/4/2013.

~ אֱלֹהֵשֶׁעַ הַנָּבִיא ~

מלכים ב' ב' 11-14

וַיַּעַל אֱלֹהֵהוּ בְּסַעְרָה שְׁמָיִם. וְאֱלִישֶׁעַ רָאָה, וְהוּא מֵצַעֵק:

אָ בִי ! אָ בִי ! רֶכֶב-יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו.

וְלֹא רָאָהוּ עוֹד. וַיַּחֲזֹק בַּבִּגְדָיו, וַיִּקְרָעֵם לִשְׁנַיִם קָרְעִים. וַיָּרֶם אֶת אֲדָרְת-

אֱלֹהֵהוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו, וַיָּשֶׁב וַיַּעֲמֹד עַל שְׂפַת-הַיַּרְדֵּן. וַיִּקַּח אֶת אֲדָרְת-

אֱלֹהֵהוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו, וַיִּכֶּה אֶת הַמַּיִם, וַיֹּאמֶר:

אֵינָה יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵהוּ ?

מלכים ב' ב' 23-24 (תפילה לעונש)

וַיִּתְקַלְסוּ בוֹ, וַיֹּאמְרוּ לוֹ: עֲלֵה-קִרְחַת, עֲלֵה-קִרְחַת. וַיָּפוּ אַחֲרָיו וַיֵּרְאֵם, וַיִּקְלַלם בְּשֵׁם יְהוָה.

מלכים ב' ד' 32-35

וַיָּבֹא אֱלִישָׁע הַבְּנִיתָה, וְהִנֵּה הַנָּעַר מֵת, מִשָּׁכַב עַל מִטּוֹתוֹ. וַיָּבֹא, וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעֵד שְׁנֵיהֶם, וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה.

וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל הַיֶּלֶד. וַיִּשָּׁם פִּיו עַל פִּיו, וַעֲיִנָּיו עַל עֲיִנָּיו, וְכַפָּיו עַל כַּפּוֹ. וַיִּגָּהֶר עָלָיו, וַיָּחֵם בְּשׁוֹר-הַיֶּלֶד. וַיָּשָׁב וַיִּלָּךְ בְּבֵית, אַחַת-הַנָּה וְאַחַת-הַנָּה, וַיַּעַל וַיִּגָּהֶר עָלָיו. וַיִּזְוֹרֶר הַנָּעַר עַד שִׁבְעַת פַּעַמִּים - וַיִּפְקַח הַנָּעַר אֶת עֵינָיו !

מלכים ב' ו' 16-20

וַיֹּאמֶר: אֵל תִּירָא, כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֶתְּנוּ, מֵאַשֶּׁר אוֹתָם. וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר: יְהוָה, פָּקַח-נָא אֶת עֵינָיו וַיִּרְאֶה. וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵי-הַנָּעַר, וַיִּרָא וְהִנֵּה הָהָר מְלֵא סוּסִים, וְרֶכֶב-אִשׁ סְבִיבַת אֱלִישָׁע.

וַיֵּרְדּוּ אֵלָיו, וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע אֶל יְהוָה, וַיֹּאמֶר: הֲדָּ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בְּסַנּוּרִים! וַיִּכֶם בְּסַנּוּרִים, כַּדָּבָר אֱלִישָׁע. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלִישָׁע: לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ! וְלֹא זֶה הָעֵיר. לָכוּ אַחֲרַי, וְאוֹלִיכָה אֶתְכֶם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְקְשׁוּן. וַיִּלָּךְ אוֹתָם שְׁמֹרֹנָה. וַיְהִי כַּבָּאֵם שְׁמֹרֹן, וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע:

יְהוָה, פָּקַח אֶת עֵינֵי אֵלֶּה וַיִּרְאוּ. וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵיהֶם, וַיִּרְאוּ.

מלכים ב' י"ג 14-17

וַיֵּרֶד אֵלָיו יוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל, וַיִּבֶן עַל-פָּנָיו וַיֹּאמֶר: אָבִי אָבִי! רֶכֶב-יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו. וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלִישָׁע: קַח קֶשֶׁת וְחֲצִים! וַיִּקַּח אֵלָיו קֶשֶׁת וְחֲצִים. וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: הֲרֹכֵב יָדָךְ עַל הַקֶּשֶׁת! וַיִּרְכֹּב יָדוֹ. וַיִּשָּׁם אֱלִישָׁע יָדָיו עַל יְדֵי-הַמֶּלֶךְ. וַיֹּאמֶר: פָּתַח הַחֲלוֹן קִדְמָה! וַיִּפְתַּח. וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע: יָרָה! וַיִּזֹּר. וַיֹּאמֶר: חָץ-תִּשְׁוְעָה לִיהוָה, וְחָץ-תִּשְׁוְעָה בְּאָרְם.

~ המלך חזקיהו ~

מלכים ב' י"ט 15-20 (וכן ישעיהו ל"ז 15-20, דברי-הימים ב', ל"ב)

ויתפלל חזקיהו לפני יהוה, ויאמר:
 יהוה אלהי-ישראל, ישב-הכרבים.
 אתה הוא האלהים לבדך, לכל ממלכות-הארץ.
 אתה עשית את השמים ואת הארץ.
 הטת יהוה אונך ושמע, פקח יהוה עיניך וראה.
 ושמע את דברי סנחריב, אשר שלחו לחרף אלהים חי.
 אמנם יהוה, החריבו מלכי-אשור את הגוים ואת ארצם.
 ונתנו את אלהיהם באש, כי לא אלהים המה,
 כי אם מעשה ידי-אדם עץ ואבן, ויאבדום.
 ועתה יהוה אלהינו, הושיענו-נא מידו!
 וידעו כל ממלכות-הארץ, כי אתה יהוה אלהים לבדך.
 וישלח ישעיהו בן-אמוץ אל חזקיהו לאמר: כה אמר יהוה אלהי-ישראל:
 אשר התפללת אלי, אל סנחריב מלך אשור, שמעתי.

מלכים ב' כ' 1-5 (וכן ישעיהו ל"ח 2-3)

במים ההם, חלה חזקיהו למות. ויבא אליו ישעיהו בן-אמוץ הנביא,
 ויאמר אליו: כה אמר יהוה: צו לביתך, כי מת אתה ולא תחיה. ויסב את
 פניו אל הקיר, ויתפלל אל יהוה לאמר:
 אנה יהוה! זכר-נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב-שלם,
 והטוב בעיניך עשיתי. ויבך חזקיהו בכי גדול.
 ויהי ישעיהו, לא יצא העיר (חצר) התיכנה, ודבר יהוה הנה אליו
 לאמר: שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד-עמי. כה אמר יהוה, אלהי דוד אביך:
 שמעתי את תפלתך, ראיתי את דמעתך, הנני רפא לך.

ישעיהו ל"ח 9-21

מכתב לחזקיהו מלך יהודה, בחלתו - ויחי מחליו.
אני אמרתי:

בדמי-ימי אלקה בשערי-שאול, פקדתי יתר שנותי.

אמרתי: לא אראה זה, זה בארץ-חיים.

לא אביט אדם עוד, עם יושבי-חדל.

דורי נסע ונגלה מני, באהל-רעי.

קפדתי כארג חיי, מדלה ובצעני, מיום עד לילה תשלימני.

שויתי עד בקר כארי, כן ישבר כל עצמותי, מיום עד לילה תשלימני.

כסוס עגור כן אצפצף, אהגה פיונה.

דלו עיני למרום, אדני עשקה לי ערבני.

מה אדבר ואמר לי, והוא עשה.

אדדה כל שנותי, על מר-נפשי.

אדני עליהם יחיו, ולכל בהן חיי-רוחי, ותחלימני והחניני.

הנה לשלום, מר-לי מר.

ואתה חשקת נפשי משחת בלי, כי השלכת אחרי גוף כל חטאי.

כי לא שאול תודך, מות יהלךך.

לא ישברו יורדי-בור, אל אמתך.

חי - חי הוא יודך! כמוני היום.

אב לבנים, יודיע אל אמתך.

הנה להושיעני! ונגנתי נגן כל ימי חיינו, על בית יהנה.

ויאמר ישעיהו: ישאו דבלת-תאנים וימרחו על השחין.

ויחי.

דברי-הימים ב', כ"ט 27-30

ויאמר חזקיהו, להעלות העלה להמזבח. ובעת החל העולה, החל שיר-יהוה והחצצרות, ועל-ידי כלי-דוד מלך-ישראל. וכל הקהל משתחוים, והשיר משורר, והחצצרות מחצצרים (מחצרים). הכל, עד לכלות העלה. ויכלות להעלות, כרעו המלך וכל הנמצאים אתו, וישתחוו. ויאמר חזקיהו המלך והשרים ללואים, להלל ליהוה בדברי דוד ואסף החזה. ויהללו עד לשמחה, ויקדו וישתחוו.

דברי-הימים ב', ל' 18-27

כי התפלל חזקיהו עליהם לאמר: יהוה הטוב יכפר בעד ... וישמע יהוה אל חזקיהו, וירפא את העם. ויעשו בני-ישראל הנמצאים בירושלם את חג-המצות שבעת ימים, בשמחה גדולה. ומהללים ליהוה יום-ביום, הלואים והכהנים בכלי-עז ליהוה. וידבר חזקיהו על-לב כל הלואים המשפילים שכל-טוב, ליהוה. ויאכלו את המועד שבעת הימים, מזבחים זבחי-שלמים, ומתנודים ליהוה אלהי אבותיהם ... ויקמו הכהנים הלואים ויברכו את העם, וישמע בקולם. ותבוא תפלתם למעון-קדשו, לשמים.

~ המלך מנשה ~ (בן המלך חזקיהו)

דברי-הימים ב', ל"ג 10-13

ויקצר לו, חלה את פני יהוה אלהיו, ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו. ויתפלל אליו, ויעתר לו וישמע תחנונו, וישיבהו ירושלם למלכותו. וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים ... ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו, ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי-ישראל, הנם על דברי מלכי-ישראל.

~ חֲלֻדָּה הַנְּבִיאָה ~

מלכים ב' כ"ב 12-14 (תפילה באמצעות צדיקה)

וַיֵּצֵאוּ הַמֶּלֶךְ אֶת חֲלֻקְיָה הַכֹּהֵן, וְאֶת אֲחִיקָם בֶּן-שָׁפָן, וְאֶת עֲכָבוֹר בֶּן-מִיכָיָה, וְאֶת שָׁפָן הַסֹּפֵר, וְאֶת עֲשִׂיָּה עֶבֶד-הַמֶּלֶךְ, לֵאמֹר: לְכוּ דַרְשׁוּ אֶת יְהוָה, בַּעֲדֵי וּבַעֲדֵי הָעָם וּבַעֲדֵי כָל יִהוּדָה, עַל דְּבַר־יְהוָה הַזֶּה. כִּי גְדוֹלָה חֲמַת-יְהוָה. אֲשֶׁר הִיא נֹצֶתָה בָנוּ, עַל אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ אֲבֹתֵינוּ עַל דְּבַר־יְהוָה הַזֶּה, לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַכְּתוּב עָלֵינוּ. וַיֵּלֶךְ חֲלֻקְיָהוּ הַכֹּהֵן, וְאֲחִיקָם וְעֲכָבוֹר וְשָׁפָן וְעֲשִׂיָּה, אֶל חֲלֻדָּה הַנְּבִיאָה.

~ יִשְׁעֵיהֶו הַנְּבִיאָה ~

לשון ישעיהו, ברובה ככולה לשון שירה. ולכן, השירות להלן הן רק לקט.

ישעיהו ב' 22-5

בֵּית-יַעֲקֹב: לְכוּ וְנִלְכָּה בְּאוֹר-יְהוָה, כִּי נִטְשֶׁתָּה עִמָּךְ בֵּית-יַעֲקֹב.
כִּי מָלְאוּ מִקְדָּשׁ וְעֲנָנִים כְּפִלְשֶׁתִּים, וּבִילְדֵי-נָכָרִים יִשְׁפִּיקוּ.
וַתִּמְלֵא אֶרֶצוֹ כֶּסֶף וְזָהָב, וְאִין קָצָה לְאַצְרָתִיו.
וַתִּמְלֵא אֶרֶצוֹ סוּסִים, וְאִין קָצָה לְמַרְכָּבָתָיו.
וַתִּמְלֵא אֶרֶצוֹ אֱלִילִים לְמַעֲשֵׂה-יָדָיו יִשְׁתַּחֲווּ, לְאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲצַבְעֹתָיו.
וַיִּשַׁח אָדָם וַיִּשְׁפֹּל אִישׁ, וְאֵל תִּשָּׂא לָהֶם.
בּוֹא בְּצוֹר וְהִטָּמֵן בְּעָפָר, מִפְּנֵי פֶחַד-יְהוָה וּמִהֲדַר גְּאוֹנוֹ.
עֲיִנֵּי גְבוּהוֹת-אָדָם – שָׁפֹל, וְשַׁח רוּם-אֲנָשִׁים.
וְנִשְׁגַּב יְהוָה לְבָדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא, כִּי יוֹם לִיהוָה צְבָאוֹת.
עַל כָּל גָּאָה וָרֶם, וְעַל כָּל נִשָּׂא וְשָׁפֹל.
וְעַל כָּל אֲרִזִּי-הַלְּבָנוֹן הָרָמִים וְהַנְּשָׂאִים, וְעַל כָּל אֱלוֹנֵי-הַבָּשָׁן.
וְעַל כָּל הָהָרִים הָרָמִים, וְעַל כָּל הַגְּבְעוֹת הַנְּשָׂאוֹת.
וְעַל כָּל מְגִדֵּל גְּבוּהָ, וְעַל כָּל חוֹמָה בְּצוּרָה.

ועל כל אַניוֹת-תַּרְשִׁישׁ, ועל כל שְׂכִיזוֹת-הַחֲמֻדָּה.
 וְשֶׁחַ גְּבוּהוֹת-הָאָדָם וְשֶׁפֶל רוּם-אֲנָשִׁים,
 וְנִשְׁגָּב יְהוָה לְבָדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא, וְהָאֱלִילִים כָּלִיל יַחֲלֶף.
 וּבָאוּ בַּמַּעְרוֹת-צָרִים וּבַמַּחֲלוֹת-עָפָר,
 מִפְּנֵי פַחַד יְהוָה וּמִהֲדַר גְּאוֹנוֹ, בְּקוֹמוֹ לַעְרֹץ הָאָרֶץ.
 בַּיּוֹם הַהוּא,

יִשְׁלִיךְ הָאָדָם אֶת אֱלִילֵי-כֶסֶף וְאֶת אֱלִילֵי-זָהָב,
 אֲשֶׁר עָשׂוּ לוֹ לְהִשְׁתַּחֲוֹת, לַחֲפֹר פְּרוֹת וּלְעִטְלָפִים.
 לְבֹא בַּנְקֻרוֹת-הַצָּרִים וּבִסְעָפֵי-הַסְּלָעִים,
 מִפְּנֵי פַחַד-יְהוָה וּמִהֲדַר-גְּאוֹנוֹ, בְּקוֹמוֹ לַעְרֹץ הָאָרֶץ.
 חֲדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאָפוֹ, כִּי בָמָּה נִחְשָׁב הוּא?

ישעיהו ה' 1-7

אֲשִׁירָה-נָא לִידִידִי, שִׁירַת-דָּוִד לְכַרְמוֹ.
 כָּרֶם הָיָה לִידִידִי, בְּקֶרֶן בֶּן-שָׁמוֹ.
 וַיַּעֲזֹקְהוּ וַיִּסְקְלֵהוּ, וַיִּטְעֵהוּ שָׂרֵק.
 וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ, וְגַם יָקַב חֲצֵב בּוֹ.
 וַיִּקּוּ לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים - וַיַּעַשׂ בָּאֲשִׁים.
 וַעֲתָה יוֹשֵׁב-יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ-יְהוּדָה, שִׁפְטוּ-נָא בֵּינִי וּבֵין כַּרְמִי:
 מַה לַּעֲשׂוֹת עוֹד לְכַרְמִי, וְלֹא עָשִׂיתִי בּוֹ?
 מְדוּעַ קִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים, וַיַּעַשׂ בָּאֲשִׁים?
 וַעֲתָה, אוֹדִיעָה-נָא אֶתְכֶם, אֶת אֲשֶׁר אָנִי עוֹשֶׂה לְכַרְמִי:
 הִסַּר מְשׁוֹכָתוֹ וְהָיָה לְבָעַר, פָּרֹץ גִּדְרוֹ וְהָיָה לְמֶרְקַס, וְאֲשִׁיתָהוּ בְּתֵה.
 לֹא יִזְמַר וְלֹא יַעֲדָר, וְעָלָה שְׁמִיר וְנָשִׂית.
 וְעַל הָעֵבִים אֲצִנָּה, מִהַמְטִיר עָלָיו מָטָר.
 כִּי כָרֶם יְהוָה צִבְאוֹת בֵּית-יִשְׂרָאֵל, וְאִישׁ-יְהוּדָה נֹטַע שַׁעֲשׁוּעִיו.
 וַיִּקּוּ לְמִשְׁפָּט - וְהִנֵּה מִשְׁפָּט, לְצַדִּיקָה - וְהִנֵּה צַעֲקָה.

ישעיהו ח' 17 (תקוה מתמשכת כתפילה)

וְחִכִּיתִי לַיהוָה, הַמִּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית-יַעֲקֹב, וְקוֹיֹתִי לוֹ.

ישעיהו י"ב (תהילים ק"ה, דברי-הימים א' ט"ז)

וְאַמְרַת בַּיּוֹם הַהוּא :

אוֹדֶדְךָ יְהוָה כִּי אֲנַפְתָּ בִּי, יָשָׁב אַפְּךָ וַתִּנְחַמְנִי.

הִנֵּה אֶל-יְשׁוּעָתִי, אֲבִטֹחַ וְלֹא אֶפְחַד.

כִּי עָזִי וְזִמְרַת-יְהוָה יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.

וְשָׁאַבְתָּם מִיָּם בְּשִׁשׁוֹן, מִמַּעַיְנֵי-הַיְשׁוּעָה.

וְאַמְרַתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא :

הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ.

הִזְכִּירוּ, כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ.

זָמְרוּ יְהוָה כִּי גֵאוֹת עָשָׂה, מִידַעַת (מוֹדַעַת) זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ.

צְהִלִי וְרַנִּי יוֹשֶׁבֶת-צִיּוֹן, כִּי גָדוֹל בְּקִרְבָּךְ קְדוֹשׁ-יִשְׂרָאֵל.

ישעיהו כ"ד 16-23

מִכְּנֶף-הָאָרֶץ זְמֵרֹת שְׁמַעְנוּ, צְבִי לַצַּדִּיק.

וְאָמַר : רְזִי-לִי רְזִי-לִי, אוֹי לִי.

בְּגָדִים בְּגָדוֹ, וּבְגָד בּוֹגְדִים בְּגָדוֹ.

פַּחַד וּפַחַת וּפָח, עֲלֶיךָ יוֹשֵׁב-הָאָרֶץ.

וְהָיָה הַנֶּס מִקּוֹל הַפַּחַד, יַפֵּל אֶל הַפַּחַת.

וְהַעֲוָלָה מִתּוֹךְ הַפַּחַת, יִלְכֹּד בַּפָּח.

כִּי אַרְבּוֹת מִמָּרוֹם נִפְתְּחוּ, וַיִּרְעְשׁוּ מוֹסְדֵי-אָרֶץ.

וְעַתָּה הִתְרַעְעָה הָאָרֶץ, פֹּר הַתְּפוֹרָרָה אָרֶץ,

מוֹט הַתְּמוֹטָטָה אָרֶץ.

נוֹעַ תְּנוּעֶה אָרֶץ כְּשִׁכּוֹר, וְהִתְנוֹדְדָה כְּמַלּוּנָה.

וְכָבֵד עֲלֶיךָ פְּשָׁעָה, וְנִפְלָה וְלֹא תִסִּיף קוֹם.

והנה ביום ההוא,
 יפקד יהוה על צבא-המרום במרום, ועל מלכי-האדמה על האדמה.
 ואספו אספה אסיר על-בור, וסגרו על מסגר, ומרב ימים ופקדו.
 וחפרה הלבנה ובושה החמה,
 כי מלך יהוה צבאות בחר-ציון ובירושלם,
 ונגד זקניו כבוד.

ישעיהו כ"ה – כ"ו 19

יהוה, אלהי אתה, ארוממך.
 אודה שמך כי עשית פלא, עצות מרחק אמונה אמן.
 כי שמת מעיר לגל, קרנה בצורה למפלה.
 ארמון-זרים מעיר, לעולם לא יבנה.
 על-כן יכבדוך עם-עז, קרית גוים-עריצים ייראוך.
 כי היית מעוז לדל, מעוז לאביון בצר לו.
 מחסה מזרם-צל מחרב, כי רוח-עריצים כזרם-קיר.
 כחרב בציון שאון-זרים תכניע, חרב בצל עב, זמיר עריצים יענה.
 ועשה יהוה צבאות לכל העמים, בחר הזה,
 משתה-שמנים משתה-שמרים.
 שמנים ממחים, שמרים מזקקים.
 ובלע בחר הזה, פני-הלוט הלוט על כל העמים,
 והמסכה הנסוכה על כל הגוים.
 בלע המות לנצח!
 ומחה אדני יהוה, דמעה מעל כל פנים.
 וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ, כי יהוה דבר.
 ואמר ביום ההוא: הנה אלהינו!
 זה קוינו לו ויושיענו, זה יהוה קוינו לו.
 נגילה ונשמחה בישועתו, כי תנוח יד יהוה בחר הזה...

בית-הכנסת העתיק בהר מרון. סמוך לצינור רבי שמעון בר-יוחאי.

י"ג תמוז תשע"א, 15/7/2011

ביום ההוא, יושר השיר הזה בארץ יהודה :
 עיר-עז לנו, ישועה נשית חומות וחל.
 פתחו שערים ויבא גוי-צדיק, שמר-אמנים.
 יצר סמוך תצר שלום-שלום, כי בך בטוח.
 בטחו ביהנה עדי-עד, כי בנה יהנה צור-עולמים.
 כי השח ישבי-מרום.
 קריה נשגבה נשפילה עד ארץ, נגיענה עד עפר.
 תרמסנה רגל, רגלי-עני פעמי-דלים.
 ארח לצדיק מישרים, ישר מעגל-צדיק תפלס.
 אף ארח-משפטיך יהנה קוינוך, לשמך ולזכרך תאות-נפש.

נפְּשִׁי אוֹתִידָ בְּלִילָה, אֶף רוּחִי בְּקֶרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָ.
 כִּי בְּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לְאָרֶץ, צִדֵּק לְמַדּוֹ יִשְׁבִּי-תִבֵּל.
 יַחַן רָשָׁע בַּל-לִמַּד צִדֵּק, בְּאָרֶץ נִכְחוֹת יַעֲזוֹל, וּבַל-יִרְאֶה גְאוֹת יְהוָה.
 יְהוָה רַמָּה יָדָךְ, בַּל-יִחְזִינוּ.
 יִחְזוּ וַיִּבְשׁוּ קִנְאֹת-עַם, אֶף אֵשׁ צָרִיד תֹּאכְלֵם.
 יְהוָה תִּשְׁפֹּת שְׁלוֹם לָנוּ, כִּי גַם כָּל מַעֲשֵׂינוּ פְּעֻלַּת לָנוּ.
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: בְּעֲלוֹנוּ אֲדָנִים זֹלָתְךָ, לְבַד-בְּדָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ.
 מֵתִים בַּל-יַחֲיוּ, רַפָּאִים בַּל-יִקְמוּ,
 לָכוּ פְקֻדָּתְךָ וּתְשַׁמִּידֶם, וּתְאֲבִד כָּל-זָכָר לָמוֹ.
 יִסְפָּת לְגוֹי יְהוָה, יִסְפָּת לְגוֹי נִכְבְּדָתְךָ, רַחֲמֶתְךָ כָּל קִצּוֹי-אֶרֶץ.
 יְהוָה בָּצָר פְּקֻדּוֹךְ, צָקוֹן-לַחֹשׁ מוֹסִרְךָ לָמוֹ.
 כְּמוֹ הָרָה תִּקְרִיב לֵלֶדֶת, תַּחֲלִיל תִּזְעַק בְּחִבְלֶיהָ,
 כִּן הֵינּוּ מִפְּנִידָ יְהוָה. הָרִינוּ חֲלָנוּ כְּמוֹ יֶלְדָנוּ.
 רוּחַ-יְשׁוּעָתְךָ בַּל-נַעֲשֶׂה אֶרֶץ, וּבַל-יִפְּלוּ יִשְׁבִּי-תִבֵּל.
 יַחֲיוּ מֵתֶיךָ, נִבְלָתִי יְקוֹמוּן,
 הִקְיֹצוּ וְרוֹנְנוּ שְׁכֵנֵי-עֶפְרָ! כִּי טַל-אוֹרֶת טִלְךָ,
 וְאֶרֶץ-רַפָּאִים תִּפִּיל.

ישעיהו כ"ח 9-13

אֶת מִי יוֹרָה דַּעָה?
 וְאֶת מִי יִבִּין שְׁמוּעָה?
 גְּמוּלֵי-מִחָלָב, עֲתִיקֵי-מִשְׁדָּדִים.
 כִּי צו-לָצוּ, צו-לָצוּ.
 קו-לָקוּ, קו-לָקוּ.
 זְעִיר-שָׁם, זְעִיר-שָׁם.
 כִּי בִלְעָגִי-שָׁפָה וּבִלְשׁוֹן אַחֲרֶת,
 יַדְבֵּר אֶל הָעָם הַזֶּה.

אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים :

זאת המנוחה - הניחו לעיני.

וזאת המרגעה - ולא אבוא שמוע.

והיה להם דבר יהוה,

צו-לצו, צו-לצו.

קו-לקו, קו-לקו.

זעיר-שם, זעיר-שם.

למען ילכו וכשלו אחור,

ונשברו ונוקשו ונלכדו.

ישעיהו ל' 29

השיר יהיה לכם, כליל התקדש חג.

ושמחת-לבב, כהולך בכולל.

לבוא בהר יהוה, אל צור-ישאל.

ישעיהו ל"ג

יהנה חננו! לך קוינו.

היה זרעם לבקרים, אף ישועתנו בעת צרה.

מקול המון נדדו עמים, מרוממתך נפצו גוים.

...

חזה ציון קרית-מועדנו, עיניך תראינה ירושלם.

נוה-שאנו, אהל בל-יצען בל-יסע יתדתי לנצח,

וכל חבלי בל-ינתקו.

כי אם שם אדיר יהוה, לנו מקום נהרים, יארים רחבי-ידיים.

בל-תלך בו אני-שיט, וצי אדיר לא יעברנו.

כי יהוה שפטינו, יהוה מחקקנו, יהוה מלכנו –

הוא יושיענו!

שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ! וְתִהְיֶה מְקוֹצֶה-הָאָרֶץ.
 יוֹרְדֵי-הַיָּם וּמְלֹאוּ, אֲיִים וַיִּשְׁבִּיהֶם.
 יִשְׂאוּ מִדְּבַר וְעָרִיו, חֲצִירִים תִּשָּׁב קֶדֶר.
 יִרְנוּ יִשְׁבֵּי-סָלֵעַ, מְרֹאש־הָרִים יִצְּחוּ.
 יִשְׁימוּ לַיהוָה כְּבוֹד, וְתִהְיֶה בָּאֲיִים יַגִּידוּ.
 יִהְיֶה כְּגִבּוֹר יֵצֵא, כְּאִישׁ-מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְיָה.
 יָרִיעַ אֵף יִצְרִיחַ, עַל אִיבָיו יִתְגַּבֵּר.
 הִחְשִׁיתִי מַעוֹלָם, אַחֲרִישׁ אֶתְאַפֵּק.
 כִּי־וַלְדָה אֶפְעָה, אֲשֶׁם וְאֲשָׂאף יָחַד.
 אַחֲרִיב הָרִים וּגְבָעוֹת, וְכָל עֶשְׂבָם אוֹבִישׁ.
 וְשִׁמְתִּי נְהָרוֹת לָאֵיִם, וְאֶגְמִים אוֹבִישׁ.
 וְהוֹלֵכְתִּי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדְעוּ, בְּנִתִּיבוֹת לֹא-יִדְעוּ אֲדָרִיכֶם.
 אֲשִׁים מַחֲשָׁד לִפְנֵיהֶם - לְאוֹר, וּמַעַקְשִׁים - לְמִישׁוֹר.
 אֶלֶּה הַדְּבָרִים, עֲשִׂיתֶם וְלֹא עֲזַבְתִּים.
 נִסְגּוּ אַחֲזֹר יִבְשׁוּ-בִשֶׁת, הַבְּטָחִים בַּפֶּסֶל.
 הָאֲמָרִים לְמִסְכָּה, אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ.
 הַחֲרָשִׁים - שְׁמַעוּ, וְהַעֲנִימוּ - הַבֵּיטוּ לְרֵאוֹת.
 מִי עוֹר כִּי אִם עֶבֶדִי, וְחָרַשׁ כְּמִלָּאכִי אֶשְׁלַח.
 מִי עוֹר כְּמִשְׁלָם, וְעוֹר כְּעֶבֶד יִהְיֶה?
 רֵאִית (רֵאוֹת) רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמַר, פְּקוּחַ אֲזִנִּים וְלֹא יִשְׁמַע.
 יִהְיֶה חִפָּץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר.

ישעיהו 6-13 (השוו תהילים ק"ג, מפסוק 7)

דָּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ, קִרְאֵהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב.
 יַעֲזֹב רָשָׁע דִּרְכּוֹ, וְאִישׁ-אֶוֹן מִחֲשַׁבְתּוֹ.
 וַיֵּשֶׁב אֵל יְהוָה וִירַחֲמֶהוּ, וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ.
 כִּי לֹא מִחֲשָׁבוֹתַי מִחֲשַׁבּוֹתֵיכֶם, וְלֹא דִרְכֵיכֶם דִּרְכִּי, נֶאֱמַר יְהוָה.
 כִּי גִבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ, כֵּן גִּבְהוּ דִּרְכֵי מִדְּרָכֵיכֶם, וּמִחֲשַׁבְתֵּי מִמִּחֲשַׁבְתֵּיכֶם.
 כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם, וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב;
 כִּי אִם הֲרִוּהָ אֶת הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ, וְנָתַן זֶרַע לַזֶּרַע וְלֶחֶם לְאֹכֵל -
 כֹּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי. לֹא יָשׁוּב אֵלַי רִיקָם.
 כִּי אִם עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר חִפְצָתִי, וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיו.
 כִּי בְשִׁמְחָה תִּצְאוּ, וּבְשָׁלוֹם תִּגְבְּלוּ.
 הִקְהִירִים וְהִגְבְּעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל עַצִּי-הַשְּׂדֵה יִמְחֹאוּ-כָף.
 תַּחַת הַנִּעְצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ, תַּחַת (וְתַחַת) הַסֶּרֶפֶד יַעֲלֶה הָדָס.
 וְהָיָה לִיהוָה לֶשֶׁם, לְאוֹת-עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת.

ישעיהו ס"ג – ס"ד

חֲסִדֵּי-יְהוָה אֲזַכִּיר, תִּהְלֹת-יְהוָה.
 כָּעַל-כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ יְהוָה, וְרַב-טוֹב לְבֵית-יִשְׂרָאֵל,
 אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וּכְרַב חֲסִדָּיו.
 וַיֹּאמֶר: אֵד עַמִּי הִמָּה, בָּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ, וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ. בְּכָל צָרָתָם - לֹא
 (לוֹ) צָר. וּמִלֵּאָד פָּנָיו הוֹשִׁיעַם, בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ. הוּא גָאֵלָם וַיִּנְטָלָם
 וַיִּנְשָׂאֵם, כָּל יְמֵי-עוֹלָם. וְהִמָּה מְרוֹ, וְעַצְבוֹ אֶת רוּחַ קִדְשׁוֹ. וַיִּהְיֶה לָהֶם לְאוֹיֵב,
 הוּא נֶלְחָם בָּם. וַיִּזְכֹּר יְמֵי-עוֹלָם - מִשָּׁה עֲמוֹ. אֵיךְ הִמָּעֲלָם מֵיָם, אֶת רַעֲי-
 צֹאנוֹ? אֵיךְ הִשָּׁם בְּקִרְבּוֹ אֶת רוּחַ קִדְשׁוֹ? מוֹלִיד לִימִין-מִשָּׁה, זְרוּעַ תִּפְאָרָתוֹ.
 בּוֹקֵעַ מֵיָם מִפְּנִיָּהֶם, לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם-עוֹלָם. מוֹלִיכָם בְּתַהֲמוֹת פְּסוּס בְּמִדְבָּר,
 לֹא יִפְשְׁלוּ. כִּבְהִמָּה בִּבְקָעָה תִרְדּוּ, רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ. כֵּן נִהְיֶה עַמָּךְ, לַעֲשׂוֹת לָךְ
 שֵׁם תִּפְאָרֶת.

הבט משמים וראה ! מזבל-קדשך ותפארתך.
 איך קנאתך וגבורתך ? המון מעיד ורחמיך אלי התאפקו.
 כי אתה אבינו. כי אברהם לא ידענו, וישראל לא יכירנו.
 אתה יהוה אבינו, גאלנו מעולם שמה.
 למה תתענו יהוה מדרךך, תקשיח לבנו מיראתך ?
 שוב למען עבדיך, שבטי-נחלתך.
 למצער, ירשו עם-קדשך צרינו, בוססו מקדשך. היינו, מעולם לא משלת
 בם, לא נקרא שמה עליהם. לוא קרעת שמים, גרדת, מפניך הרים גזלו.
 כקדח-אש המסים מים, תבעה-אש להודיע שמה לצריך. מפניך גוים ירגזו.
 בעשותך נוראות לא-נקה, גרדת, מפניך הרים גזלו. ומעולם לא-שמעו לא-
 האזינו. עין לא-ראתה אלהים זולתך, נעשה למחפה לו. פגעת את שש ועשה
 צדק, בדרךך יזכרוך. הן אתה קצפת, ונחטא בהם עולם ונושע. ונהי כטמא
 כלנו, וכבגד-עדים כל צדקתינו. ונבל כעלה כלנו, ועוננו פרוח ישאנו. ואין
 קורא בשמה, מתעורר להחזיק בך. כי הסתרת פניך ממנו, ותמוגנו ביד עוננו
 ועתה יהוה, אבינו אתה!
 אנחנו החמר ואתה יצרנו, ומעשה-יך כלנו.
 אל תקצף יהוה עד-מאד, ואל-לעד תזכר עון.
 הן הבט-נא - עמך כלנו.
 ערי-קדשך היו מדבר, ציון מדבר היתה, ירושלם שממה.
 בית-קדשנו ותפארתנו, אשר הללוך אבותינו, היה לשרפת-אש ;
 וכל מחמדינו היה לחרבה.
 העל אלה תתאפק, יהוה ? תחשה ותעננו עד-מאד ?

ישעיהו נ"ו 7

כי ביתי, בית-תפלה יקרא לכל העמים.

~ ירמיהו הנביא ~

ירמיהו ז' 16 (המנעות מתפילה כעונש)

ואתה, אל תתפלל בעד העם הזה.

ירמיהו ט' 16-23

כה אמר יהוה צבאות :

התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה, ואל החכמות שלחו ותבואנה.

ותמהרנה ותשנה עלינו נהי, ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים.

כי קול נהי נשמע מציון, איד שדדנו.

בשנו מאד כי עזבנו ארץ, כי השליכו משכנותינו.

כי שמענה נשים דבר-יהוה, ותקח אונכם דבר-פיו.

ולמדנה בנותיכם נהי, ואשה רעותה קינה.

כי עלה מות בחלונינו, בא בארמנותינו.

להכרית עולל מחוץ, בחורים מרחבות.

דבר כה נאם יהוה, ונפלה נבלת-האדם

כדמן על-פני השדה, וכעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף.

כה אמר יהוה :

אל יתהלל חכם בחכמתו,

ואל יתהלל הגבור בגבורתו.

אל יתהלל עשיר בעשרו.

כי אם בזאת יתהלל המתהלל :

השכל וידע אותי,

כי אני יהוה, עשה חסד משפט וצדקה בארץ.

כי באלה חפצתי, נאם יהוה.

ירמיהו י" 6-10

מֵאִין כָּמוֹךָ יְהוָה, גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שְׁמֹךָ בְּגִבּוֹרָה.
 מִי לֹא יִרְאֶךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם, כִּי לָךְ יֵאָתֶה.
 כִּי בְּכָל חֲכָמֵי-הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם, מֵאִין כָּמוֹךָ.
 וּבְאַחַת יִבְעָרוּ וַיִּכְסְלוּ, מוֹסֵר-הַבָּלִים עָץ הוּא.
 כֶּסֶף מְרַקֵּעַ מִתְרָשִׁישׁ יוּבָא, וְזָהָב מֵאוּפָז.
 מַעֲשֵׂה חָרֶשׁ וַיְדִי-צוּרָךְ, תִּבְכֶּלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוּשֶׁם, מַעֲשֵׂה חֲכָמִים כָּלָם.
 וַיְהוֹה אֱלֹהִים אֲמֶת הוּא, אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם.

ירמיהו י"ב 1-3

צָדִיק אַתָּה יְהוָה, כִּי אָרִיב אֶלֶיךָ.
 אֵךְ מִשְׁפָּטִים אֲדַבֵּר אֵתְךָ: מַדּוּעַ דִּרְךָ רָשָׁעִים צָלַח?
 שְׁלוּ כָל בְּגָדֵי-בְגָד.
 נִטְעַתֶם גַּם שָׂרָשׁוּ, יִלְכוּ גַם עָשׂוּ כָרִי.
 קָרוֹב אַתָּה בְּפִיָּהֶם, וְרָחוֹק מִכְּלִיָּתֵיהֶם.
 וְאַתָּה יְהוָה, יִדְעָתָנִי. תִּרְאֵנִי וּבְחִנָּתְ לִבִּי אֵתְךָ.
 הִתְקַם כְּצֹאן לְטִבְחָהּ, וְהִקְדַּשְׁם לְיוֹם הַרְגָּה.

ירמיהו י"ד 7-9, 19-22

אִם עֲוִינֵנו עָנוּ בָנוּ, יְהוָה עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֹךָ.
 כִּי רַבּוּ מְשׁוּבְתֵינוּ, לָךְ חֲטָאֵנוּ.
 מִקְוֶה-יִשְׂרָאֵל, מוֹשִׁיעוּ בָּעֵת צָרָה –
 לָמָּה תִּהְיֶה כְּגַר בְּאַרְצְךָ, וּכְאֶרֶח נָטָה לָלוֹן?
 לָמָּה תִּהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם, כְּגִבּוֹר לֹא-יֻכַּל לְהוֹשִׁיעַ?
 וְאַתָּה בְּקִרְבָּנוּ יְהוָה, וְשְׁמֹךְ עָלֵינוּ נִקְרָא.
 אֵל תִּנְחֲנוּ.

...

המאס מאסות את יהודה ? אם בציון געלה נפשך ?
 מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא ? קנה לשלום ואין טוב ?
 ולעת מרפא, והנה בעתה ?
 ידענו יהוה רשענו, עון אבותינו, כי חטאנו לך.
 אל תנאץ למען שמך, אל תנבל כסא כבודך.
 זכר, אל תפר ברידת איתנו.
 היש בהבלי-הגוים מגשמים ? ואם השמים יתנו רבבים ?
 הלא אתה הוא יהוה אלהינו, ונקנה-לך,
 כי אתה עשית את כל אלה.

ירמיהו ט"ו 15-18

אתה ידעת יהוה.

זכרני ופקדני, והנקם לי מרדפי. אל לארץ-אפף תקחני, דע שאתי עליך
 חרפה. נמצאו דבריך ואכלם, ויהי דברך (דברך) לי לששון ולשמחת-לבבי.
 כי נקרא שמך עלי, יהוה אלהי צבאות. לא ישבתי בסוד-משחקים ואעלו.
 מפני ידך בךד ישבתי, כי זעם מלאתני. למה היה כאבי נצח, ומכתי אנושה
 מאנה הרפא? היו תהיה לי כמו אכזב, מים לא נאמנו.

ירמיהו י"ז 14-18

רפאני יהוה וארפא, הושיעני ואושעה, כי תהלתי אתה.

הנה המה אמרים אלי: איה דבר יהוה ? יבוא נא.

ואני לא אצתי מרעה אחרת, ויום-אנוש לא התאונתי.

אתה ידעת מוצא-שפתי, נכח פניך היה.

אל תהיה לי למחנה, מחסי אתה ביום רעה.

יבשו רדפי, ואל אבשה אני.

יחתו המה, ואל אחתה אני.

הביא עליהם יום-רעה, ומשנה-שפרון שברם.

ירמיהו ט"ז 19

יהנה עזי ומעזי, ומנוסי ביום צרה.

ירמיהו י"ח 19-20

הקשיבה יהנה אלי, ושמע לקול יריבי.
הישלם תחת טובה - רעה? כי כרו שוחה לנפשי.
זכר עמדי לפגיד, לדבר עליהם טובה, להשיב את חמתך מהם.

ירמיהו ' 13-18

שירי ליהנה, הללו את יהנה.
כי הציל את נפש אביון, מיד מרעים.
ארור היום אשר ילדתי בו,
יום אשר ילדתיני אמי, אל-יהי ברוך.
ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר:
ילד לך בן זכר, שמח שמחהו.
והיה האיש ההוא, כערים אשר הפך יהנה ולא נחם.
ושמע זעקה בבקר, ותרועה בעת-צהרים.
אשר לא מותתני מרחם,
ותהי לי אמי קברי, ורחמה הרת-עולם.
למה זה מרחם נצאתי?
לראות עמל ויגון, ויכלו בבשת ימי.

ירמיהו ל"ב

וְאֶתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה, אַחֲרֵי תַתִּי אֶת סֵפֶר הַמִּקְנָה, אֶל בְּרוּךְ בֶּן-נִרְיָה לֵאמֹר:
אֵהָה אֲדֹנִי יְהוָה!

הִנֵּה אַתָּה עֹשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, בְּכַחַד הַגְּדוֹל וּבְזֶרַעַד הַנְּטוּיָה.
לֹא יִפְּלֹא מִמֶּךָ כָּל דָּבָר. עֲשֵׂה חֶסֶד לְאֲלָפִים, וּמִשְׁלָם עֲוֹן אָבוֹת, אֶל חֵיק
בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם. הֵאֵל הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר, יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. גְּדֹל-הַעֲצָה וְרַב-
הַעֲלִילָהּ, אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקֻחוֹת, עַל כָּל דֶּרֶכִי בְּנִי-אָדָם. לִתֵּת לְאִישׁ כְּדֶרְכִּיו,
וּכְפָרִי-מַעֲלָיו. אֲשֶׁר שָׁמַתְּ אֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּאָרֶץ מִצְרַיִם, עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
וּבִישְׂרָאֵל וּבְאָדָם. וַתַּעֲשֵׂה לָךְ שֵׁם, כַּיּוֹם הַזֶּה. וַתֵּצֵא אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל,
מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם, בָּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים, וּבְיָד-חֲזָקָה וּבְאֲזִרָע-נְטוּיָה, וּבְמוֹרָא-
גְּדוֹל. וַתֵּתֵן לָהֶם אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתָם לִתֵּת לָהֶם, אֶרֶץ
זֶבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ.

וַיָּבֹאוּ וַיִּרְשׁוּ אֹתָהּ, וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלְךָ, וּבַתְרוּתְךָ (וּבַתְּוֹרַתְךָ) לֹא הִלְכוּ. אֶת כָּל
אֲשֶׁר צִוִּיתָה לָהֶם לַעֲשׂוֹת, לֹא עָשׂוּ. וַתִּקְרָא אַתָּם אֶת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת, הִנֵּה
הַסְלָלוֹת בָּאוּ הָעִיר לְלַכְדָּה. וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַד הַפְּשָׁדִים הַנִּלְחָמִים עֲלֶיהָ, מִפְּנֵי
הַחֶרֶב וְהָרָעַב וְהַדָּבָר. וְאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ הִנֵּה, וְהִנֵּה רָאָה. וְאַתָּה אִמְרַתְּ אֵלַי, אֲדֹנִי
יְהוָה: קִנְיָה לָךְ הַשָּׂדֶה בַּפֶּסֶף וְהָעֵד עֲדִים, וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַד הַפְּשָׁדִים.

....

כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֶל הָעִיר הַזֹּאת, אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים נִתְּנָה בְּיַד
מֶלֶךְ בָּבֶל בַּחֶרֶב וּבָרָעַב וּבַדָּבָר. הִנְנִי מְקַבֵּצִים מִכָּל הָאֲרָצוֹת, אֲשֶׁר הִדְחַתִּים
שָׁם בְּאֶפֶי וּבַחֲמָתִי וּבְקֶצֶף-גְּדוֹל. וְהַשְׁבַּתִּים אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה, וְהַשְׁבַּתִּים
לְבֶטֶט. וְהָיוּ לִי לֵעָם, וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם יְאֻלֵּהִים. וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב-אֶחָד וְדָרֶךְ-
אֶחָד, לִירְאָה אוֹתִי כָּל הַיָּמִים, לְטוֹב לָהֶם וּלְבְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם. וְכִרְתִּי לָהֶם
בְּרִית-עוֹלָם, אֲשֶׁר לֹא אֲשׁוּב מֵאַחֲרֵיהֶם, לְהִיטִיבֵי אוֹתָם. וְאֶת יִרְאָתִי אֶתֵּן
בְּלִבָּבָם, לְבִלְתִּי-סוּר מֵעָלַי. וְשִׁשְׁתִּי עֲלֵיהֶם לְהִטִּיב אוֹתָם, וְנִטְעַתִּים בְּאָרֶץ
הַזֹּאת בְּאַמָּת, בְּכָל-לֵבִי וּבְכָל-נַפְשִׁי.

כי כה אמר יהוה: כְּאֲשֶׁר הִבֵּאתִי אֶל הָעָם הַזֶּה אֶת כָּל הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, כֵּן אֲנֹכִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם, אֶת כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי דֹבֵר עֲלֵיהֶם. וְנִקְנָה הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ הַזֹּאת, אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים שְׂמֵמָה הִיא מֵאִין-אָדָם וּבְהֵמָה, נִתְּנָה בְיַד הַכַּשְׂדִּים. שָׂדוֹת בְּכֶסֶף יִקְנוּ, וְכֹתוֹב בְּסֶפֶר וְחֵתוֹם וְהָעֵד עֲדִים. בְּאֶרֶץ בְּנִימֹן, וּבִסְבִיבֵי-יְרוּשָׁלַם וּבְעָרֵי-יְהוּדָה, וּבְעָרֵי-הַהָר וּבְעָרֵי-הַשְּׁפֵלָה, וּבְעָרֵי-הַנֶּגֶב. כִּי אָשִׁיב אֶת שְׁבוֹתָם, נָאִם יְהוָה.

~ יְחִזְקֵאל הַנָּבִיא ~

יחזקאל ד' 14

וְאָמַר: אֲהֵה אֲדֹנָי יְהוָה! הִנֵּה נַפְשִׁי לֹא מְטַמָּא. וְנִבְלָה וְטִרְפָּה לֹא אֲכַלְתִּי מִנְעוּרִי וְעַד עַתָּה. וְלֹא בָא בִּפִּי בֶשֶׁר-פְּגוּל.

~ עמוס הנביא ~

עמוס ג' 3-8

הִילְכּוּ שְׁנַיִם יַחְדָּו, בְּלִתי אִם נֹעֲדוּ ?

הִישָׁאג אַרְיָה בַּיַּעַר, וְטָרַף אֵין לוֹ ?

הִיתֵנוּ כְּפִיר קוֹלוֹ מְמַעֲנָנוּ, בְּלִתי אִם לְכָד ?

הַתִּפֵּל צָפוֹר עַל פֶּח-הָאֶרֶץ, וּמוֹקֵשׁ אֵין לָהּ ?

הִנְעֵלָה פֶּח מִן הָאֲדָמָה, וְלִכּוֹד לֹא-יִלְכּוֹד ?

אִם יִתְקַע שׁוֹפָר בְּעִיר, וְעַם לֹא יִתְחַרְדּוּ ?

אִם תִּהְיֶה רָעָה בְּעִיר, וַיִּהְיֶה לֹא עֲשֵׂה ?

כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדָנִי יְהוָה דְּבָר,

כִּי אִם גָּלָה סוֹדוֹ אֶל עַבְדּוֹ הַנְּבִיאִים.

אַרְיָה שָׂאג - מִי לֹא יִירָא ?

אֲדָנִי יְהוָה דְּבָר - מִי לֹא יִנְבֵּא ?

בית-הכנסת העתיק בברעם. תשס"ה, 2005

~ יונה הנביא ~

יונה א' 14 (תפילת המלחים)

אָנָה יְהוָה, אַל-נָא נֹאבְדָה בְּנַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה, וְאַל תִּתֵּן עָלֵינוּ דָם-נָקִיא.
כִּי אַתָּה יְהוָה, כַּאֲשֶׁר חִפַּצְתָּ עֲשִׂיתָ.

יונה ב' 10-3

קִרְאתִי מִצָּרָה-לִי, אֶל יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי.
מִבֶּטֶן-שָׂאוֹל שׁוּעָתִי, שְׁמַעַת קוֹלִי.
וּתְשַׁלִּיכֵנִי מִצּוֹלָה בְּלִב־יָמִים, וְנָהָר יִסְבְּבֵנִי.
כָּל מִשְׁבְּרִיד וְגִלְיָד עָלֵי עֲבְרוֹ, וְאֲנִי אִמְרָתִי:
נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, אַךְ אוֹסִיף לְהִבִּיט אֶל הַיָּם-קִדְשְׁךָ.
אֶפְפוּנִי מִיָּם עַד נֶפֶשׁ, תִּהְיוּם יִסְבְּבֵנִי, סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי.
לְקַצְבֵי-הָרִים יִרְדְּתִי, הָאָרֶץ בְּרוּחֶיהָ בַּעֲדִי לְעוֹלָם.
וּתַעַל מִשְׁחַת חַיִּי, יְהוָה אֱלֹהֵי.
בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נֶפֶשִׁי - אֶת יְהוָה זָכַרְתִּי.
וּתְבוֹא אֵלַיךְ תִּפְלָתִי, אֶל הַיָּם-קִדְשְׁךָ.
מִשְׁמָרִים הִבְלִי-שׁוּא, חֲסֹדֶם יַעֲזֹבוּ.
וְאֲנִי בְּקוֹל-תוֹדָה אֶזְבַּחַה לָּךְ, אֲשֶׁר נִדְרָתִי אֲשַׁלֶּמָּה.
יְשׁוּעָתָה לִיהוָה.

יונה ד' 1-3

וַיַּרְע אֶל יוֹנָה רָעָה גְדוֹלָה, וַיַּחַר לוֹ. וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה, וַיֹּאמֶר: אָנָה יְהוָה,
הֲלוֹא זֶה דִּבְרִי, עַד הַיּוֹתֵנִי עַל אֲדָמָתִי. עַל-כֵּן קִדְמָתִי לְבָרַח תִּרְשִׁישָׁה. כִּי
יִדְעָתִי, כִּי אַתָּה אֵל חַנוּן וְרַחוּם, אָרֶךְ-אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד, וְנָחָם עַל הָרָעָה. וְעַתָּה
יְהוָה, קַח-נָא אֶת נֶפֶשִׁי מִמָּוֶה, כִּי טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי.

~ מִיכָה הַנְּבִיא ~

מִיכָה ז'

אֱלֹהִי-לִי, כִּי הִיִּיתִי כְּאַסְפִּי-קִיץ, כְּעֹלֶלֶת-בְּצִיר.
 אִין אֲשָׁכֹל לֶאֱכֹל, בַּכּוֹרָה אֹתָהּ נִפְשִׁי.
 אֲבַד חֲסִיד מִן הָאָרֶץ, וְיִשָּׁר בְּאָדָם אִין.
 כָּלֶם לְדָמִים יֶאֱרָבוּ, אִישׁ אֶת אַחִיהוּ יְצוּדוּ חָרָם.
 עַל הָרֶע-כְּפִים לְהִיטִיב, הַשָּׂר שֶׁאֵל וְהַשֹּׁפֵט בְּשָׁלוֹם.
 וְהַגְדֹּל דִּבֶּר הוּת-נִפְשׁוֹ הוּא, וְיַעֲבֹתוּהָ טוֹבָם כְּחֶדֶק-יִשָּׁר מִמְּסוּכָה.
 יוֹם מִצְפִּיף פֶּקֶדְתָּךְ בָּאָה, עֲתָה תִהְיֶה מְבוֹכָתָם.
 אֵל תִּמְאֲמִינוּ בְרַע, אֵל תִּבְטְחוּ בְּאֵלוּי, מִשְׁכָּבֶת חִיקָךְ שָׁמַר פִּתְחֵי-פִיד.
 כִּי בֶן מִנְבֵּל אֵב, בֵּת קָמָה בְּאֵמָה, כָּלָה בַּחֲמֹתָהּ, אִיבִי-אִישׁ אֲנָשִׁי בֵּיתוֹ.
 וְאֲנִי בִיהוּהָ אֶצְפָּה, אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי-יִשְׁעִי, יִשְׁמַעֲנִי אֱלֹהֵי.
 אֵל תִּשְׁמָחִי אִיבֹתִי לִי.
 כִּי נִפְלָתִי – קָמְתִי. כִּי אֲשֵׁב בַּחֲשֹׁךְ – יִהְיֶה אוֹר לִי.
 זַעַף-יִהְיֶה אֲשָׁא, כִּי חֲטָאתִי לוֹ.
 עַד אֲשֶׁר יָרִיב רִיבִי, וְעָשָׂה מִשְׁפָּטִי יוֹצִיאֲנִי לְאוֹר, אֲרָאָה בְּצִדְקָתוֹ.
 וְתִרְאֵה אִיבֹתִי וְתִכְסֶּה בּוֹשָׁה, הָאִמְרָה אֵלִי: אִיזוֹ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ?
 עֲיִנִי תִרְאִינָה בָּהּ, עֲתָה תִהְיֶה לְמִרְמָס כְּטִיט-חוּצוֹת.
 יוֹם לִבְנוֹת גִּדְרֶיךָ, יוֹם הֵהוּא יִרְחַק-חֶק.
 יוֹם הוּא וְעִדֶּיךָ יָבוֹא, לְמָנִי אֲשׁוֹר וְעָרִי מְצוֹר.
 וְלִמְנִי מְצוֹר וְעַד נִהַר, וְגַם-מֵיִם וְהָר-הָהָר.
 וְהִיִּתָּה הָאָרֶץ לְשִׁמְמָה עַל יִשְׁבִּיָּהּ, מִפְּרִי-מַעֲלָלֵיהֶם.
 רָעָה עֲמֹד בְּשִׁבְטְךָ, צֹאן-נִחְלָתְךָ שִׁכְנִי לְבֶדֶד, יַעַר בְּתוֹךְ כְּרָמָל.
 יָרְעוּ בָשָׂן וְגִלְעָד כִּימֵי-עוֹלָם, כִּימֵי צֹאֲתָךְ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם,
 אֲרָאֵנוּ נִפְלָאוֹת.

ויראו גוים ויבשו מכל גבורתם, ושימו יד על-פה, אֲזַנֵּיהֶם תַּחֲרֹשְׁנָה.
 ילחכו עַפְר פִּנְחָשׁ, כְּזֹחֲלֵי-אֶרֶץ יִרְגְּזוּ מִמִּסְגֵּרֹתֵיהֶם.
 אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יִפְחֲדוּ וִירָאוּ מִמֶּךָ.
 מִי אֵל כְּמוֹךָ ?
 נִשָּׂא עֹון וְעִבֵּר עַל-פֶּשַׁע, לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ.
 לֹא הִחְזִיק לְעַד אִפּוֹ, כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא.
 יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ, יִכַּבֵּשׁ עֲוֹנֵינוּ,
 וְתִשְׁלִיךְ בַּמַּצְלוֹת-יָם כָּל-חַטָּאוֹתָם.
 תִּתֵּן אֶמֶת לִיעֶקֶב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם,
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי-קֶדֶם.

~ חִבְקוֹק הַנָּבִיא ~

חִבְקוֹק א' 2-3

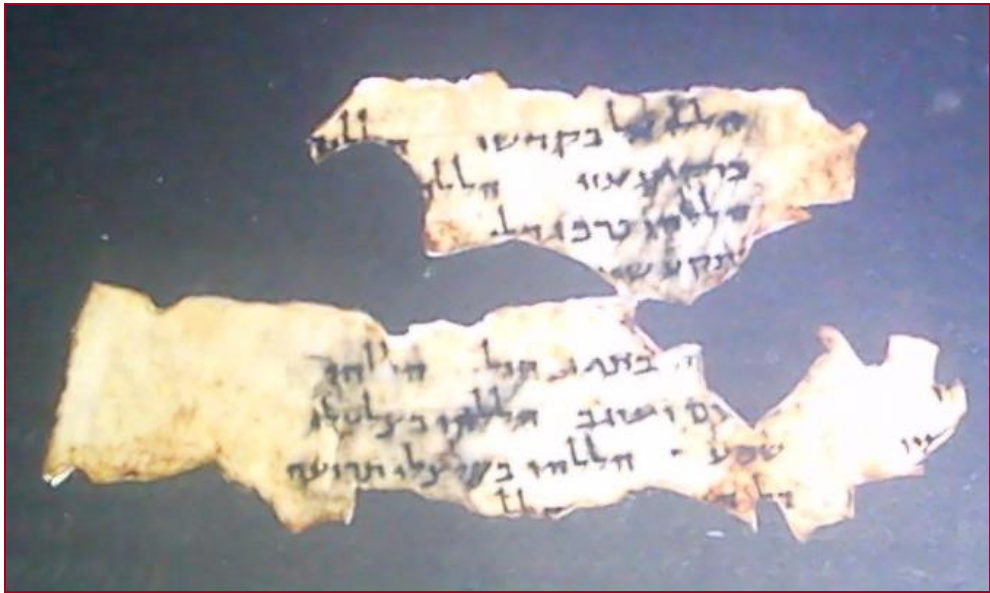
עַד אָנָּה יְהוָה, שׁוֹנְעֵתִי וְלֹא תִשְׁמָע ?
 אֲזַעַק אֱלֹהֵי חֶמְס, וְלֹא תוֹשִׁיעַ ?
 לָמָּה תִרְאֵנִי אֲנִי, וְעָמַל תִּבְטִי.
 וְשׂוֹד וְחֶמְס לִנְגִּדִי, וַיְהִי רִיב וּמִדּוֹן יִשְׂא.

חִבְקוֹק ג'

תִּפְלֶה לְחִבְקוֹק הַנָּבִיא, עַל שְׁגִינוֹת.
 יְהוָה שָׁמַעְתִּי שְׁמִעָךְ, וַיֵּרָא תִי יְהוָה פָּעִלְךָ.
 בִּקְרֵב שָׁנִים חִיֵּהוּ, בִּקְרֵב שָׁנִים תוֹדִיעַ, בְּרָגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר.
 אֵלֹהִים מִתִּימָן יָבֹא, וְקִדּוֹשׁ מִהַר פֶּאֶרֶן, סֵלָה.
 כֶּסֶף שְׁמִים הוֹדוּ, וַתִּהְלֹתוּ מִלֵּאָה הָאֶרֶץ.
 וְנָגַהּ כָּאוֹר תִּהְיֶה, קִרְנִים מִיָּדוֹ לוֹ, וְשֵׁם חֲבִיוֹן עָלָה.
 לִפְנֵי יְלֹךְ דָּבָר, וַיֵּצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו.

עֲמַד וַיִּמָּדֵד אֶרֶץ, רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם.
 וַיִּתְפָּצֵצוּ הָרִי-עַד, שָׁחוּ גִבְעוֹת-עוֹלָם, הִלִּיכוֹת-עוֹלָם לוֹ.
 תַּחַת אָנוּ רְאִיתִי אֶהְלִי-כּוֹשֵׁן, יִרְגְּזוּן יִרְעוֹת אֶרֶץ-מִדְּבָר.
 הִבְנְהָרִים חָרָה יְהוָה, אִם בְּנִהָרִים אֶפְדָּה, אִם בְּיָם עֲבֹרְתִּידָה.
 כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶיךָ, מִרְכַּבְתִּיךָ יִשׁוּעָה.
 עָרִיָה תַעֲזֹר קִשְׁתֶּךָ, שְׁבָעוֹת מִטּוֹת אֶמֶר, סֵלָה.
 נִהְרוֹת תִּבְקַע אֶרֶץ, רְאוּךָ יַחֲלֹו הָרִים.
 זָרִם-מִיָּם עָבַר, נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ, רוֹם יָדִיהוּ נָשָׂא.
 שָׁמַשׁ יָרַח עֲמַד זִבְלָה, לְאוֹר חֲצִיךָ יַהֲלִכֵנִי, לְנֹגַהּ בָּרַק-חֲנִיתֶךָ.
 בְּזַעַם תִּצְעַד אֶרֶץ, בְּאַף תִּדּוּשׁ גּוֹיִם.
 יִצְאָתָה לִישָׁע עֲמָדָה, לִישָׁע אֶת מְשִׁיחֶךָ.
 מַחֲצֶתֶת רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע, עֲרוֹת יִסּוֹד עַד צִנּוֹאר, סֵלָה.
 נִקְבָּת בְּמַטְיֹו רֹאשׁ פָּרְזֹו, יִסְעָרוּ לַהֲפִיצָנִי,
 עֲלִיצְתֶּם כָּמוֹ לֶאֱכֹל עָנִי בְּמִסְתָּר.
 דִּרְכָּת בְּיָם סוּסֶיךָ, חֲמֹר מִיָּם רַבִּים.
 שְׁמַעְתִּי וַתִּרְגַּז בְּטָנִי, לְקוֹל צִלְלוֹ שְׁפָתִי.
 יָבוֹא רִקְבִי בְּעֶצְמִי, וַתַּחֲתִי אֶרְגָּז.
 אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה, לַעֲלֹת לָעַם יְגוּדָנוּ.
 כִּי תֵאֱנָה לֹא תִפָּרַח, וְאִין יָבוֹל בְּגִפְנִים.
 כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה-זִוִּית, וּשְׂדֵמוֹת לֹא עָשָׂה אֲכָל.
 גִּזֹּר מִמִּכְלָה צֶאֱנוּ, וְאִין בָּקָר בִּרְפָתִים.
 וְאִנִּי בִיהוָה אֶעֱלוֹזָה, אֲגִילָה בְּאַלְהֵי-יִשְׁעִי.
 יְהוָה אֲדַנִּי חִילִי, וַיִּשָּׁם רִגְלִי כְּאֵילוֹת וְעַל בְּמוֹתַי יִדְרַכְנִי,
 לְמַנְצֵחַ בְּנִינּוֹתִי.

~ תהלים ~

מאחר וכל ספר תהילים תפילות ושירות, אין צורך להעתיקו כאן. בתמונה: שריד ממזמור ק"נ, האחרון בתהילים. אפשר לזהות את המילים: "הָלְלוּ אֵל בְּקֶדְשׁוֹ, הָלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזֹז. הָלְלוּהוּ ... הָלְלוּהוּ כְּרֵב גָּדְלוֹ ... בְּתַקַּע שׁוֹפָר ... בְּתֵף וּמַחֹל ... יָם וְעֶגְב. הָלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע - הָלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה". תמונה זו צילמתי במצדה, בכ"ו אלול תשע"ג 1/9/2013, בתום החודש לפטירת אימי האהובה רחל עליה השלום. תהא נשמתה צרורה בצרור החיים. אמן.

~ אגור בן-יקה ~

משלי ל'

דברי אגור בן-יקה, המשא.
 נאם הגבר לאיתיאל, לאיתיאל ואכל.
 כי בער אנכי מאיש, ולא בינת-אדם לי.
 ולא למדתי חכמה, ודעת-קדשים אדע.
 מי עלה שמים וירד? מי אסף רוח בחפניו?
 מי צרר מים בשמלה? מי הקים כל אפסי-ארץ?
 מה שמו ומה שם בנו - כי תדע.
 כל אמרת-אלוה צרופה, מגן הוא לחסים בו.
 אל תוסף על דבריו, פן יוכיח בך ונכזבת.
 שתים שאלתי מאתך, אל תמנע ממני בטרם אמות.
 שוא ודבר-כזב הרחק ממני, ראש ועשר אל תתן לי.
 הטריפני לחם-חקי.
 פן אשבע וכחשתי, ואמרתי מי יהנה.
 ופן אורש וגנבתי, ותפשתי שם אלקי.
 אל תלשן עבד אל אדנו, פן יקלף ואשמת.
 דור אביו יקלל, ואת אמו לא יברך.
 דור טהור בעיניו, ומצאתו לא רחץ.
 דור מה רמו עיניו, ועפעפיו ינשאו.
 דור חרבות שניו, ומאכלות מתלעתיו,
 לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם.

לעלוקה שְׁתִּי בְנוֹת : הֵב הֵב.
 שְׁלוֹשׁ הֵנָּה לֹא תִשְׁבַּעְנָה, אַרְבַּע לֹא אָמְרוּ הוּן.
 שְׂאוּל, וְעֶצֶר-רַחֵם, אֶרֶץ לֹא שְׁבַעָה מַיִם, וְאֵשׁ לֹא אָמְרָה הוּן.
 עֵין תִּלְעַג לְאֵב, וְתִבְזוּ לִיקְהַת-אֵם ;
 יְקָרוּהָ עַרְבֵי-נַחַל וַיֹּאכְלוּהָ בְנֵי-נָשֶׁר.
 שְׁלֹשָׁה הֵמָּה נִפְלְאוּ מִמֶּנִּי, וָאַרְבַּע (וְאַרְבָּעָה) לֹא יָדַעְתִּים :
 דָּרָךְ הַנָּשֶׁר בְּשָׂמַיִם, דָּרָךְ נָחַשׁ עָלִי-צוּר, דָּרָךְ אֲנִיָּה בְּלֵב-יָם,
 וְדָרָךְ גִּבֹּר בְּעֶלְמָה.
 כֹּן דָּרָךְ אִשָּׁה מִנְּאֻפֹּת : אֲכָלָה וּמָחַתָּה פִּיהָ, וְאַמְרָה לֹא פָעַלְתִּי אָנוּ.
 תַּחַת שְׁלוֹשׁ רִגְזָה אֶרֶץ, וְתַחַת אַרְבַּע לֹא תוּכַל שְׂאֵת.
 תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוּךְ, וְנָבֵל כִּי יִשְׁבַּע לָחֶם.
 תַּחַת שְׁנוּאָה כִּי תִבְעַל, וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבֻרָתָהּ.
 אַרְבָּעָה הֵם קִטְנֵי-אֶרֶץ, וְהֵמָּה חֲכָמִים-מִחֲכָמִים.
 הַנְּמָלִים עִם לֹא עָז, וַיְכִינּוּ בְּקִיץ לַחֲמָם.
 שְׁפָנִים עִם לֹא עָצוּם, וַיִּשְׁימוּ בְּסָלַע בֵּיתָם.
 מָלָךְ אֵין לְאַרְבָּה, וַיֵּצֵא חֹצֵץ כָּלוּ.
 שְׂמָמִית בִּידָיִם תִּתַּפֵּשׂ, וְהִיא בְּהִיכָלִי-מָלָךְ.
 שְׁלֹשָׁה הֵמָּה מִיִּטְיָבִי-צַעַד, וְאַרְבָּעָה מִיִּטְיָבִי-לָכֶת.
 לִישׁ גִּבּוֹר בְּבִהְמָה, וְלֹא יָשׁוּב מִפְּנֵי-כָל.
 זֶרְזִיר מִתְנַגֵּם, אוֹ תִישׁ, וּמָלָךְ אֱלֻקִּים עָמוּ.
 אִם נִבְלָתָ - בְּהִתְנַשָּׂא, וְאִם זְמוּתָ - יָד לָפָה.
 כִּי מִיץ-חֶלֶב יוֹצִיא חֲמָאָה, וּמִיץ-אֵף יוֹצִיא דָם,
 וּמִיץ-אַפִּים יוֹצִיא רִיב.

~ לְמוֹאֵל מֶלֶךְ ~

משלי ל"א

דַּבְּרִי לְמוֹאֵל מֶלֶךְ, מִשָּׂא אֲשֶׁר יִסְרְתוּ אָמוֹ.
 מִה בְּרִי וּמִה בֶּר-בְּטָנִי, וּמִה בֶּר-נִדְרִי.
 אֵל תִּתֵּן לְנָשִׁים חֵילָךְ, וּדְרָכֶיךָ לְמַחֲוֹת מַלְכִּין.
 אֵל לְמַלְכִּים לְמוֹאֵל, אֵל לְמַלְכִּים שְׁתוּ-גִּין, וּלְרוֹזְנִים אוֹ (אִי) שָׁכָר.
 פֶּן יִשְׁתָּה וְיִשְׁכַּח מַחֲקֶךָ, וְיִשְׁנָה דִין כָּל בְּנֵי-עֹנִי.
 תִּנְנוּ שָׁכָר לְאוֹבֵד, וַיִּין לְמָרִי-נָפֶשׁ.
 יִשְׁתָּה וְיִשְׁכַּח רִישׁוֹ, וַעֲמָלוֹ לֹא יִזְכָּר עוֹד.
 פֶּתַח פִּיד לְאֵלִים, אֵל דִּין כָּל בְּנֵי-חִלּוֹף.
 פֶּתַח פִּיד שֹׁפֵט צָדֵק, וְדִין עֹנִי וְאֲבִיוֹן.

אֲשֶׁת-חֵיל מִי יִמָּצָא, וְרוּחַק מִפְּגִינִים מִכְרָה.
 בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ, וְשָׁלַל לֹא יַחֲסֹר.
 גָּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע, כָּל יָמֵי חַיֶּיהָ.
 דָּרָשָׁה צָמֵר וּפְשָׁתִים, וַתַּעַשׂ בְּחֶפֶץ כַּפֶּיהָ.
 הִיטָה כְּאֲנִיּוֹת-סוֹחֵר, מִמֶּרְחֶק תִּבְיֵא לַחֲמָה.
 וַתִּקֶּם בְּעוֹד-לִילָהּ, וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחוֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ.
 זָמְמָה שָׂדֶה וַתִּקְחָהּ, מִפָּרִי-כַּפֶּיהָ נֹטַע (נִטְעָה) כָּרֶם.
 חֲגָרָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּהּ, וַתֹּאַמֶּץ זְרוּעֶתֶיהָ.
 טָעַמָּה כִּי-טוֹב סַחְרָהּ, לֹא יִכְבֶּה בַּלִּיל (בַּלִּילָהּ) גִּרָה.
 יָדֶיהָ שִׁלְחָה בְּכִישׁוֹר, וְכַפֶּיהָ תִּמְכּוּ כָלָךְ.
 כַּפָּה פָּרָשָׁה לְעֹנִי, וַיָּדֶיהָ שִׁלְחָה לְאֲבִיוֹן.
 לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג, כִּי כָל בֵּיתָהּ לִבֶּשׂ שָׁנִים.
 מִרְבֵּדִים עֲשֵׂתָה לָּהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה.

נודע בשערים בעלה, בשבתו עם זקני-ארץ.
 סדין עשתה ותמכר, וחגור נתנה לכנעני.
 עז והדר לבושה, ותשחק ליום אחרון.
 פיה פתחה בחכמה, ותורת-חסד על לשונה.
 צופיה הילכות (הליכות) ביתה, ולחם-עצלות לא תאכל.
 קמו בניה ויאשרוה, בעלה ויהללה.
 רבות בנות עשו חיל - ואת עלית על כלנה.
 שקר החן והכל היפי, אשה יראת-יהוה היא תתהלל.
 תנו לה מפרי-ידיה, ויהללה בשערים מעשיה.

~ איוב ~

איוב א' 20-21

ויקם איוב, ויקרע את מעלו ויגז את ראשו, ויפל ארצה וישתחו. ויאמר:
 ערם יצתי מבטן אמי, וערם אשוב שמה. יהוה נתן ויהוה לקח -
 יהי שם יהוה מברך.

איוב י'

אמר אל אלוה: אל תרשיעני, הודיעני על מה תריבני.
 הטוב לך כי תעשק, כי תמאס גייע-כפיד, ועל עצת רשעים הופעת?
 העיני-בשר לך, אם כראות אנוש תראה?
 הכימי-אנוש ימיד, אם שנותיד כימי-גבר?
 כי תבקש לעוני, ולחטאתי תדרוש.
 על דעתך כי לא ארשע, ואין מידך מציל.
 ידיך עצבוני ויעשוני, יחד סביב ותבלעני.
 זכר-נא כי בחמר עשיתני, ואל עפר תשיבני.

הלא כחלב תתיכני, וכגבנה תקפיאני.
 עור ובשר תלבישני, ובעצמות וגידים תשככני.
 חיים וחסד עשית עמדי, ופקדתך שמרה רוחי.
 ואלה צפנת בלבבך, ידעתי כי זאת עמך.
 אם חטאתי ושמרתני, ומעוני לא תנקני.
 אם רשעתי - אללי-לי, וצדקתי - לא-אשא ראשי.
 שבע-קלון וראה עניי.
 ויגאה כשחל תצודני, ותשב תתפלא בי.
 תחדש עדיך נגדי, ותרב כעשך עמדי, חליפות וצבא עמי.
 ולמה מרחם הצאתני ? אגוע ועין לא תראני.
 באשר לא הייתי אהיה, מבטן לקבר אובל.
 הלא מעט ימי יחדל (ונחל), ישית (ושית) ממני ואבליגה מעט.
 בטרים אלך ולא אשוב, אל ארץ חשך וצלמות.
 ארץ עפתה, כמו אפל-צלמות ולא סדרים, ותפע כמו אפל.

איוב י"ג 20-28

אך שתיים אל תעש עמדי, אז מפניך לא אסתיר.
 כפך מעלי הרחק, ואמתך אל תבעתני.
 וקרא - ואנכי אענה, או אדבר - והשיבני.
 כמה לי עונות וחטאות? פשעי וחטאתי הדיעני.
 למה פניך תסתיר, ותחשבני לאויב לך?
 העלה נדף תערוץ, ואת קש גבש תרדף?
 כי תכתב עלי מררות, ותורישני עונות נעורי.
 ותשם בסד רגלי, ותשמור כל ארחותי, על שרשי-רגלי תתחקה.
 והוא כרקב יבלה, כבגד אכלו עש.

איוב י"ד

אָדָם יְלֹד-אִשָּׁה, קָצָר-יָמִים וּשְׁבַע-רָגֹז.
 כְּצִיץ יָצָא וַיָּמָל, וַיִּבְרַח כְּצֹל וְלֹא יַעֲמֹד.
 אֵף עַל זֶה פָקַחְתָּ עֵינֶיךָ, וְאֹתִי תִבְיֵא בְּמִשְׁפָּט עֲמָךְ.
 מִי יִתֵּן טְהוֹר מִטָּמֵא, לֹא אֶחָד.
 אִם חֲרוּצִים יָמָיו, מִסֶּפֶר חֲדָשָׁיו אֲתָךְ, חֲקֹ עֲשִׂיתָ וְלֹא יַעֲבֹר.
 שְׁעָה מֵעַלְיוֹ וַיִּחְדָּל, עַד יִרְצָה כְּשֹׁכִיר יוֹמוֹ.
 כִּי יֵשׁ לַעֲץ תִּקְוָה:
 אִם יִכָּרֵת וְעוֹד יִחְלִיף, וַיִּנְקֹתוּ לֹא תִחְדָּל.
 אִם יִזְקִין בְּאַרְצָה שְׁרָשׁוֹ, וַיַּעֲפֹר יָמוֹת גִּזְעוֹ;
 מְרִיחַ-מִּים יִפְרַח, וְעֵשָׂה קָצִיר כְּמוֹ נֹטַע.
 וַגִּבֹּר יָמוֹת וַיִּחְלָשׁ, וַיִּגְוַע אָדָם – וַאֲיֹ?
 אֲזָלוּ מִים מִנֵּי-יָם, וַנִּהָר יַחֲרֹב וַיִּבֹּשׁ, וַאֲיֵשׁ שָׁכַב וְלֹא יָקוּם.
 עַד בִּלְתִּי שְׁמִים לֹא יָקִיצוּ, וְלֹא יַעֲרוּ מִשְׁנָתָם.
 מִי יִתֵּן בְּשֹׁאֹל תִּצְפֹּנֶנִי, תִּסְתִּירֵנִי עַד שׁוּב אֶפְךָ, תִּשִּׁית לִי חֹק וְתִזְכְּרֵנִי.
 אִם יָמוֹת גִּבֹּר – הִיחִיָּה?
 כָּל יָמֵי-צָבָאִי אֶיֶחַל, עַד בּוֹא חֲלִיפָתִי.
 תִּקְרָא – וַאֲנֹכִי אֶעֱנֶךָ, לִמְעַשֶּׂה-יָדֶיךָ תִּכְסֹּף.
 כִּי עָתָה צָעֲדִי תִסְפּוֹר, לֹא תִשְׁמַר עַל חֲטָאתִי.
 חֲתָם בְּצִרֹר-פִּשְׁעִי, וְתִטְפֹּל עַל עֹנִי.
 וְאוֹלָם הֵר-נוֹפֵל יִבּוֹל, וְצוֹר יַעֲתֶק מִמָּקוֹמוֹ.
 אֲבָנִים שִׁחֲקוּ מִים, תִּשְׁטֹף סְפִיחֶיהָ עֶפְר-אֶרֶץ.
 וְתִקְוַת אֲנוּשׁ הֶאֱבֹדָתָה.
 תִּתְקַפְּהוּ לְנֶצַח וַיִּחְלָךְ, מִשְׁנֶה פָּנָיו וַתִּשְׁלַחְהוּ.
 יִכְבְּדוּ בָנָיו וְלֹא יָדַע, וַיִּצְעְרוּ וְלֹא יָבִין לָמוֹ.
 אַךְ בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב, וַנִּפְשׁוּ עָלָיו תִּאֲבָל.

~ שיר השירים ~

ספר שיר-השירים כולו שירה, ולכן אין צורך להעתיקו כאן.

~ נְעָמִי ~

רות א' 8-9

ותאמר נְעָמִי לְשִׁתִּי כַלְתִּיהָ : לִכְנָה שִׁכְנָה, אִשָּׁה לְבֵית-אִמָּה.
יעשה (נעש) יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד, כְּאִשֶּׁר עָשִׂיתֶם עִם הַמְּתִים וְעַמִּדִי. יִתֵּן יְהוָה
לָכֶם וּמִצָּאֵן מְנוּחָה, אִשָּׁה בֵּית-אִישָׁה. וּתִשָּׁק לָהּ, וּתִשָּׂאנָה קוֹלָן וּתִבְכִּינָה.

~ בַּעֲזָא ~

רות ב' 11-12

וַיַּעַן בַּעֲזָא וַיֹּאמֶר לָהּ ... יִשְׁלַם יְהוָה פְּעֻלָּךְ, וַיִּתְּהִי מִשְׁכָּרְתְּךָ שְׂלֵמָה מֵעַם יְהוָה
אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בָּאת לְחַסּוֹת תַּחַת כְּנָפָיו.

רות ד' 11-15 (תפילות אנשי בית-לחם)

וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּשָּׂעַר, וְהַזְקֵנִים עֲדִים :
יִתֵּן יְהוָה אֶת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֵל בִּיתְךָ, כְּרַחֵל וּכְלֵאָה, אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת
בֵּית-יִשְׂרָאֵל. וַעֲשֵׂה-חֵיל בְּאַפְרָתָהּ, וּקְרָא-שֵׁם בְּבֵית-לָחֶם. וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבֵית-
פָּרָץ אֲשֶׁר יִלְדָה תִּמָּר לַיהוּדָה, מִן הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָךְ, מִן הַנְּעִרָה
הַזֹּאת. וַיִּקַּח בַּעֲזָא אֶת רוּת, וַיִּתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה, וַיֵּבֵא אֶלֶיהָ. וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ הַרְבֵּיוֹן,
וַתֵּלֶד בֶּן. וַתֹּאמְרָנָה הַנָּשִׁים אֶל נְעָמִי :
בְּרוּךְ יְהוָה, אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל חַיִּים, וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל. וְהָיָה לָךְ
לְמֹשִׁיב-נֶפֶשׁ, וּלְכֹלֵל אֶת שִׁיבְתְּךָ. כִּי כָלַתְךָ אֲשֶׁר אֶהְבַּתְךָ יִלְדָתוֹ, אֲשֶׁר הִיא
טוֹבָה לָךְ מִשְׁבַּעַת בָּנִים.

~ מגילת איכה ~

איכה ג' 22-66

אני הגבר ראה עני, בשבט עברתו.
 אותי נהג וילך, חשך ולא אור.
 אך בי ישב יחפך ידו, כל היום.
 בלה בשרי ועורי, שבר עצמותי.
 בנה עלי ויסקף, ראש ותלאה.
 במחשכים הושיבני, כמתי-עולם.
 גדר בעדי ולא אצא, הכביד נחשתי.
 גם כי אצעק ואשוע, שתם תפלתתי.
 גדר דרכי בגזית, נתיבתי ענה.
 דב ארב הוא לי, אריה (ארי) במסתרים.
 דרכי סורר ויפשחני, שמיני שמים.
 דרך קשתו ויציבני, כמטרא לחץ.
 הביא בכליתי, בני אשפתו.
 הייתי שחוק לכל עמי, נגינתם כל היום.
 השביעני במרורים, הרוני לענה.
 ויגרס בחצץ שני, הכפישני באפר.
 ותזנח משלום נפשי, נשיתי טובה.
 ואמר אבד נצחי, ותחלתתי מיהנה.
 זכר עניי ומרודי, לענה וראש.
 זכור תזכור, ותשיח (ותשוח) עלי נפשי.
 זאת אשיב אל לבי, על-כן אוחיל.

חסדי-יהוה כי לא תמנו, כי לא כלו רחמי
 חדשים-לבקרים, רבה אמונתך.
 חלקי יהוה אמרה נפשי, על-כן אוחיל לו.
 טוב יהוה לקונו, לנפש תדרשנו.
 טוב ויחיל ודומם, לתשועת יהוה.
 טוב לגבר, כי ישא על בנעוריו.
 ישב בדד וידם, כי נטל עליו.
 יתן בעפר פיהו, אולי יש תקוה.
 יתן למפחו לחי, ישבע בחרפה.
 כי לא יזנח לעולם, אדני.
 כי אם הוזה, ורחם כרב חסדיו.
 כי לא ענה מלבו, ויגה בגי-איש.
 לדכא תחת רגליו, כל אסירי-ארץ.
 להטות משפט-גבר, נגד פני-עליון.
 לענות אדם בריבו, אדני לא ראה.
 מי זה אמר ותהי, אדני לא צוה.
 מפני-עליון לא תצא - הרעות והטוב.
 מה יתאונו אדם חי, גבר על חטאו.
 נחפשה דרכינו ונחקרה, ונשובה עד יהוה.
 נשא לבבנו אל-כפזים, אל אל בשמים.
 נחנו פשענו ומרינו, אתה לא סלחת.
 סכותה באף ותרדפנו, הרגת לא חמלת.
 סכותה בענו לך, מעבור תפלה.
 סחי-ומאוס תשימנו, בקרב העמים.

פָּצוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם, כָּל אֲיָבֵינוּ.
פָּחַד וּפַחַת הָיָה לָנוּ, הַשָּׂאת וְהַשְׁכָּר.
פִּלְגֵי-מַיִם תִּרְדַּע עֵינַי, עַל שָׂכָר בֵּת-עַמִּי.
עֵינַי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה, מֵאִין הַפָּגוֹת.
עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא, יְהוָה מִשְׁמַיִם.
עֵינַי עוֹלָלָה לְנַפְשִׁי, מִכָּל בָּנוֹת עִירִי.
צוֹד צָדוֹנִי כַצָּפוֹר, אֲיָבֵי חֲנָם.
צָמְתוּ בַבּוֹר חַיִּי, וַיֵּדוּ אָבֹן בִּי.
צָפוּ מַיִם עַל רֹאשִׁי, אֲמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי.
קָרָאתִי שִׁמְךָ יְהוָה, מְבוֹר-תַּחֲתִיּוֹת.
קוֹלִי שָׁמַעְתָּ, אֵל תַּעֲלֵם אֲזִנְךָ לְרוֹחֲתִי לְשׁוֹעָתִי.
קִרְבֶּת בַּיּוֹם אֶקְרָאָךָ, אֲמַרְתָּ אֵל תִּירָא.
רִבֶּת אֲדֹנִי רִיבִי-נַפְשִׁי, גָּאֻלָּתְ חַיִּי.
רָאִיתָה יְהוָה עֲוֹתָתִי, שָׁפְטָה מִשְׁפָּטִי.
רָאִיתָה כָּל נִקְמָתָם, כָּל מַחֲשַׁבְתָּם לִי.
שָׁמַעְתָּ חֲרָפָתָם יְהוָה, כָּל מַחֲשַׁבְתָּם עָלַי.
שָׁפְתִי-קָמִי וְהִגִּיוֹנָם, עָלַי כָּל הַיּוֹם.
שִׁבְתָּם וְקִימָתָם הַבִּיטָה, אֲנִי מִנְּגִינָתָם.
תָּשִׁיב לָהֶם גְּמוּלָה יְהוָה, כְּמַעֲשֵׂה-יָדֵיהֶם.
תִּתֵּן לָהֶם מְגִנַּת-לֵב, תַּאֲלֹתֶךָ לָהֶם.
תִּרְדֹּף בָּאָף וְתִשְׁמִידָם, מִתַּחַת שָׁמַי-יְהוָה.

איכה ה'

זכר יהוה מה היה לנו, הביט (הביטה) וראה את חרפתנו.
 נחלתנו נהפכה לזרים, בתינו לנכרים.
 יתומים היינו אין- (ואין) אב, אמותינו פאלמנות.
 מימינו בכסף שתינו, עצינו במחיר גבאו.
 על צוארנו נרדפנו, גענו לא (ולא) הויח לנו.
 מצרים נתנו-יד, אשור לשבע לחם.
 אבתינו חטאו אינם (ואינם), אנחנו (ואנחנו) עונתיהם סבלנו.
 עבדים משלו בנו, פרק אין מידם.
 בנפשנו נביא לחמנו, מפני חרב-המדבר.
 עורנו פתנור נכמרו, מפני זלעפות רעב.
 נשים בציון ענו, בתלת בערי-יהודה.
 שרים בידם נתלו, פני-זקנים לא נהדרו.
 בחורים טחון נשאו, ונערים בעץ פשלו.
 זקנים משער שבתו, בחורים מנגינתם.
 שבת משוש-לבנו, נהפך לאבל מחלנו.
 נפלה עטרת-ראשנו, אוי-נא לנו כי חטאנו.
 על זה היה דנה לבנו, על אלה חשכו עינינו.
 על הר-ציון ששמים, שועלים הלכו בו.
 אתה יהוה לעולם תשב, כסאך לדור ודור.
 למה לנצח תשפחנו, תעזבנו לארץ-ימים ?
 השיבנו יהוה אליך ונשוב (ונשובה), חדש ימינו כקדם.
 כי אם מאס מאסתנו, קצפת עלינו עד מאד.

~ קהלת בן-דוד ~

קהלת ג' 1-9

דברי קהלת בן-דוד, מלך בירושלם.
 הבל-הבלים אמר קהלת, הבל-הבלים, הכל הבל.
 מה יתרון לאדם, בכל עמלו שיעמל תחת השמש?
 דור הלך ודור בא, והארץ לעולם עמדת.
 וזרח השמש ובא השמש, ואל מקומו שואף זורח - הוא שם.
 הולך אל דרום וסובב אל צפון, סובב-סובב הולך הרוח,
 ועל סביבתיו שב הרוח.
 כל הנחלים הלכים אל הים, והים איננו מלא.
 אל מקום שהנחלים הלכים, שם הם שבים ללכת.
 כל הדברים יגעים.
 לא יוכל איש לדבר, לא תשבע עין לראות, ולא תמלא און משמע.
 מה שהיה - הוא שיהיה. ומה שנגעשה - הוא שיעשה.
 ואין כל חדש תחת השמש.

קהלת ז' 1-8

טוב שם משמן-טוב, ויום המות מיום הולדו.
 טוב ללכת אל בית-אבל, מלכת אל בית-משנתה;
 באשר הוא סוף כל האדם, והחי יתן אל-לבו.
 טוב פעס משחוק, כי ברע-פנים ייטב לב.
 לב חכמים בבית-אבל, ולב כסילים בבית-שמחה.
 טוב לשמע גערת-חכם, מאיש שמע שיר-כסילים.
 כי כקול-הסירים תחת הסיר, כן שחק הכסיל; וגם זה הבל.
 כי העשק יחולל חכם, ויאבד את לב מתנה.
 טוב אחרית-דבר מראשיתו, טוב ארץ-רוח מגבה-רוח.

~ דניאל הנביא ~

דניאל ב' 20-23

ענה דניאל ואמר: להוא שמה די אלהא מברך, מן עלמא ועד עלמא [יהא שם האל מבורך, מעולם ועד עולם]. די חכמתא וגבורתא, די לה היא [שהחוכמה והגבורה, שלו הם]. והוא מהשנא עדננא וזמנא [והוא משנה עידנים וזמנים]. מהעדה מלכין, ומקהים מלכין, יהב חכמתא לחפיימין, ומנדעא לידעיי-בינה [מדיח מלכים, ומקים מלכים, ומעניק חוכמה לחכמים, ודעת ליודעיי-בינה]. הוא גלא עמיקתא ומסתרתא [הוא מגלה עמוקות ונסתרות]. ידע מה בחשוכא, ונהירא (ונהורא) עמה שרא נודע מה בחשיכה, והאור שורה עימו]. לך אלהא אבהתי, מהודא ומשבח אנה [לך אלוהי אבותי, מודה ומשבח אני]. די חכמתא וגבורתא, יחבת לי [על החוכמה והגבורה שהענקת לי]. וכען הודעתני די בעינא מנד [ועתה הודעתני את ששאלנו ממך], די מלת מלכא הודעתנא [ואת דבר (סוד) המלך הודעתנו].

אתר רבי מאיר בעל-הנס בטבריה. ז' סיון תשע"ג, 16/5/2013

דניאל ו' 11

וְדַנְיָאֵל ... עַל לְבִיָּתָהּ [ודניאל ... עלה לביתו]. וְכוּיִן פְּתִיחוֹן לֵה בְּעֻלִּיתָהּ, נִגְדַּד יְרוּשָׁלַם [וחלונות פתוחים בעליית-ביתו, אל מול ירושלים]. וְזִמְנִין תִּלְתָּהּ בְּיוֹמָא הוּא בְּרָךְ עַל בְּרֻכּוֹהִי [ושלוש פעמים ביום הוא מברך על ברכיו], וּמִצְלָא וּמוֹדָא קִדְּם אֱלֹהֶהּ [ומתפלל ומודה לפני אלוהיו].

דניאל ט' 4-19

וְאַתְּפַלְלָה לַיהוָה אֱלֹהֵי, וְאַתְּוֹדָה וְאַמְרָה: אָנָּא אֲדָנִי, הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא! שְׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד, לְאַהֲבָיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו. חֲטָאנוּ וְעֻינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ (הִרְשַׁעְנוּ) וּמִרְדְּנוּ, וְסוֹר מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ. וְלֹא שָׁמַעְנוּ אֶל עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים; אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְּשִׁמְךָ אֶל מַלְכֵינוּ שְׂרִינוּ וְאַבְתִּינוּ, וְאֵל כָּל עַם-הָאָרֶץ.

לָךְ אֲדָנִי הִצְדָּקָה, וְלָנוּ בִּשְׁת-הַפְּנִים כְּיוֹם הַזֶּה. לְאִישׁ יְהוּדָה וּלְיִשְׁבֵּי-יְרוּשָׁלַם, וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַקְּרֹבִים וְהַרְחֻקִּים, בְּכָל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדְחַתָּם שָׁם, בְּמַעַלְסֵם אֲשֶׁר מָעַלוּ בָּךְ. יְהוָה, לָנוּ בִּשְׁת-הַפְּנִים. לְמַלְכֵינוּ לְשְׂרִינוּ וְלְאַבְתִּינוּ. אֲשֶׁר חֲטָאנוּ לָךְ. לְאֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים וְהַסְּלַחְתָּ, כִּי מִרְדְּנוּ בּוֹ, וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. לְלָכֶת בְּתוֹרָתוֹ אֲשֶׁר נָתַן לְפָנֵינוּ, בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים. וְכָל יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ אֶת תּוֹרָתְךָ, וְסוֹר לְבִלְתִּי-שְׁמוֹעַ בְּקִלְךָ. וַתִּתֵּן עָלֵינוּ הָאֱלֹהַ וְהַשִּׁבְעָה, אֲשֶׁר כְּתוּבָה בְּתוֹרַת-מֹשֶׁה עֶבֶד-הָאֱלֹהִים, כִּי חֲטָאנוּ לוֹ. וַיִּקָּם אֶת דְּבָרָיו (דִּבְרָו) אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלֵינוּ, וְעַל שִׁפְטֵינוּ אֲשֶׁר שִׁפְטוּנוּ. לְהַבִּיא עָלֵינוּ רָעָה גְדֹלָה, אֲשֶׁר לֹא נִעֲשִׂיתָה תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם, כְּאֲשֶׁר נִעֲשִׂיתָה בִּירוּשָׁלַם. כְּאֲשֶׁר כְּתוּב בְּתוֹרַת-מֹשֶׁה, אֶת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת בָּאָה עָלֵינוּ, וְלֹא חָלִינוּ אֶת פְּגִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְשׁוּב מִעֲוֹנוֹנוּ וּלְהַשְׁכִּיל בְּאַמְתְּךָ. וַיִּשְׁקֹד יְהוָה עַל הָרָעָה, וַיְבִיאָהּ עָלֵינוּ. כִּי צָדִיק יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה, וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹלוֹ.

ועתה אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ-מִצְרַיִם בְּיַד-חֲזָקָה, וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּבוֹד הַזֶּה. חֲטֹאנוּ, רָשָׁעֵנוּ, אֲדַנִּי כָּכָל צְדִיקְתֶּךָ. יֵשֶׁב-נָא אִפְּךָ וְחַמְתֶּךָ, מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַם הַר-קְדֹשְׁךָ. כִּי בַחֲטֹאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ, יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְכָל סְבִיבְתֵינוּ.

ועתה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ, אֵל תַּפְלֵת-עֲבָדֶיךָ וְאֵל תַּחֲנוּנָיו, וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם, לְמַעַן אֲדַנִּי. הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וּשְׁמָע, פִּקְחָה (פִּקְחָה) עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׂמֹמֹתֵינוּ, וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיָּה. כִּי לֹא עַל צְדִיקְתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. **אֲדַנִּי שְׁמָעָה, אֲדַנִּי סִלְחָה!** אֲדַנִּי הַקְשִׁיבָה, וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֵר. לְמַעַן אֱלֹהֵי, כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ.

~ עֲזָרָא ~

עזרא ג' 10-13

וַיִּסְדּוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הַיֵּכָל-יְהוָה. וַיַּעֲמִידוּ הַכֹּהֲנִים מְלַבָּשִׁים, בַּחֲצֹצְרוֹת. וְהַלְוִים בְּנֵי-אַסָּף בְּמַצֹּלֶתִים, לְהַלֵּל אֶת יְהוָה עַל-יְדֵי דָוִיד מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל. וַיַּעֲנוּ בְּהַלֵּל וּבַהוֹדֹת לַיהוָה, כִּי-טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ, עַל יִשְׂרָאֵל. וְכָל הָעָם הֲרִיעוּ תְרוּעָה גְדוֹלָה בְּהַלֵּל לַיהוָה, עַל הוֹסֵד בֵּית-יְהוָה. וְרַבִּים מִהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִים וְרֹאשֵׁי-הָאֲבוֹת הַזִּקְנִים, אֲשֶׁר רָאוּ אֶת הַבַּיִת-הָרָאשׁוֹן בְּיָסְדוֹ, זֶה הַבַּיִת בְּעֵינֵיהֶם, בָּכִים בְּקוֹל גָּדוֹל. וְרַבִּים בַּתְּרוּעָה בְּשִׁמְחָה, לְהָרִים קוֹל. וְאִין הָעָם מִכִּירִים קוֹל תְּרוּעַת-הַשִּׁמְחָה, לְקוֹל בְּכִי-הָעָם. כִּי הָעָם מְרִיעִים תְּרוּעָה גְדוֹלָה, וְהַקוֹל נִשְׁמַע עַד לְמֶרְחוֹק.

עזרא ז' 27-28

ברוך יהוה אלהי אבותינו, אשר נתן כזאת בלב-המלך, לפאר את בית-יהוה
אשר בירושלם. ועלי הטח חסד לפני המלך ויועציו, ולכל שרי-המלך
הגברים. ואני התחזקתי כיד-יהוה אלהי עלי, ואקבצה מישראל ראשים
לעלות עמי.

עזרא ח' 21-23

ואקרא שם צום על הנקר אהוא, להתענות לפני אלהינו. לבקש ממנו
דרך-ישרה, לנו ולטפנו ולכל רכושנו ... ונצומה ונבקשה מאלהינו על-זאת,
ויעתר לנו.

עזרא ט' 5-15

ובמנחת-הערב קמתי מתעניתי, ובקרעי בגדי ומעילי ;
ואכרעה על ברפי ואפרשה כפי, אל יהוה אלהי. ואמרה :
אלהי, בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך.
כי עונתינו רבו למעלה ראש, ואשמתנו גדלה עד לשמים.
מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה, עד היום הזה.
ובעונתינו, נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי-הארצות ;
בחרב בשבי ובבזה ובבשת-פנים, כהיום הזה.
ועתה, כמעט-רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו,
להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו.
להאיר עינינו אלהינו, ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו ;
כי עבדים אנחנו, ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו.
ויט עלינו חסד לפני מלכי-פרס, לתת לנו מחיה.
לרומם את בית-אלהינו ולהעמיד את חרבתינו,
ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם.
ועתה, מה נאמר אלהינו אחרי זאת ?

כי עזבנו מצותיך, אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר:
הארץ אשר אתם באים לרשתה, ארץ-נדה היא בנדת עמי-הארצות,
בתועבתיהם אשר מלאוה מפה אל-פה בטמאתם.
ועתה, בנותיכם אל תתנו לבניהם ובנותיהם אל תשאו לבניכם,
ולא תדרשו שלמם וטובתם עד-עולם.
למען תחזקו ואכלתם את טוב-הארץ, והורשתם לבניכם עד-עולם.
ואחרי כל הבא עלינו, במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה;
כי אתה אלהינו, חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כזאת.
הנשוב להפיר מצותיך, ולהתחתן בעמי-התעבות האלה?
הלוא תאנף בנו עד-כלה, לאין שארית ופליטה.
יהנה אלהי-ישראל, צדיק אתה - כי נשארנו פליטה כהיום הזה.
הננו לפניך באשמתנו, כי אין לעמוד לפניך על זאת.

~ נחמיה ~

נחמיה א' 5-11

ואמר: אנא יהוה אלהי-השמים!
האל הגדול והנורא, שמר הבְּרִית וְחֹסֶד לְאֶהֱבָיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו.
תְּהִי-נָא אֲזִנְךָ קֹשֶׁבֶת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת, לִשְׁמֹעַ אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם, יוֹמָם-וְלַיְלָה עַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ.
וּמִתְנַדָּה עַל חֲטָאוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ, וְאֲנִי וּבֵית-אָבִי חָטְאוּ.
חֵבֶל-חִבְלָנוּ לָךְ, וְלֹא שָׁמְרָנוּ אֶת הַמִּצְוֹת וְאֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים,
אֲשֶׁר צִוִּית אֶת מֹשֶׁה עַבְדְּךָ.
זָכֹר-נָא אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוִּית אֶת מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, לֵאמֹר:
אַתֶּם תִּמְעְלוּ - אֲנִי אֶפִּיץ אֶתְכֶם בְּעַמִּים.
וּשְׁבַתֶּם אֵלַי וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי, וַעֲשִׂיתֶם אִתָּם -
אִם יִהְיֶה נִדְחֲכֶם בְּקִצֵּה-הַשָּׂמַיִם - מִשָּׁם אֶקְבְּצֶם.

והבואתים (והביאתים) אל המקום אשר בחרתי לשכון את שמי שם.
 והם עבדוך ועמך אשר פדית בכסף הגדול, ובינך החזקה.
 אנא אדני ! תהי-נא אונך קשבת אל תפלת עבדך,
 ואל תפלת עבדך החפצים ליראה את שמוך.
 והצליחה-נא לעבדך היום, ותנהו לרחמים לפני האיש הזה.

ציון יונתן בן-עוזיאל בעמוקה. יום שישי, א' כסלו תשפ"ב, 5/11/2021.
 כתוב בתלמוד הבבלי: "שמונים תלמידים היו לו להלל הזקן ... גדול שבכולם -
 יונתן בן-עוזיאל, קטן שבכולם - רבן יוחנן בן-זכאי" (מסכת סוכה, דף כ"ח).

נחמיה ג' 36-37

שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ, כִּי הָיִינוּ בּוֹזָה.
וְהָשִׁב חֲרָפְתָּם אֶל רֹאשָׁם, וַתָּנֶם לְבָזָה בְּאַרְצָ-שְׁבִיָּה.
וְאֵל תִּכַּס עַל עֲוֹנָם, וְחִטָּאתָם מִלִּפְנֵיךָ אֵל תִּמְחָח.
כִּי הִכְעִיסוּ לְנֶגְדְּ הַבּוֹנִים.

נחמיה ה' 13, 19

וְאָמְרָה: כִּכָּה יִנָּעַר הָאֱלֹהִים אֶת כָּל הָאִישׁ, אֲשֶׁר לֹא יָקִים אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
מִבֵּיתוֹ וּמִיָּגִיעוֹ, וְכִכָּה יִהְיֶה נָעוּר וְנָרַק. וַיֹּאמְרוּ כָל הַקָּהָל: אָמֵן! וַיְהִלְלוּ אֶת
יְהוָה, וַיַּעַשׂ הָעָם כַּדָּבָר הַזֶּה ...
זָכְרָה-לִּי אֱלֹהֵי לְטוֹבָה, כָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עַל הָעָם הַזֶּה.

נחמיה ו' 14

זָכְרָה אֱלֹהֵי, לְטוֹבִיָּה וּלְסַנְבַּלֵּט כִּמְעַשְׂיוֹ אֵלֶּה. וְגַם לְנוֹעַדְיָה הַנְּבִיאָה וּלְיִתְר
הַנְּבִיאִים, אֲשֶׁר הָיוּ מִיִּרְאִים אוֹתִי.

נחמיה ח' 1-18, ט'

וַיֹּאסְפוּ כָל הָעָם כְּאִישׁ-אֶחָד, אֶל הָרְחוּב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמִּים. וַיֹּאמְרוּ
לְעֹזְרָא-הַסֹּפֵר, לְהַבִּיא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת-מֹשֶׁה, אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל.
וַיָּבִיא עֹזְרָא-הַכֹּהֵן אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל, מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכָל מִבִּין-לְשֹׁמֵעַ,
בַּיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי [א' תשרי, ראש-השנה]. וַיִּקְרָא בּוֹ לִפְנֵי הָרְחוּב אֲשֶׁר
לִפְנֵי שַׁעַר-הַמִּים, מִן הָאוֹר עַד מַחְצִית-הַיּוֹם, נֶגֶד הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים
וְהַמְּבִינִים, וְאֶזְנִי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה.
וַיַּעֲמֵד עֹזְרָא-הַסֹּפֵר עַל מַגְדֵּל-עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר. וַיַּעֲמֵד אֶצְלוֹ: מִתְּתִיָּה
וְשֹׁמֵעַ וְעֶנְיָה וְאוּרִיָּה וְחִלְקִיָּה וּמַעֲשִׂיָּה, עַל-יְמִינוֹ. וּמִשְׁמָאלוֹ: פִּדְיָה וּמִישָׁאֵל
וּמִלְכִּיָּה וְחִשָּׁם וְחִשְׁבַּדְנָה זָכְרִיָּה מְשֻׁלָּם. וַיִּפְתַּח עֹזְרָא-הַסֹּפֵר לְעִינֵי כָל הָעָם,
כִּי מַעַל כָּל הָעָם הָיָה. וַיִּכְפֹּתְחוּ, עֲמָדוֹ כָּל הָעָם.

וַיִּבְרָךְ עֲזָרָא, אֶת יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל, וַיַּעֲנוּ כָּל הָעָם: **אָמֵן אָמֵן!**
בְּמַעַל-יְדֵיהֶם, וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה, אַפִּים אֲרָצָה. וַיִּשׁוּעַ וּבְנֵי וְשִׁרְבָתָהּ, יָמִין
עֲקוֹב שְׁבִתֵי הוֹדָה מַעֲשֵׂיהָ קְלִיטָא עֲזָרָה יוֹזְבֵד חָנוּ פְּלִאָה וְהַלּוּיִם, מְבִינִים
אֶת הָעָם לַתּוֹרָה; וְהָעָם עַל עֲמָדָם. וַיִּקְרְאוּ בְּסֹפֶר בְּתוֹרַת-הָאֱלֹהִים, מִפֶּרֶשׁ
וְשׁוּם-שָׁכָל וַיְבִינּוּ בַּמִּקְרָא.

וַיֹּאמֶר נְחֻמְיָה, הוּא הַתְּרַשָּׁתָא, וְעֲזָרָא-הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר וְהַלּוּיִם הַמְּבִינִים אֶת
הָעָם לְכָל הָעָם: הַיּוֹם קָדֵשׁ הוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֵל תִּתְאַבְּלוּ וְאֵל תִּבְכּוּ.
כִּי בּוֹכִים כָּל הָעָם, כְּשִׁמְעָם אֶת דְּבָרֵי-הַתּוֹרָה. וַיֹּאמֶר לָהֶם: לָכוּ אֲכָלוּ
מִשְׁמָנִים וּשְׁתוּ מִמֵּתִיקִים, וְשַׁלְחוּ מְנוֹת לְאִין-נֶכּוֹן-לוֹ, כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם
לְאַדְנֵינוּ. **וְאֵל תַּעֲצִבּוּ, כִּי-חֲדוֹת-יְהוָה הִיא מַעֲזָכֶם.** וְהַלּוּיִם מַחֲשִׁים
לְכָל הָעָם לֵאמֹר: הִסּוּ! כִּי הַיּוֹם קָדֵשׁ, וְאֵל תַּעֲצִבּוּ. וַיֵּלְכוּ כָּל הָעָם לֶאֱכֹל
וּלְשִׁתּוֹת, וּלְשַׁלַּח מְנוֹת וּלְעַשׂוֹת שְׂמֵחָה גְדוֹלָה. כִּי הִבִּינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ
לָהֶם.

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי נֶאֱסָפוּ רָאשֵׁי-הָאֲבוֹת לְכָל הָעָם, הַכֹּהֲנִים וְהַלּוּיִם, אֶל עֲזָרָא-
הַסֹּפֵר, וּלְהַשְׁכִּיל אֶל דְּבָרֵי-הַתּוֹרָה. וַיִּמָּצְאוּ כְּתוּב בְּתוֹרָה, אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
בְּיַד-מֹשֶׁה, אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּסִכּוֹת בָּחָג בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי. וְאֲשֶׁר יִשְׁמִיעוּ
וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל עָרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלַם, לֵאמֹר: צֵאוּ הָהָר וְהִבִּיאוּ עָלֵי-זֵית וְעָלֵי
עֵץ-שִׁמּוֹן, וְעָלֵי-הַדָּס, וְעָלֵי-תְּמָרִים, וְעָלֵי עֵץ-עָבֹת; לַעֲשׂוֹת סִכַּת כְּכַתוּב. וַיָּצְאוּ
הָעָם, וַיְבִיאוּ וַיַּעֲשׂוּ **לָהֶם סִכּוֹת**. אִישׁ עַל גִּגּוֹ וּבְחִצְרֹתֵיהֶם, וּבְחִצְרוֹת בֵּית-
הָאֱלֹהִים, וּבִרְחוֹב שַׁעַר-הַמַּיִם וּבִרְחוֹב שַׁעַר-אַפְרָיִם. וַיַּעֲשׂוּ כָּל הַקְּהָל הַשְּׂבִיִּים
מִן הַשְּׂבִי סִכּוֹת וַיֵּשְׁבוּ בְּסִכּוֹת, כִּי לֹא עָשׂוּ מִיָּמֵי יֵשׁוּעַ בֶּן-נּוּן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל,
עַד הַיּוֹם הַהוּא. וַתְּהִי שְׂמֵחָה גְדוֹלָה מְאֹד. וַיִּקְרָא בְּסֹפֶר תּוֹרַת-הָאֱלֹהִים, יוֹם-
בָּיּוֹם, מִן-הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן. וַיַּעֲשׂוּ חָג שְׁבַעַת יָמִים, וּבַיּוֹם
הַשְּׁמִינִי עֲצָרַת כְּמִשְׁפָּט.

וביום עשרים וארבעה לחדש הזה, נאספו בני-ישראל בצום ובשקים, ואדמה עליהם. ויבדלו זרע-ישראל מכל בני-נכר, ויעמדו ויתנדו על חטאתיהם, ועונות אבותיהם. ויקומו על-עמדם, ויקראו בספר תורת-יהוה אלהיהם, רבעית-היום. ורבעית מתנדים ומשתחוים, ליהוה אלהיהם. ויקם על מעלה-הלויים, ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני; ויזעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם. ויאמרו הלויים, ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה:

קומו ברכו את יהוה אלהיכם, מן העולם עד העולם!

ויברכו שם-כבודך, ומרומם על כל ברכה ויתהלל,

אתה הוא יהוה לבדך.

את (אתה) עשית את השמים, שמי-השמים וכל צבאם,

הארץ וכל אשר עליה, הימים וכל אשר בהם.

ואתה מחיה את כלם, וצבא-השמים לך משתחוים.

אתה הוא יהוה האלהים,

אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור-כשדים, ושמת שמו אברהם.

ומצאת את לבבו נאמן לפניך, וכרות עמו הברית,

לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבوسی והגרגשי,

לתת לזרעו. ותקם את דבריך, כי צדיק אתה.

ותרא את עני-אבותינו במצרים, ואת זעקתם שמעת על ים-סוף.

ותתן אותם ומפתים בפרעה ובכל עבדיו, ובכל עם-ארצו,

כי ידעת כי הזידו עליהם, ותעש לך שם כהיום הזה.

והים בקעת לפניהם, ויעברו בתוך הים ביבשה.

ואת רדפיהם השלכת במצולת, כמו אבן במים עזים.

ובעמוד-ענן הנחיתם יומם, ובעמוד-אש לילה,

להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה.

ועל הר-סיני גרדת, ודבר עמהם משמים,
ותתן להם משפטים ושרים ותורות-אמת, חקים ומצות טובים.

ואת שבת קדשך הודעת להם,

ומצוות וחקים ותורה צוית להם, ביד משה עבדך.
ולחם-משמים נתת להם לרעבם, ומים-מסלע הוצאת להם לצמאם.
ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ, אשר נשאת את ידך לתת להם.
והם ואבותינו הזידו, ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך.
וימאנו לשמע, ולא זכרו נפלאתיך אשר עשית עמהם,
ויקשו את ערפם, ויתנו-ראש לשוב לעבדתם במרים.
ואתה אלוה-סליחות חנון ורחום, ארך-אפים ורב-חסד (חסד).
ולא עזבתם, אף כי עשו להם עגל-מסכה ויאמרו:
זה אליהיך אשר העלך ממצרם, ויעשו נאצות גדלות.
ואתה ברחמיך הרבים, לא עזבתם במדבר.
את עמוד-הענן לא סר מעליהם ביוםם, להנחתם בהדך;
ואת עמוד-האש בלילה להאיר להם, ואת הדך אשר ילכו בה.
ורוחך הטובה נתת להשקילם.
ומנך לא מנעת מפייהם, ומים נתת להם לצמאם.
וארבעים שנה כלכלתם במדבר, לא חסרו.
שלמתייהם לא בלו, ורגליהם לא בצקו.
ותתן להם ממלכות ועממים, ותחלקם לפאה.
ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון, ואת ארץ עוג מלך-הבשן.
ובניהם הרבית ככבי-השמים,
ותביאם אל הארץ, אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת.
ויבאו הבנים ויירשו את הארץ,
ותכנע לפנייהם את ישבי-הארץ הכנענים, ותתנם בידם;
ואת מלכיהם ואת עממי-הארץ, לעשות בהם כרצונם.

ויִלְכְּדוּ עָרִים בְּצוּרֹת וְאֶדְמָה שְׂמִנָּה. וַיִּירָשׁוּ
 בָתִּים מְלָאִים כָּל-טוֹב, בְּרוֹת חֲצוּבִים, כְּרָמִים וְזֵיתִים, וְעֵץ-מֵאֵל לָרֵב.
 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ וַיִּשְׂמְיֵנוּ, וַיִּתְּעַדְנוּ בְּטוֹבָךָ הַגָּדוֹל.
 וַיִּמְרוּ וַיִּמְרְדוּ בָךְ, וַיִּשְׁלְכוּ אֶת תּוֹרָתְךָ אַחֲרֵי גִּוִּם.
 וְאֶת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ, אֲשֶׁר הֵעִידוּ בָם לְהִשְׁיבָם אֵלֶיךָ, וַיַּעֲשׂוּ נֶאֱצוֹת גְּדוֹלֹת.
 וַתִּתְּנֵם בְּיַד צָרִיכֶם וַיִּצְרוּ לָהֶם, וַיַּבְעֵת צָרְתֶּם יִצְעָקוּ אֵלֶיךָ;
 וְאַתָּה מִשְׁמִימִם תִּשְׁמַע, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּתֵּן לָהֶם מוֹשִׁיעִים
 וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד צָרִיכֶם.
 וַכְּנוּחַ לָהֶם, יָשׁוּבוּ לַעֲשׂוֹת רַע לְפָנֶיךָ.
 וַתַּעֲזֹבם בְּיַד-אֹיְבֵיהֶם וַיִּרְדּוּ בָהֶם, וַיִּשׁוּבוּ וַיִּזְעָקוּ.
 וְאַתָּה מִשְׁמִימִם תִּשְׁמַע, וַתַּצִּילֵם בְּרַחֲמֶיךָ רַבּוֹת עֲתִים.
 וַתַּעַד בָּהֶם לְהִשְׁיבָם אֶל תּוֹרָתְךָ, וְהִמָּה הִזִּידוּ וְלֹא שָׁמְעוּ לְמִצְוֹתֶיךָ.
 וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ חָטְאוּ בָם – אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אָדָם וְחִיָּה בָהֶם.
 וַיִּתְּנוּ כְּתֵף סוֹרֶרֶת, וְעָרְפָם הִקְשׁוּ וְלֹא שָׁמְעוּ.
 וַתִּמְשֹׁךְ עֲלֵיהֶם שָׁנִים רַבּוֹת, וַתַּעַד בָּם בְּרוּחְךָ בְּיַד נְבִיאֶיךָ,
 וְלֹא הִאֲזִינוּ, וַתִּתְּנֵם בְּיַד עַמִּי-הָאֲרָצָה.
 וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לֹא עָשִׂיתָם-כָּלָה, וְלֹא עֲזַבְתָּם,
 כִּי אֵל חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.
 וַעֲתָה אֱלֹהֵינוּ, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, שׁוּמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד.
 אֵל יִמְעַט לְפָנֶיךָ, אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצָּאֲתָנוּ.
 לְמַלְכֵינוּ לְשָׁרֵינוּ וּלְכֹהֲנֵינוּ וּלְנְבִיאֵינוּ וּלְאַבְתֵּינוּ, וּלְכָל עַמְּךָ,
 מִיָּמֵי מַלְכֵי-אֲשׁוּר עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
 וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי אֶמֶת עָשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשָׁעָנוּ.
 וְאֶת מַלְכֵינוּ שָׁרֵינוּ כֹהֲנֵינוּ וְאַבְתֵּינוּ, לֹא עָשׂוּ תּוֹרָתְךָ,
 וְלֹא הִקְשִׁיבוּ אֶל מִצְוֹתֶיךָ וּלְעִדּוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר הֵעִידְתָּ בָהֶם.
 וְהֵם בְּמַלְכוּתָם, וּבְטוֹבָךָ הָרֵב אֲשֶׁר נָתַתָּ לָהֶם,

ובְּאֶרֶץ הָרְחֹבָה וְהַשְׁמָנָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לַפְּנִיָּהם,
 לֹא עֲבָדוּךָ וְלֹא שָׁבוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם הָרָעִים.
 הִנֵּה אֲנַחְנוּ הַיּוֹם עֲבָדִים, וְהָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבְתִּינוּ,
 לְאָכַל אֶת פְּרִיָּהּ וְאֶת טוֹבָהּ - הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֲבָדִים עָלֶיהָ.
 וַתְּבוֹאֲתָה מִרְבָּה לְמַלְכִּים אֲשֶׁר נָתַתָּה עָלֵינוּ, בְּחַטָּאוֹתֵינוּ,
 וְעַל גְּוִיַּתָּנוּ מִשָּׁלִים וּבִבְהֻמָּתָנוּ, כְּרָצוֹנָם.
 וּבִצְרָה גְּדֹלָה אֲנַחְנוּ.

נחמיה י"ב 27-43

וּבְחִנְכַּת חוֹמַת-יְרוּשָׁלַם, בִּקְשׁוּ אֶת הַלְוִיִּם מִכָּל מְקוֹמֹתָם, לְהִבְיֵאם
 לִירוּשָׁלַם. לַעֲשֵׂת חֲנֻכָּה וְשִׂמְחָה וּבְתוֹדוֹת וּבִשְׂשׁוֹן, מִצִּלְתֵּי נְבָלִים
 וּבִכְנֹרוֹת. וַיֵּאָסְפוּ בְנֵי-הַמִּשְׁרָרִים, וּמִן הַכֹּהֵן סְבִיבוֹת-יְרוּשָׁלַם, וּמִן חֲצָרֵי-
 נְטָפְתִי וּמִבֵּית-הַגִּלְגָּל וּמִשְׁדּוֹת-גִּבְעָה וְעִזְמוֹת. כִּי חֲצָרִים בָּנוּ לָהֶם הַמִּשְׁרָרִים,
 סְבִיבוֹת-יְרוּשָׁלַם.

וַיִּטְהְרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם, וַיִּטְהְרוּ אֶת הָעָם וְאֶת הַשָּׁעָרִים וְאֶת הַחוֹמָה.
 וַאֲעֲלָה אֶת שָׂרֵי-יְהוּדָה מֵעַל לַחוֹמָה, וְאַעֲמִידָה שְׁתֵּי תוֹדֹת גְּדוֹלוֹת, וְתִהְלַכְתָּ
 לִימִין מֵעַל לַחוֹמָה לְשַׁעַר-הָאֲשָׁפָת. וַיִּלְךְ אַחֲרֵיהֶם הוֹשַׁעְיָה, וְחֲצִי שָׂרֵי-
 יְהוּדָה, וְעִזְרָיָה עֲזָרָא וּמִשְׁלֵם, יְהוּדָה, וּבְנִימִן וְשִׁמְעִיָּה, וִירְמְיָה. וּמִבְּנֵי-
 הַכֹּהֲנִים בְּחִצְצָרוֹת: זְכַרְיָה בֶן-יֹנָתָן בֶּן-שִׁמְעִיָּה, בֶּן-מַתַּנְיָה בֶּן-מִיכָיָה, בֶּן-
 זְכוּר בֶּן-אֶסָף. וְאַחֲיוֹ: שִׁמְעִיָּה וְעִזְרָאֵל מִלְּלֵי גִלְלֵי מְעִי נִתְנָאֵל וַיְהוּדָה חֲנָנִי.
 בְּכָל־שִׁיר דָּוִיד, אִישׁ-הָאֱלֹהִים, וְעִזְרָא-הַסּוֹפֵר לַפְּנִיָּהם. וְעַל שַׁעַר-הָעֵין
 וְנִגְדָם, עָלוּ עַל מַעְלוֹת עִיר-דָּוִיד, בְּמַעְלָה לַחוֹמָה מֵעַל לְבֵית-דָּוִיד, וְעַד שַׁעַר-
 הַמִּים מִזְרָח.

וַתִּהְיוּ הַשְּׁנִיִּת הַהוֹלֶכֶת לְמוֹאֵל, וְאַנִּי אַחֲרֶיהָ. וְחֲצִי-הָעָם מֵעַל לַחוֹמָה,
 מֵעַל לְמַגְדֵּל-הַתְּנוּרִים וְעַד הַחוֹמָה הָרְחֹבָה. וּמֵעַל לְשַׁעַר-אֶפְרַיִם וְעַל שַׁעַר-
 הַיְּשָׁנָה, וְעַל שַׁעַר-הַדְּגִים וּמַגְדֵּל-חֲנַנְאֵל וּמַגְדֵּל-הַמָּאָה, וְעַד שַׁעַר-הַצֶּאֱזָן,
 וְעַמּוּדוֹ בְּשַׁעַר-הַמִּטְרָה.

ותעמדה שתי התודות בבית-האלהים, ואני וחצי-הסגנים עמי. והכהנים אליקים מעשיה מנזמין מיכה אליועני, זכריה חנניה, בחצצרות. ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי, ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר, וישמעיו המשררים ויזרחיה הפקיד. ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו, כי האלהים שמחם שמחה גדולה. וגם הנשים והילדים שמחו, ותשמע שמחת-ירושלם מרחוק.

נחמיה י"ג 14-31

זכרה-לי אלהי על זאת, ואל-תמח חסדי, אשר עשיתי בבית-אלהי ובמשמריו. בימים ההמה, ראיתי ביהודה דרכים-גתות בשבת. ומביאים הערמות, ועמסים על החמרים. ואף יין ענבים ותאנים וכל משא, ומביאים ירושלם ביום-השבת. ואעיד ביום מכרם ציד. והצרים ישבו בה, מביאים דאג וכל-מכר, ומוכרים בשבת לבני-יהודה ובירושלם.

ואריבה את חרי-יהודה, ואמרה להם: **מה הדבר הרע הזה אשר אתם עשים, ומחללים את יום-השבת?** הלא כה עשו אבותיכם, ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת. ואתם מוסיפים חרון על ישראל, לחלל את השבת?

ויהי כאשר צללו שערי-ירושלם לפני-השבת, ואמרה ויסגרו הדלתות. ואמרה אשר לא יפתחום, עד אחר-השבת. ומנערי העמדותי על השערים: לא יבוא משא ביום-השבת. ויילינו הרכלים, ומכרי כל-ממכר מחוץ לירושלם, פעם ושתיים. ואעידה בהם ואמרה אליהם: מדוע אתם לנים נגד החומה? אם-תשנו - יד אשלח בכם. מן העת ההיא, לא באו בשבת. ואמרה ללויים אשר יהיו מטהרים, ובאים שמרים-השערים, לקדש את יום-השבת. גם זאת זכרה-לי אלהי, וחוסה עלי כרב חסדך.

גם בימים ההם, ראיתי את היהודים השבינו נשים אשדודיות (אשדודיות), עמוניות (עמניות), מואביות. ובניהם, חצי מדבר אשדודית, ואינם מכירים לדבר יהודית, וכלשון עם ועם. ואריב עמם ואקללם, ואפה מהם אנשים

ואמרטם. ואשביעם באלהים: אם תתנו בנתיכם לבניהם, ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם. הלא על אלה חטא שלמה מלך-ישראל. ובגוים הרבים לא היה מלך כמותו, ואהוב לאלהיו היה, ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל. גם אותו החטיאו הנשים הנכריות. ולכם, הנשמע לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת? למעל באלהינו, להשיב נשים נכריות? ומבני יונדע בן-אֶלְנָשִׁיב הכהן-הַגָּדוֹל, חתן לסנבלט החרני, ואבריהו מעלי. זכרה-להם אלהי, על גאלי-הכהנה וברית-הכהנה וחלונים. וטהרתים מכל-נֶכֶר, ואַעֲמִידָה מִשְׁמְרוֹת לכהנים וללויים, איש במלאכתו. ולקרבן-העצים בעתים מזמנות, ולבפורים. זכרה-לי אלהי לטובה.

בית-הכנסת ע"ש הברון רוטשילד בראש-פינה. א' חשוון תשפ"א, 19/10/2020

~ ארבעה שירים ~

להלן לקט ארבעה שירים פרי-עטי. הראשון מפורסם כאן לראשונה, והאחרים פורסמו בסיפרי "השירה הזאת".

• אל אלוהי-ישראל

אֵל אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל, אליך אתפלל.¹
לך התודה והשבח והגדולה וההלל,
על חסדיך הממלאים את העולם,
בכל שעה ובכל רגע קיים.²

אֵל אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל, אליך אתפלל.
אם אתדפק על דלתות כזב,
שיגרשוני משם ויאמרו "סגור עכשיו".
ואם אתדפק על דלתות האמונה,
שיפתחו לי ברצון ויקדמוני בְּרִנָּה.³

אֵל אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל, אליך אתפלל.
כי קצרה יד-אנוש מהושיע,
וְיָדְךָ הַחֲזָקָה לכל מקום תגיע.⁴
זכור יצירותיך בחמלת אב ואם,
וברכנו כטוב בעיניך, ברצונך תרחם.

[י"ד אדר ב' תשע"ו, חג פורים, 24/3/2016]

¹ בראשית ל"ג 20.

² אימי רחל היתה מתפללת: "ללה יחפד [אלהים ישמור], במרוקאית] בכל שעה וכל רגע".

³ תהילים ק' 2.

⁴ בשמות י"ג 16.

• המלאך הגואל

הַמִּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל-רָע,¹
אתה עימדי לא אירא.
הרועה אותי מעודי עד היום,
ינחני בדרך השלום.

הרחמן כָּאֵב אֶת בֶּן יִרְצָה,²
ירחיק שגיונותי עד קצה.
ירחמני כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו,
וירח דברי כבשמים לאפיו.

הַקִּיצֵתִי אִימִי וְעוֹדִי עִמָּךְ,³
בקצה העולם תשיגני כפך.
הִצָּפָה בְּנָשִׁים מֶה דוֹדֶךְ-מִדּוֹד,
מה רב פועלך ולך הכבוד.

[כ"ז אלול תשס"ז, 11/9/2007]

¹ בראשית מ"ח 16.

² משלי ג' 12, בראשית מ"ג 30.

³ תהילים קל"ט 18, שיר-השירים ה' 9.

• הו אלוהי

הו אלוהי!
 תן לי יום רגיל בבקשה.
 בלי ניצחון ובלי מפלה,
 בלי זוהר ובלי אפילה,
 בלי עושר ובלי בטלה.
 רק יום רגיל, בבקשה אלוהי!
 שלא יטלטל את ספינת-חיי.
 אנא נהלני בים שקט,
 אנא שמור אהובי וחזק.
 אנא ברכני שאוכל לתת,
 אנא שמח ליבי וחבק –
 בבקשה!

[ט"ז אב תשס"ח, 17/8/2008]

• תפילה עתיקה

תפילה עתיקה היא שירת הציפור:
 בבוקר, עת ערב, אומרת מְזִמּוֹר.
 יונה שם רוחשת בחגוי-הסלע,¹
 בת-לוי לוחשת מקצבי-סֶלָה.
 שירת השְחָרור, איך אוכל לפאר?
 בן-לוי בקולו לא יוכל לאלתר.

[עין-עובדת, ט"ו אב תש"ע, 26/7/2010]

¹ שיר-השירים א' 15, ב' 14.

• **ספרים נוספים מאת המחבר :**

"השירה הזאת", "אגלה שלחה", "חובבי-ציון ממרוקו", "זכרון רחל", "יוספוס אמר - מפלגות היהודים ערב הגלות", "העליה הראשונה למדינה, במלאת 70 שנה לקרית-שמונה", ועוד. חלקם זמינים לקריאה באתר הספרים גוגל-בוקס (books.google.co.il), בספריה הלאומית של ישראל, ועוד.

שלטי-זיכרון לאבי ואימי עליהם השלום, בבית-הכנסת בקרית-שמונה.

י"ט אלול תשע"ג, 25/8/2013

יְהִי לְרִצּוֹן אֲמֵרִי-פִי, וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי.
ויעמוד-נא הספר הזה לזכות אימי רחל לבית דבדה, ואבי אליהו
ביטון, עליהם השלום. ולזכות אהובי, ולזכותי הצעיר בבית אָבִי.
וירבה אור ורחמים בישראל ובעולם, אָמֵן. הָלֵלוּ-יְהוָה !

תפלת המקום - תפלות ושירות התנ"ך
יאאל ביטון בן רחל ואליהו